MASTER
NEGATIVE
NO. 91-80278-2

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

AUTHOR:

ROTHER, CAROLUS

TITLE:

DE LIBANII ARTE RHETORICA ...

PLACE:

LIGNITZIAE

DATE:

1915

Master Negative #

91-80278-2

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Rother, Carolus, 1884-
De Libanii arte rhetorica quaestiones selectae, dissertatio inauguralis ...quam ... scripsit Carolus Rother ... Lignitziae, Seyffarth, 1915.
109 p. 23½ cm.

Thesis, Breslau, 1915.

Bound with: De Libanio Demosthenis imitatore... scripsit Bernardus gr. Kruse...1915.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x2A

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

DATE FILMED: 9/20/91 INITIALS BY

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

Centimeter

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 mm

1 2 3 4 5

Inches

1.0 1.1 1.25 1.4 1.6 1.8 2.0 2.2 2.5 2.8 3.2 3.6 4.0 4.5 5.0 5.6 6.3

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

De Libanii arte rhetorica quaestiones selectae

Dissertatio inauguralis philologica

quam consensu et auctoritate amplissimi philosophorum
ordinis ad summos in philosophia honores
in Universitate Friderica Guilelma Silesiaca
rite impetrandos scripsit

Carolus Rother
Glacensis.

Die XXVI mensis Ianuarii anni MCMXV
hora XII
disseret doctorandus in aula musica
De antiquorum rhetorum descriptionibus.
Deinde erit promotio.

Lignitziae
Typis Officinae Carolus Seyffarth
MCMXV.

De dissertatione probanda ad ordinem rettulit
Ricardus Foerster.

Examen rigorosum habitum est die XIV mensis Ianuarii
anni MCMXIV.

Ricardo Foerstero
sacrum.

Praefatio.

Ut arti poeticae Graecorum carmine epico claro, quo de Herone et Leandro narratur, »ultima emorientis Graecarum litterarum horti rosa«[1]) floruit, sic aetate Iuliani illius imperatoris, qui antiquorum temporum magna admiratione imbutus artes et litteras restituere et ad vitam novam revocare frustra studuit, arti rhetoricae Libanius ille clarissimus ortus est, qui in orationibus conficiendis optimorum Graecorum oratorum velut Demosthenis vestigia pressit. Et Libanii scripta maxima elegantia, arte, praestantia esse viri docti omnium temporum consentiunt. Duorum iudiciorum breviter mentionem facere mihi liceat. Ponticus Virunius dicit: »quid melius Libanio, quid acutius et brevius est? sic medullosus, sic clarus, ut sunt omnes Graeci, imo detestatur obscuritatem scriptorum doctissimus et quocumque verteris, mirabilis et tandem sententiis et florida eloquentia ornatissimus.«[2]) Reiskius, philologus illustrissimus saeculi decimi octavi, ad Lessingium scribit: »Ich kann Ihnen nicht genug sagen, wie große Stücke ich auf diesen Autorem halte. In dem feinen und galanten Briefstyl kommt er dem Plinius bey, ja je zuweilen übertrifft er ihn. Unter den Alten kenne ich keinen, der mit Wohlanstand und grace so Komplimente schneiden könne. Seine Declamationen stecken so voll drolligster Laune, beißender Satyre und treffender Charaktere (und das alles in der wahrhaften Sprache des Demosthenes, das ist, in dem auserlesensten Griechischen), daß ich mich nicht genug wundern kann, wie ein Mann, von dem unsere schönen Geister gar vieles hätten lernen, oder bey dem sie doch wenigstens uralte Muster solcher Züge, die man für nagelneu hält, hätten finden können, daß gar viele, welche doch mit Horaz und Terenz, und was dem ähnlich ist, gar wohl bekannt sind, vor seinem Namen beynahe erschrecken dürften.«[3])

Quamquam orationes Libanii ad cognoscendum artis oratoriae progressum maximi momenti esse inter omnes constat, tamen de

[1]) Arminius Koechly: de Musaei grammatici codice Palatino, Heidelbergae 1865 p. VII.

[2]) R. Foerster: Francesco Zambeccari und die Briefe des Libanius, Stuttgart 1878 p. 42.

[3]) R. Foerster: Reiskes Briefe n. 426 p. 851.

Libanii stilo et arte dicendi adhuc perpauca scripta sunt. Qua de causa Richardo Foerstero auctore in stilo orationum exquirendo operam ac studia collocavi et hanc commentationem scripsi, qua de duabus quidem artis dicendi proprietatibus, quae mihi orationes Libanii legenti haud parvi momenti esse videbantur, disserere mihi proposui: de concinnitate et de figuris oratoriis. Ut disputatio de materia tam copiosa quam maxime perspicua fieret, rationem partitionis simplicissimam invenire opus erat. Deliberanti mihi haec via ingredienda esse videbatur, ut prima parte agerem de concinnitate, altera de figuris rhetoricis verba facerem, tertia, quo modo Libanius concinnitatem et figuras oratorias in singulis orationibus adhibuerit ostenderem.

A. De concinnitate.

I. De concinnitate adhibita.

Incipio a concinnitate. Egregie de ea dictionis forma Cicero[1]) disputavit: *Datur etiam venia concinnitati sententiarum et arguti certique et circumscripti verborum ambitus conceduntur, de industriaque non ex insidiis, sed aperte ac palam elaboratur, ut verba verbis quasi dimensa et paria respondeant, ut crebro conferantur pugnantia comparenturque contraria, et ut pariter extrema terminentur eundemque referant in cadendo sonum. quae in veritate causarum et rarius multo facimus et certe occultius, in Panathenaico autem Isocrates ea studiose se consectatum fatetur: non enim ad iudiciorum certamen, sed voluptatem aurium scripserat.* Quanti Libanius hanc dicendi rationem censuerit et quanta diligentia curaque illam mirificam membrorum symmetriam et concinnitatem efficere studuerit, plurimis exemplis apertum fiet.

Cum Libanius concinnitate et in enuntiatis et in enuntiatorum partibus et in enuntiatis coniunctis utatur, hunc ordinem sequar, ut primum de enuntiatorum, deinde de enuntiatorum partium, tum de enuntiatorum coniunctorum concinnitate agam.

1. De enuntiatis concinnis.

Incipiam ab enuntiatis concinnis, quorum multa exempla praesto sunt. Qua in re imprimis positioni verborum vim tribuo. Sunt enim certae semper redeuntes formae, quarum quattuor saepissime inveniuntur.

[1]) Orator 12,38.

a. Forma prima.

Subiectum verbo antecedit.

or. I 252,7.

οἱ μὲν ἐμμείναντες τῷ τρόπῳ κατεγήρων ἐν τοῖς θρόνοις,
οἱ δὲ ἐκπεσόντες ἑαυτῶν ἀπέθνησκον.[1])

or. XI 447,21.

ἡ μὲν εὐφράνασα παρέρχεται,
ἡ δὲ τὸ ἴσον κομίζουσα πρόσεισι.

or. XI 465,19.

ὕλη δὲ εἰς ὀροφὰς ἐτέμνετο,
πλοῦτος δὲ εἰς τὴν οἰκοδομίαν ἐξεχεῖτο.

or. XI 509,18.

τὸ μὲν ἐστερημένον μεγέθους εἴκει μιᾷ μορφῇ,
τὸ δὲ μεγέθους τυγχάνον κατὰ τὸ συμβὰν ἐκφέρεται.[1])

or. LII 31,21.

καὶ ἄρουρα τέμνεται
καὶ σπορὰ ⟨εἰσ⟩πέμπεται[2])
καὶ τὰ ἄλλα γίγνεται.[3])

or. LXIV 432,11.

θάλαττα δὲ τὰ πρῶτα μὲν οὐκ ἐπλεῖτο,[4])
πλεομένη δὲ οὐκ εὐθὺς τριήρεις ἐδέξατο,
δεξαμένη δὲ μακρῶν ναυτιλιῶν εἶχεν ἀπείρους τοὺς πλέοντας.[5])

or. XVIII 258,9; or. XVIII 274,7; or. XXVII 25,14; or. XXXI 133,17; or. XXXIX 271,16; or. XLV 364,16; or. XLVI 399,8; or. XLVI 400,13; or. XLXI 468,1; or. LXIV 431,9.

or. XVIII 251,17.

βοῦς ἐζεύγνυτο
καὶ ἄροτρον εἵλκετο
καὶ σπέρμα κατεβάλλετο
καὶ ἀνῄει στάχυς.[6])

Si hunc locum diligentius spectaveris, ultimum membrum flecti videbis. Hac positione Libanius saepius utitur.

[1]) Contentio.

[2]) *πέμπεται*, quod libri edd praebent, praefero.

[3]) Polysyndeton.

[4]) Hoc loco Foerster *e M Ma οὐκ ἐπλεῖτο* posuit; olim (Libanii *ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν* oratio Rostochii 1878) *οὐδὲ ἐπλεῖτο* scripserat. Cobetus *οὐδ' ἐπλεῖτο* scribere vult. Cum Libanius gradatione utatur, *ἐπλεῖτο* praeferendum est formae *διεπλεῖτο*, quam reliqui libri edd. praebent.

[5]) *κλῖμαξ* vel gradatio. Cf. Auctor ad Her. IV 25,34

[6]) Polysyndeton.

or. XVIII 251,3.
κατεσύροντο μὲν κῶμαι,[1]
κατεσείετο δὲ τείχη,[2]
χρήματα δὲ ἤγετο.

or. LXI 335,6.
οἱ μὲν ἐπέθεντο,
οἱ δὲ ὑπεχώρησαν,
ἤμυνε δὲ οὐδείς.

or. VIII 387,11.
πολλοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν,
πολλοῖς δὲ ὠσὶν ἀκούειν,
πολλαῖς δὲ χρῆσθαι χερσί··[3]

or. XIV 107,12.
πάντες μὲν γὰρ εἶδον ἀγόμενον,
πάντες[3] δὲ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν,
παρῄει δὲ οὐδείς.

Quibus locis concinnitatem ultimi membri evitari puto et soni causa et ut contentio vehementius exprimatur. De his rebus postea uberius agam.

Saepissime id, de quo aliquid declaratur, pronomine exprimitur.

or. I 118,4.
ὁ μὲν οὖν ἤσχαλλεν,
ἐγὼ δὲ συνεχώρουν.

or. III. 271,20.
οἱ μὲν ἑστᾶσι, λιθίνοις ἐοικότες, καρπῷ καρπὸν ἐπιβάλλοντες,
οἱ δ' ἑκατέρᾳ χειρὶ τὰς ῥῖνας ἐνοχλοῦσιν,[4]
οἱ δὲ κάθηνται τοσούτων ὄντων τῶν κινούντων,
οἱ δὲ βίᾳ καθίζουσι τὸν κεκινημένον,[5]
οἱ δ' ἀριθμοῦσι τοὺς ἐπεισερχομένους
τοῖς δ' ἀρκεῖ πρὸς τὰ φύλλα βλέπειν,
τοῖς δὲ λαλεῖν ὅ τι τύχοιεν.

or. V 316,7.
καὶ ἡ μὲν ἠφάνιστο, ἡ κόρη,
ἡ δὲ ἦν ἐν χερσίν, ἡ ἔλαφος.[6]

---

1) Pari dictionis ratione Hieronymum usum esse docet Guilelmus Harendza: de oratorio genere dicendi, quo Hieronymus in epistulis usus sit, Vratisl. 1905, ep. 108,32.
Obriguerunt digiti,
cecidit manus,
sensus elanguit.

2) Allitteratio.

3) Anaphora.

4) Reiskius ἐνοχλοῦντες scripsit, ut concinnitatem cum ἐπιβάλλοντες efficeret, sed non probandum est.

5) Duplex annominatio.

6) Contentio.

or. XII 23,20.
οἱ μὲν ὑμῶν ἤνεγκαν,
οἱ δὲ ἀκηκόασιν.

or. XII 27,12.
οἱ μὲν ἔμενον ἐκείνων,[1]
οἱ δὲ ἐπανῄεσαν ὑπὸ τῶν ἑλόντων προπεμπόμενοι.

or. XII 28,6.
οἱ μὲν ἀεὶ τρέμοιεν,
οἱ δ'[2] ἀεὶ θαρροῖεν,[3]

or. XII 28,11.
οἱ μὲν ἔδρων,
οἱ δὲ ἔπασχον,
ἔπασχον μὲν οἱ περὶ Ῥῆνον,
ἔδρων δὲ οἱ περὶ Τίγρητα.

Talis distributio[4] apud Libanium saepius invenitur.

or. XIII 78,8.
ἡ μὲν ἐπεγείρει πρὸς ἀρετήν,
ὁ δὲ εἴργει πονηρευμάτων.[5]

or. XVIII 322,17.
⟨ὧν⟩[6] οἱ μὲν ἦγον ἐκεῖσε,
οἱ δὲ ἀπήλλαττον.

or. XXVII 29,3.
ὁ μὲν γὰρ οὐκ εἶχε χάριν τοῦ εἰωθότος τυχών,[7]
οἱ δὲ ἠγανάκτουν ⟨τῶν⟩ ὀφειλομένων στερόμενοι.[8]

---

1) Reiskii coniectura ἐπιλελησμένοι κείνων mihi valde placet.

2) δὲ scribendum est.

3) Contentio.

4) ἐπάνοδος aut regressio. Cf. Verg. Aen. II 435 *Iphitus et Pelias mecum, quorum Iphitus aevo iam gravior, Pelias et volnere tardus Ulixi.*

Gorg. Hel. 7
καὶ λόγῳ
καὶ νόμῳ
καὶ ἔργῳ
λόγῳ μὲν αἰτίας,
νόμῳ δὲ ἀτιμίας,
ἔργῳ δὲ ζημίας.

Pal. 17.
De regressione postea uberius agam.

5) Contentio et annominatio.

6) ὧν Foersterum Reiskio auctore recte inseruisse puto.

7) Foerster Barberinum secutus cum Cobeto recte τυχών scripsit, qua re concinnitas cum στερόμενοι efficitur; reliqui libri edd τυχεῖν praebent. τῶν inserendum est.

8) Contentio; etiam or. XI 509,18 verba τυγχάνειν et στερεῖν opponuntur.

or. LXIII 392,3.

ὁ μὲν μετ' ἐπαίνου δίδωσιν,
οἱ δὲ μετὰ ψόγου λαμβάνουσιν.[1])

Verba *διδόναι* et *λαμβάνειν* a Libanio crebro opponuntur.

or. I 92,18; or. I 194,6; or. II 260,12; or. III 270,18; or. IV 295,9; or. IX 397,17; or. XI 442,14; or. XI 517,17; or. XII 17,11; or. XVIII 298,12; or. XLIX 463,12; or. L 479,11; or. L 487,15; or. LI 14,10; or. LVI 140,2.

or. LXIV 435,13.

τὸ μὲν κατῄει,
οἱ δὲ ἐταράττοντο.

or. III 269,18; or. VII 375,17; or. XI 491,2; or. XI 500,3; or. XI 516,4; or. XI 533,8; or. XIII 75,10; or. XIII 82,2; or. XIV 103,20; or. XV 128,9; or. XV 138,14; or. XVII 207,6; or. XVIII 245,10; or. XVIII 255,16; or. XVIII 317,17; or. XVIII 334,4; or. XIX 397,5; or. XXII 483,15; or. XXIV 520,10; or. XXXVIII 255,6; or. XLIII 343,2; or. XLVIII 448,10; or. XLIX 464,11; or. LII 27,16; or. LII 42,23; or. LII 44,13; or. LIII 68,16; or. LV 115,18; or. LVI 140,2; or. LVI 140,7; or. LVIII 186,15; or. LXII 350,9; or. LXII 358,14.

b. Forma secunda.

Subiectum verbo succedit.

or. I 82,9.

ἠμέληντο μὲν αἱ τῶν ἀγρῶν χάριτες,
ἐπέπραντο δὲ ⟨αἱ⟩[2]) *περιστεραί.*

or. I 116,7.

ᾖδον μὲν γὰρ ⟨οἱ⟩[3]) *ἀλεκτρυόνες*
καὶ ἐκήρυττον οἱ κήρυκες,
ἐκρούετο δὲ ἡ θύρα.

or. XII 31,22.

ἐπετειχίζετο δ'[4]) *'Ιταλία,*
παρεκαλεῖτο δὲ τὸ Κελτικόν,
ἐκινεῖτο δὲ τὸ Σκυθικόν,
ἐχώρει δὲ ὁ πεζός,
ἐπορεύετο δὲ ὁ τοξότης.

---

[1]) Contentio.
[2]) *αἱ* inserendum est.
[3]) *οἱ* inserendum est.
[4]) *δὲ ἡ* scribendum est.

or. XIV 95,17.

κέκρυπται τὰ ὀνείδη,
συνεσκίασται τὰ χείρω,
γένονεν ἔνδοξος,
ἔχει τὴν παρρησίαν,
ἀπέθετο τὴν αἰσχύνην.

or. XVIII 251,3.

κατεσύροντο μὲν κῶμαι,
κατεσείετο[1]) *δὲ τείχη,*
χρήματα δὲ ἤγετο.[2])

or. XVIII 262,15.

ἐκεκάλυπτο[3]) *μὲν τὸ πεδίον ὀκτακισχιλίοις νεκροῖς,*
ἐκρύπτετο[3]) *δὲ ὁ Ῥῆνος τοῖς ἀπειρίᾳ τοῦ νεῖν ἀποπνιγεῖσι.*

or. LVII 158,22.

ἀπήγγελται μὲν ἄλλα,
πέπρακται δὲ ἄλλα,[4])
καὶ ἤλπισται μὲν ἐπιεικῆ,
πέφηνε δὲ ἄγρια.

or. LIX 240,13.

συνήγετο μὲν ὄγκος χρημάτων,
ἠθροίζετο[5]) *δὲ πλῆθος σωμάτων,*
ἐχαλκεύετο δὲ ὅπλων ἰσχύς.

or. LXIV 429,5.

ἐποίει μὲν ὁ Πίνδαρος,
ὠρχεῖτο δὲ ὁ Πὰν τὸ ᾆσμα.

c. Forma tertia.

Obiectum post verbum positum est.

or. I 172,10.

ἐκβάλλει μὲν τὴν ἡδονήν,
ἀντεισάγει δὲ τραῦμα.[6])

---

[1]) Allitteratio.
[2]) De hac positione conferas quae supra (p 4) dixi.
[3]) Morellus et Reiskius *ἐπεκαλύπτετο* scripserunt, ut, nisi fallor, concinnitatem cum *ἐκρύπτετο* efficerent; eadem de causa Laurentianus *ἐκέκρυπτο* praebet; sed neutrum reponam sed *ἐκρύπτετο* probo.
[4]) Conversio.
[5]) Anaphora evitatur.
[6]) Contentio.

or. XI 491,20.

φεύγουσι μὲν γὰρ τὰ αὑτῶν,
ἐρῶσι δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν.[1])

or. XI 522,10.

ἀγασθείη μὲν τὸ πλῆθος,
ἐκπλαγείη δὲ τὸ κάλλος.[1])

or. XVII 210,1.

ἔσβεσε μὲν πῦρ ἱερόν,
ἐπέσχε δὲ θυσιῶν ἡδονήν.[2])

or. XVIII 287,9.

ἐκκοπήσονται μὲν ὀφθαλμούς,
ἀποτετμήσονται δὲ κεφαλάς.

or. XVIII 326,21.

κατέσειε τείχη
καὶ κατέσκαπτε πόλεις.[3])

or. XXXVIII 255,1.

παρῄνεσα μὲν πολλοῖς,
ἔπεισα δὲ ἕνα.[1])

or. LXI 336,7.

κινεῖ μὲν τὴν γῆν,
κυκᾷ δὲ τὴν θάλατταν.[4])

or. LXIV 469,14.

κατεφρόνησαν μὲν ἂν θεῶν,[5])
ἐξήλασαν δ' ἂν τὴν δίκην,
παρέβησαν δ' ἂν τοὺς νόμους,
ἀπέδοντο δ' ἂν τὴν ψῆφον,
διεξῆλθον δ' ἂν τὸν χρόνον.

or. II 254,2; or. XXV 571,13; or. L 484,3; or. LI 19,9; or. LVI 139,18; or. LVIII 196,4.

d. Forma quarta.

Obiectum ante verbum positum est.

or. I 141,18.

τὸν μὲν ἄνδρα ἐφίλουν,
τὴν ἀρχὴν δὲ οὐκ ἐκολάκευον.[6])

---

1) Contentio.
2) Annominatio.
3) Allitteratio.
4) Allitteratio.
5) *τῶν θεῶν* scribere malim.
6) *τὴν δὲ ἀρχὴν οὐκ ἐκολάκευον* scribendum est.

or. II 243,19,

ἐγὼ τὸν δεῖνα σοφιστὴν ἐνίκησα
καὶ τὸν δεῖνα ἐπεστόμισα
καὶ τὸν δεῖνα κατέβαλον[1])
καὶ τὸν δεῖνα φεύγειν ἠνάγκασα
καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς πολλοὺς
καὶ τοὺς 'Αθήνησι τοὺς τρεῖς εἰς φόβον κατέστησα.[2])

or. II 256,6.

τό τε μέτωπον ἔπληξα
καὶ τῶν τριχῶν ἔτιλα
καὶ τὰς αἰτίας πρὸς ἐμαυτὸν ἐξήτασα τῶν κακῶν.

or. V 312,5.

ἢ θάλατταν ἔπλεον
ἢ γῆν εἰργάζοντο
ἢ λόγους ἐποίουν
ἢ σώματα ἐθεράπευον
ἢ ἐχάλκευον
ἢ ᾠκοδόμουν
ἢ ἐναυμάχουν
ἢ ἐπεζομάχουν
ἢ ἀφ' ἵππων ἐμάχοντο.[3])

or. XII 38,10.

καὶ σχίζης ἅπτεται
καὶ μάχαιραν δέχεται
καὶ ὄρνις ἀνέρρηξε
καὶ τὰ ἔνδον οὐκ ἠγνόησε.[2])

or. XIII 65,5.

καὶ τὴν ἡδίστην ἧτταν ἡττήθησαν.[4])
καὶ κοινὴν ταύτην ἁπάντων ἐποίησαν.

or. XVIII 313,5.

τὸν μὲν θεὸν ἐπράυνε,
τὸν δὲ κίνδυνον ἔλυσε.

or. XVIII 332,21.

φοίνικας ἐξέτεμνον,[5])
ἀμπέλους ἀνέσπων,

---

1) Foerster recte *κατέβαλον* scripsit pro *κατέβαλλον*, quod Urbinas praebet.
2) Polysyndeton.
3) Annominatio et polysyndeton.
4) Allitteratio litterae *η*.
5) *ἐξέτεμνον* praeferendum est prae *ἐξέτεμον*, quod Barberinus et Marcianus praebent.

ἐκίνουν ταμιεῖα,
κατέσκαπτον μετ᾽ ὀργῆς.[1])

or. XXV 546,16.
ψυχὴν μὲν ἀλγύνει,[2])
σῶμα δὲ ἀναλίσκει.

or. XXV 562,12.
καὶ χρήματα ἀγείρουσι
καὶ οἰκίας κοσμοῦσι
καὶ ὁδοὺς βαδίζουσι
καὶ πελάγη περῶσι.[3])

or. XXVII 27,11.
τὰς μὲν διαβολὰς ἡγήσῃ πιστάς,
τοὺς δὲ ἐπαίνους ὑποπτεύσεις.

or. LXI 329,6.
λόγους μὲν οὓς εἶχον ἐπηύξησα,
φήμην δὲ ἣν οὐκ εἶχον ἐπεκτησάμην.[4])

or. LXII 358,12.
ἐπαινεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι,
ψέγειν δὲ οὐ τολμῶσι.[5])

or. XI 535,12; or. XII 16, 18; or. XVII 212,1; or. XVIII 288,7; or. XXII 474,18; or. XXV 542,13; or. XXXVIII 260,11; or. XXXV 217,17; or. XLIX 452,7; or. XLV 359,5; or. LIV 72,9; or. LVII 156,11; or. LXII 355,7; or. LXIV 488,2.

Saepissime res obiecta pronomine exprimitur.

or. I 159,4.
τοὺς μὲν ἔπαιε,
τοὺς δὲ ἠπείλει κατακαύσειν.

or. III 278,11.
τὸ μὲν οὐκ ἐποίησα,
τὸ δὲ ἐμαυτῷ παρῄνεσα.

or. IV 291,10.
τῷ μὲν χρῶμαι,[5])
τοῦ δ᾽ ἀπέχομαι.[6])

---

[1]) Asyndeton.
[2]) Contentio.
[3]) Polysyndeton.
[4]) Annominatio.
[5]) Contentio.
[6]) Malim *τοῦ δὲ ἀπέχομαι,* quod Vindobonensis, Monacensis, Barberinus praebent, scribere.

or. IX 397,22.
τοὺς μὲν ἀφίησι,
τοὺς δὲ ἀντικαθίστησι.[1])

or. X 404,10.
τὸ μὲν ἔπαυεν ἄν,
τὸ δ᾽ οὐκ εἶχεν.[2])

or. XI 534,10.
τῶν μὲν γὰρ ἀρχαιοτάτων εὐδαιμονεστέρα,
τὰς δὲ εὐγενείᾳ πάρεισι,[3])
τὰς δὲ μεγέθει νικᾷ,
τὰς δὲ τῷ παμφόρῳ τῆς χώρας.

or. XII 19,19.
τῶν μὲν ἠμέλει,
τὴν δὲ ἐθεράπευε.[4])

or. XVIII 333,8.
τοῖς μὲν ἐπεκούρει,
τοῖς δ᾽[5]) *ἐμάχετο.*[4])

or. XLVIII 435,17.
τοὺς μὲν ὑμῶν οὐ λυπεῖ,
τοὺς δὲ [6])*τέρπει,*
τοῖς δὲ καὶ λυσιτελεῖ.

or. LII 29,3.
τοὺς μὲν ἀπήλλαξαν τιμωρίας,
τοὺς δὲ ἀπεστέρησαν.

or. LXII 373,7.
τοῖς[7]) *μὲν κατηράσατο*
τοὺς δὲ εἰς εὐπορίαν ἤγαγεν.

or. IV 295,22; or. XII 28,20; or. XVII 208,15; or. XVIII 258,5; or. XVIII 262,8; or. XVIII 324,7; or. XVIII 325,5; or. XIX 391,13; or. XIX 394,3; or. XXII 475,13; or. XXV 542,7; or. XXVI 8,11; or. XXVI 10,2; or. XXVI 11,5; or. XXVI 16,6; or. XXVII 39,23; or. XXVIII 51,8; or. XXVIII 55,17; or. XXX 93,19; XLV 362,12;

---

[1]) Contentio.
[2]) Scribere malo *τὸ δὲ οὐκ εἶχεν.*
[3]) Conversio vocabulis synonymis evitatur.
[4]) Contentio.
[5]) *τοῖς δὲ ἐμάχετο* scribendum est.
[6]) Ante *τέρπει* Reiskium non recte *καὶ* inseruisse puto.
[7]) *τοῖς* Foerster e *PBMUIL Ath* auctore Reiskio scripsit; reliquos libros edd. concinnitatis causa *τοὺς* praebere puto.

or. LII 32,7; or. LII 39,8; or. LIV 88,9; or. LV 119,6; or. LV 122,1; or. LVII 166,25; or. LVIII 184,8; or. LVIII 184,12; or. LXI 339,4; or. LXII 358,10; or. LXIV 494,8.

2. De concinnitate in sententiarum partibus.

Satis dictum esse arbitror de concinnis enuntiatis, transeo ad concinnas enuntiationum partes, quae plurimae apud Libanium inveniuntur.

a. Participium cum obiecto ita coniunctum est, ut antecedat.

or. XI 439,14.
τυγχάνων μὲν τῆς σπουδῆς ἐπαίνου ἄξιος,
ἁμαρτάνων δὲ οὐδὲ συγγνώμης.[1])

or. XLV 367,5.
ἐλπίσαντες μέν τι κάλλιον,
ἐσχηκότες δὲ οὐδέν.

or. LVIII 183,19.
βλασφημῶν εἰς χρυσοχόον,
ἀσελγαίνων εἰς σκυτοτόμον,
παίων τέκτονα,
λακτίζων ὑφάντην,
ἕλκων κάπηλον,
ἀπειλῶν ἐλαιοπώλαις.[2])

or. XVII 210,14; or. XVIII 287,5; or. LIV 88,23.

b. Participium cum obiecto ita coniunctum est, ut id sequatur.

or. I 147,4.
γῆν τέμνων,
κώμας ἁρπάζων,
φρούρια λαμβαίνων,
ποταμοὺς διαβαίνων,
τείχη κατασείων,
πόλεις αἱρῶν.[2])

or. XI 438,7.
ἑτέρους μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς τῆς μητρὸς θεραπεύων,
αὐτῆς δὲ ἐκείνης καταμελῶν.[3])

---

[1]) Contentio.
[2]) Asyndeton.
[3]) Contentio; cf. or. XII 19,19, ubi *ἠμέλει* et *ἐθεράπευε* opponuntur.

or. XI 440,10.
τὴν μὲν[1]) *παροῦσαν τύχην τῆς πόλεως ὁρῶντες,*
τῆς δὲ ἄνωθεν σεμνότητος οὐδὲν εἰδότες
καὶ τὰ μὲν θαυμάζοντες,
τὰ δὲ οὐκ εἶναι νομίζοντες.

or. XI 478,14.
τοὺς μὲν θεοὺς ἱεροῖς τιμῶσαι,
τὴν δὲ πόλιν τιμῇ[2]) *κοσμοῦσαι.*[3])

or. XII 11,16.
ἐλευθερίας ἐρῶσα
καὶ πρόνοιαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα,[3])
δεσπότου δὲ ὕβριν[4]) *οὐ δυνηθεῖσα φέρειν.*

or. XIII 73,4.
καὶ ποδὶ χρώμενος
καὶ χεῖρα κινῶν
καὶ δόρυ σείων
καὶ ξίφος ἕλκων.[5])

or. XVIII 256,19.
καὶ σπονδὰς αἰτῶν
καὶ συμμαχήσειν λέγων.

or. XXIII 501,17.
πόλεων ἄρξαντες
καὶ ἔθνη διῳκηκότες
καὶ τιμῶν τετυχηκότες
καὶ δικαίως ἂν ἀμειβόμενοι
τήν τε πόλιν ἐν ᾗ κατοικοῦσι
καὶ τὴν βασιλείαν, δἰ ἣν αὐτοῖς
καὶ δόξα καὶ γάμοι καὶ χρήματα.[5])

or. XLVI 399,14.
τὰ μικρὰ μὲν ὁρῶν,
τὰ μείζω δὲ οὐ βουλόμενος.[6])

or. LI 9,9.
πολὺν χρόνον προσκαθήμενος
καὶ μικρὰς ἐπῳδὰς ἐπᾴδων

---

[1]) *μὲν* Foerster recte *e B Mo Ca* inseruit auctore Reiskio.
[2]) *τρυφῇ*, quod Gasda scribendum coniecit, non probandum est.
[3]) Conversio vocabulis synonymis evitatur.
[4]) Chiasmus.
[5]) Polysyndeton.
[6]) Contentio.

καὶ χειρῶν καὶ γονάτων ἁπτόμενος
καὶ ἐπαίνους ὑπισχνούμενος
καὶ κακῶς ἐρεῖν ἀπειλῶν.[1]

or. LXI 334,4.

καὶ κώπην ἀναφέρων
καὶ δίκτυον ἀφιεὶς
καὶ δι' ἀγκίστρων ἐπιβουλεύειν ἰχθύσιν.[1]

or. LXIV 470,13.

ἐμφράττοντες τὰς ὁδούς,
οἶνον διωθούμενοι,
τρυφὴν φεύγοντες,
ὕπνου ῥώμην ἐλέγχοντες,
τῇ ψήφῳ συμμαχοῦντες τῇ δίκῃ,
πόλεων μεγέθη μὲν φυλάξαντες,
μικρότητας[2] δὲ μεταθέντες,[3]
ὁμοίαις χερσὶν ἁψάμενοί τε τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπελθόντες.

or. XI 443,3; or. XI 485,22; or. XII 19,7; or. XIII 71,19; or· XIV 102,13; or. XVIII 243,3; or. XVIII 283,5; or. XXV 548,10; or. XXX 90,4; or. XXXIII 172,7; or. XXXIII 173 11; or. XXXIV 268,22; or. LXIV 456,13.

c. Res obiecta pronomine expressa est.

or. I 123,11.

τὰ μὲν δακρύων,
τῶν[4] δὲ οὐκ ἀμνημονῶν.

or. I 198,14.

τὰ μὲν ὁρῶν,
τὰ δὲ ἀκούων.

or. II 252,17.

τὰ μὲν μισῶν,
τὰ δὲ θαυμάζων.

or. XI 437,8.

τοὺς μὲν ἐπαινέσας,
τοῖς δὲ συμβουλεύσας.

1) Polysyndeton.
2) μικρότητας Foersterum recte scripsisse puto, cum libri μικρότητα praebeant.
3) Contentio.
4) Quamquam Barberinus et Laurentianus concinnum τὰ δὲ praebent, tamen τῶν δὲ scribendum est.

or. XI 460,2.

τὰ μὲν ἔχων,
τῶν δὲ ἐπιθυμῶν.

or. XI 517,17.

ὧν μὲν περίεστι μεταδιδοῦσαι,
ὧν δὲ ἐνδεῖ προσλαμβάνουσαι,[1]
τὰ μὲν διατιθέμεναι,
τὰ δὲ ὠνούμεναι.

or. XLIII 338,4·

τοῖς μὲν συμπράττων,
τοῖς δ'[2] ἐναντιούμενος.

or. I 155,14; or. XI 464 4; or. XVIII 269,8; or. XVIII 282,9; or. XXVII 37,9; or. XXX 96,15; or. XLI 299,9; or. LVIII 194,17; or. LXIV 462,7.

In insequentibus exemplis enumerandis ordinem casuum sequar.

a. Genetivus.

or. I 121,8.

ἀφιέντος μὲν οὐδενός,
ἀπειλούντων δὲ πολλῶν,[3]
κρατοῦντος δὲ τοῦ θεοῦ.

or. I 176,25.

τῶν τε οὐ βασανισθέντων τοῦ τε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
τῶν τε ἐνοικούντων τοῦ τε τῆς πόλεως σώματος,
τῶν μὲν οὐ πεινασάντων,
τῆς δὲ οὐ κατακαυθείσης,
τοῦ δὲ σχοινία διαφεύγοντος.[4]

or. I 186,10.

τῶν μὲν οὐκ ἐφικνουμένων,
τῶν δὲ ὑπερπετομένων.

or. I 193,12.

τοῦ μὲν ἀπιόντος,
τοῦ δὲ καθημένου.

1) Contentio.
2) δὲ scribendum est.
3) Contentio.
4) Cum Foerstero διαφυγόντος scribere malim.

or. II 260,12.
τῶν τὸ μὲν λαβόντων,
τὸ δὲ οὐ δεδωκότων.[1])

or. II 261,12.
παίδων βουλευταῖς οὐκ ἐσομένων,
γάμων αὐτοῖς οὐ γιγνομένων.

or. X 403,18.
καὶ τοῦ χείρονος
καὶ τοῦ βελτίονος.[2])

or. XI 461,11.
τοῦ μὲν ἀναγκάζοντος μένειν,
τοῦ δὲ ἐπείγοντος τρέχειν.[2])

or. XI 508,9.
τῶν μὲν ἐκ μεγέθους λαβόντων ὄνομα,
τῶν δὲ ἐπὶ κάλλει βεβοημένων,[2])
τῶν μὲν οὐδαμῇ λείπεται,
τῶν δὲ καὶ πολὺ κεκράτηκεν,[2])
εἰς κάλλους μὲν λόγον οὐδαμοῦ νικώμενον,
ἐν μεγέθους δὲ κρίσει πανταχοῦ νικῶν.[3])

or. XV 149,14.
τῶν μὲν τὴν βουλὴν βαλλόντων,[4])
τῶν δὲ τὸν δῆμον τιτρωσκόντων.

or. XVIII 247,7.
ἄγριον μὲν βλεπόντων,
τραχὺ δὲ φθεγγομένων,
κοῦφον δὲ ἀποφαινόντων.

or. XVIII 263,17.
καὶ τῶν μὲν γελώντων,
τῶν δὲ ᾀδόντων,
τῶν δὲ ἀπειλούντων.

or. XVIII 296,13.
τῶν μὲν πόλεων πενεστέρων,
τῶν δὲ ταῦτα καπηλευόντων εὐδαιμόνων.[5])

---

[1]) Contentio; cf. p. 6.
[2]) Contentio.
[3]) Contentio et annominatio.
[4]) Marcianus et Barberinus non recte *βαλόντων* praebent.
[5]) Contentio.

or. XIX 402,8.
τῶν μὲν ξίφει πεσόντων,
τῶν δὲ πυρὶ τὰς ψυχὰς ἀφιέντων,[1])
τῶν δὲ στόμασι θηρίων δαπανηθέντων.

or. XXXII 155,17.
τῶν μὲν τὸν φιλόπολιν,
τῶν δὲ τὸν ἄοκνον καλούντων,
ἑτέρων τὸν πρὸς τὴν αὑτοῦ δίκαιον,
ἄλλων τὸν φιλόπονον.[2])

or. I 140,17; or. I 150,19; or I 164,12; or. XI 475,10; or XI 486,16; or. XI 533,10; or XII 18,16; or. XII 28,22; or XIII 68,21; or. XIII 73,14; or. XVII 208,8; or. XVIII 252,4; or XVIII 265,11; or. XVIII 274,19; or. XVIII 278,14; or. XVIII 305,18; or. XVIII 350,12; or. XIX 410,17; or. XXII 475,18; or. XXII 476,4; or. XXIII 506,1; or. XXIV 521,3; or. XXX 92,18; or. XXX 93,7; or. XXXIII 176,6; or. XXXIV 204,11; or. XL 287,1; or. XLII 314,9; or. XLII 330,15; or. XLV 368,15; or. XLIX 458,23; or. LIII 55,8; or. LVI 142,8; or. LVII 156,21; or. LVII 159,12; or. LXII 374,5; or. LXII 376,7; or. LXIV 424,15; or. LXIV 476,19; or. LXIV 477,3.

b. Dativus.

or. II 256,11.
καὶ τῇ τῶν βουλευόντων πενίᾳ
καὶ τῷ[3]) τῶν τοῖς ἄρχουσιν ὑπηρετούντων πλούτῳ.[4])

or. II 275,12.
λύπῃ τε τῇ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν[4])
ἡδονῇ τε τῇ παρὰ τῶν δυσκόλων.

or. IX 395,2.
τοῖς μὲν ἐκ πόλεων εἰς πόλεις ἐρχομένοις,
τοῖς δὲ ἐξ ἀγρῶν εἰς ἀγρούς,
τοῖς δὲ ἐξ ἀγρῶν εἰς ἄστη,
τοῖς μὲν τεθηραμένοις,
τοῖς δὲ ἐκτεθραμμένοις.[5])

or. IX 397,17.
τῷ τε λαβόντι,
τῷ τε δόντι.[6])

---

[1]) *ἀφέντων* scribendum est.
[2]) Annominatio.
[3]) *τῷ*, quod Urbinas omittit, non omittendum est.
[4]) Contentio.
[5]) Annominatio.
[6]) Cf. p. 6. *δόντι* Foerster recte scripsit auctore Sinteni, cum libri edd. *διδόντι* praebeant.

or. XI 534,13.
καὶ τῷ τοῦ χειμῶνος ἡμέρῳ
καὶ τῇ τῶν ἐνοικούντων ἀστειότητι
καὶ τῇ τῆς σοφίας ἀσκήσει.[1]

or. XVIII 344,3.
ἀσπίσι τε λαμπούσαις
καὶ ἵπποις χρεμετίζουσι
καὶ τόξοις ἠσκημένοις
καὶ μεγέθεσιν ἐλεφάντων.[1]

or. XXX 108,3.
τοῖς τε δοῦσιν[2]
τοῖς τε λαβοῦσιν.[3]

or. XLVI 400,20.
τοῖς μὲν ὡς ἠδικηκόσι,
τοῖς δὲ ὡς ἠμεληκόσιν.[4]

or. XLVIII 442,20.
καὶ τοῖς ἀπεσταλκόσι
καὶ τοῖς ἀπεσταλμένοις.[5]

or. L 479,11.
τοῖς τε διδοῦσι[6]
τοῖς τε λαμβάνουσιν.[7]

or. XII 10,5; or. XXXI 133,4; or. XXXIV 201,20; or. LIV 100,20; or. LVII 159,5; or. LVII 164,11; or. LVIII 186,5.

c. Accusativus.

or. II 270,18.
τόν τε οὐ διδόντα
τόν τε οὐ λαμβάνοντα.[8]

or. V 314,20.
τὴν μὲν νόσον, ἐπειδὴ ὕβριστο,
τὴν δὲ ἀπαλλαγήν, ἐπειδὴ τὴν παῖδα ἀπειλήφει.

---

1) Polysyndeton.
2) Vindobonensis praebet διδοῦσι.
3) Cf. p. 6.
4) ἠμεληκόσι, quod *C A P I* Re praebent, praeferam.
5) Annominatio.
6) Marcianus δοῦσι praebet; cf. XXX 108,3.
7) Contentio.
8) Cf. p. 6.

or. XI 445,14.
τοὺς μὲν μείζους,
τοὺς δὲ ἐλάττους,[1]
καὶ τοὺς μὲν ἀενάους,
τοὺς δὲ τοῦ χειμῶνος ἐκγόνους,
πάντας δὲ ὁμοίως χρησίμους,
τοὺς μὲν ἐκ τῶν ὀρῶν ὁρμωμένους,
τοὺς δὲ ἐκ τῶν πεδίων ἀνίσχοντας,[1]
τοὺς μὲν εἰς ἀλλήλους ἐμβάλλοντας,
τοὺς δὲ εἰς λίμνην ἰόντας,
τοὺς δὲ εἰς θάλατταν στείχοντας.[2]

or. XI 455,4.
τὴν Ἀργείων παλαιότητα,
τὴν Κρητικὴν εὐνομίαν,
γένος ἐκ Κύπρου βασίλειον,
τὴν Ἡρακλέους ἀπορροήν.

or. XII 41,19.
τοὺς μὲν δρόμῳ χωροῦντας,
τοὺς δὲ σχολῇ[1] βαίνοντας.[2]

or. XIII 72,11.
τοὺς μὲν διώκοντας φεύγοντας ἔδειξας,
τοὺς ἐπτηχότας δὲ [3]ἐλαύνοντας,
τοὺς μὲν ἁρπάζοντας ἀποδιδόντας,
τοὺς δὲ ἀφαιρεθέντας κομιζομένους
καὶ μετήλλαξας
φόβον καὶ θάρσος,
ῥώμην[4] καὶ ταπεινότητα.

or. XVIII 246,12.
νεώς τε ὀρῶν κειμένους
καὶ τελετὰς πεπαυμένας
καὶ βωμοὺς ἀνατετραμμένους
καὶ θυσίας ἀνῃρημένας
καὶ ἱερεῖς ἐλαυνομένους
καὶ τὸν τῶν ἱερῶν πλοῦτον εἰς τοὺς ἀσελγεστάτους μεμερισμένον.[5]

---

1) Contentio.
2) Conversio verbis synonymis evitatur.
3) E Marciano et Sinaitico τοὺς δὲ ἐπτηχότας (Marcianus δ'ἐπτηχότας) scribam.
4) καὶ ante ῥώμην, quod Monacensis praebet, delendum est.
5) Polysyndeton.

or. XXV 551,17.
τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους,
τοὺς δ'ἐλευθέρους δούλους.[1])

or. XXV 542,16.
λαμπροὺς μὲν τοὺς ταπεινούς,
ταπεινοὺς δὲ τοὺς λαμπρούς.[1])

or. XXV 570,11.
τὸν δοκοῦντα μὲν δεσπότην,
ὄντα δὲ δοῦλον.[2])

or. XXX 104,18.
τοὺς μὲν ἐν Ῥώμῃ δαίμονας τὰ μείζω,
τοὺς δ'ἐν τοῖς ἀγροῖς ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄστεσιν ἐλάττω.[2])

or. XXXI 139,8.
τοὺς μὲν ἐξ ἐνδόξων γενομένους τὰ αὑτῶν πεπρακότας,
τοὺς δὲ ἐξ ἀνωνύμων τὰ 'κείνων ἐωνημένους.[2])

or. XXXIII 186,22.
καὶ πλείω πράξοντα ἢ λαλήσοντα
καὶ πείσοντα μᾶλλον ἢ ἀναγκάσοντα.[3])

or. L 485,19.
τήν τε ἐν τούτοις ταλαιπωρίαν
τήν τε ἐν ἐκείνοις ἀσέλγειαν.

or. L 487,15.
τούς τε δόντας τὴν χάριν
τούς τε λαβόντας.[4])

or. LII 29,6.
τοὺς μὲν παρακαταθήκας οὐκ ἀποδόντας,
τοὺς δὲ δανείσματα,
τοὺς δὲ ἡρπακότας,
τοὺς δὲ πὺξ πατάξαντας,
τοὺς δὲ λακτίσαντας.

or. LII 45,14.
τοὺς μὲν εἴσω τειχῶν ὄντας,
τοὺς δ'ἐν ἀγροῖς διεσπαρμένους.[2])

or. LXIV 451,1.
γονέων δὲ ἀπηρτημένους
παιδαγωγῶν δὲ ἐλευθέρους,

---

[1]) Contentio; cf. or. XXV 542,16 *τοὺς δὲ ἐλευθέρους* scribendum est.
[2]) Contentio.
[3]) Similiter cadens.
[4]) Cf. p. 6.

ἀκολούθων δὲ ἐρήμους,[1])
μυρίων μὲν ἐπισπασαμένους ὄμματα τῷ σώματι,
βλέψαντας δὲ εἰς οὐδένα πώποτε
καὶ πολλῶν μὲν θηρατῶν ἐν μέσῳ στάντας,
πάντων δὲ ὑπερενεχθέντας καθάπερ πτηνούς.

or. LXIV 463,7.
κτείνοντα ὄψει τὸν ἥρω
καὶ τὴν μελίαν σείοντα
καὶ φοβοῦντα καὶ ταράττοντα
καὶ τὸν Ἕκτορα σφάττοντα
καὶ τὸν νεκρὸν ἕλκοντα
καὶ πηδῶντα τῶν πεντάθλων μακρότερα.[2])

or. I 100,8; or. I 126,4; or. VII 373,4; or. XXI 452,11; or. XXV 560,2; or. XLII 322,11; or. XLII 325,20; or. LVIII 186,19; or. LXIV 495,17.

3. De concinnitate in enuntiatis coniunctis adhibita.

Relinquitur ut doceam de concinnitate in enuntiatis coniunctis adhibita. Multo rarius quam enuntiationes et enuntiationum partes Libanius sententias coniunctas concinnas reddidit.

or. II 252,20.
οἳ πάλαι μὲν ἤστραπτον, νῦν δ'εἰσὶ σκοτεινοί,
καὶ πάλαι μὲν εἶλκον τὴν πανταχόθεν νεότητα, νῦν δ'οὐδὲν εἶναι κέκρινται.[3])

or. II 258,11.
ἢ γὰρ οὐ λεκτέα, ἃ μὴ χρῆν,
ἢ καὶ πολλάκις, ἃ προσῆκεν.[3])

or. VI 354,4.
καὶ ἡγεῖται ἀτυχεῖν
ὁ μὲν ὢν καλός, ὅτι μὴ καὶ μέγας,
ὁ δὲ μέγας, ὅτι μὴ καὶ καλός,
ὅτῳ δὲ ταῦτα ἄμφω, ὅτι μὴ καὶ ἰσχυρός,
καὶ ὅτῳ δὲ ἔνι τὰ τρία, διὰ τὸ μὴ ταχὺς εἶναι αἰτιᾶται τὴν θεόν.[4])

or. VI 356,1.
ἄρχει τις πόλεως· ὅτι μὴ καὶ ἔθνους, ἀτυχεῖ.
ἔθνους ἕτερος· ὅτι μὴ πλειόνων ἄθλιος.
πλειόνων ἄλλος, ὅτι μὴ ὕπαρχος.[4])

---

[1]) Conversio verbis synonymis evitatur.
[2]) Polysyndeton.
[3]) Contentio.
[4]) Gradatio.

or. XI 443,10.

ἄν[1]) *τε τὸν Διόνυσον εἴπῃς, πολὺς παρ' ἡμῖν βακχεύει,*
ἄν τε τὴν Ἀθηνᾶν, τῷ φυτῷ αὐτῆς[2]) *ἡ γῆ κομᾷ.*

or. XI 444,6.

ὅσα[1]) *μὲν ἡ ἄπεδος ἀλλαχοῦ τρέφει μόνη, ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ὄρη γεννᾷ,*
ὅσα δὲ τῶν ὀρῶν ἐστιν ἀλλαχοῦ δοῦναι μόνων[3]) *ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τῶν πεδίων*[4]) *τίκτεται.*[5])

or. XVI 176,14.

δικάσωμεν ἡμῖν αὐτοῖς, ἵνα μὴ βασιλεὺς ἡμῖν,
ὑπόσχωμεν ἑκόντες τιμωρίαν, ἵνα μὴ μείζω πάθωμεν ἄκοντες.[6])

or. XLIII 342,22.

ἂν ταῦτα ὑπομείνῃς, ἔχεις τὸν νέον·
ἂν δ' οὐκ ἀνάσχῃ[7]), *τὴν ἀπόστασιν ἤκουσας.*

or. XLV 366,1.

εἰ μὲν ἀνεξέταστοι τεθνᾶσιν, ἠδίκηνται κρίσεως οὐ τετυχηκότες,
εἰ δὲ ἐξεληλεγμένοι, πάλιν ἠδίκηνται τοῦ περὶ τὸν θάνατον ἀπεστερημένοι τάχους.[8])

or. XLVII 412,5.

ἃ εἰ μέν ἐστι δίκαια, τί ἂν αἰσχύνοιτο;
εἰ δὲ ἄδικα, τί τῶν τοιούτων ἐπιθυμεῖ;

or. LI 14,12.

τοῦτο δ' ἂν ποιοῖς, εἰ τοὺς διδασκάλους τὰ αὑτῶν ποιεῖν ἀναγκάζοις.
ἀναγκάσαις δ' ἄν, εἰ τῶν ἀρχόντων σφίσιν ἀποκλείσαις νόμῳ τὰς θύρας.[10])

or. LIII 65,20.

οὐκοῦν ὁ μὲν εὐδαίμων ὁ λυπηθείς, ἐπηνώρθωται γάρ,
ὁ δὲ ἄθλιος ὁ ἡσθείς, οὐκ ἰάθη γάρ.[11])

---

[1]) Anaphora.
[2]) Ex *U I M B Mo Ca* *ταύτης* scribam.
[3]) *U B M Ca* *μόνον* praebent, sed *μόνων* praeferam Foerstero auctore *μόνη*, quod antecedit, respiciens.
[4]) Contentio.
[5]) Conversio vocabulis synonymis evitatur.
[6]) Annominatio.
[7]) Complexio verbis synonymis evitatur.
[8]) *τυγχάνειν* et *ἀποστερεῖν* opponuntur etiam or. XI 509,18, or. XVII 29,3.
[9]) Annominatio.
[10]) Gradatio; *ἀναγκάζοις* in *P I M* scriptum esse, ut gradatio perfecta sit, puto.
[11]) Contentio et conversio.

or. LVII 160,16.

καὶ γὰρ εἰ[1]) *τὴν κεφαλὴν ἀποτετμήκεις, εἶπες ἂν ὅπερ ὁ πρότερος.*
καὶ εἰ κατὰ μέλος[2]), *εἶπες ἂν τὴν τάφην.*
καὶ εἰ κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐδεδώκεις τὸν νεκρόν, ἣν ἂν εἰπεῖν.

or. LIX 228,19.

εἴτε γὰρ εἰς ἰδιώτας τελεῖν ἀφεὶς οὕτω παιδεύειν ἐπεχείρει,
ἀθυμότερον ἂν ἐδέχοντο τὴν μάθησιν τιμῆς οὐ παρούσης,
εἴτ' εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἦγε τῆς ἐξουσίας,
ῥᾳθυμότερον ἂν πρὸς τὰς μελέτας διέκειντο τὸ πᾶν ἤδη κεκτημένοι.[3])

or. LIX 239,9.

οὐδ' ἵνα μὴ πολεμήσαιεν, τῆς ἡσυχίας ἐπεθύμουν,
ἀλλ' ἵν' ἀξίως λόγου πολεμήσαιεν, τὴν ἡσυχίαν ἠγάπων.[4])

or. LXIV 464,17.

ὅταν μὲν ἐκεῖνα ποιῶσι, τήκουσι τὰς ψυχάς,
ὅταν δὲ ταῦτα δεικνύωσιν, ἐγείρουσι τὰς ψυχάς.[5])

or. LXIV 476,5.

οὗ μὲν οὖν ἐπαινεῖται, πολὺ πράττεται·
οὗ[6]) *δὲ μέσως κολάζεται, τολμᾶται μέσως.*

or. II 255,9; or. XI 462,10; or. XII 31,20; or. XV 147,22; or XVIII 244,7; or. XL 289,16; or. XLIII 343,2; or. LIV 103,19; or LVII 165,4; or. LIX 213,17; or. LIX 229,9; or. LIX 232,19; or. LXIV 451,10.

Quibus plurimis exemplis satis me demonstravisse puto Libanium splendori externo et studio eleganter scribendi maximam vim tribuisse, concinnam membrorum dispositionem non sprevisse, sed exaequandis membris sententiarum maxime operam dedisse. Nunc facile intelleges Eduardum Norden, qui scribit: »So sind, wenn ich nicht irre, sehr selten Stellen wie or. 13 (I 409) oder in derselben Rede p. 413 (an beiden Stellen soll die Figur malerisch wirken)«[7]) parum recte iudicasse. Sed non satis habeo demonstravisse Libanium in orationibus suis concinnitatem adamavisse et certas semper

---

[1]) Anaphora.
[2]) De hoc loco Reiskius recte censuisse videtur, qui scribit »post *μέλος* videtur *κατεκεκόφεις* vel simile quid deesse«.
[3]) Annominatio.
[4]) Conversio verbis synonymis evitatur.
[5]) Complexio.
[6]) Anaphora.
[7]) Norden, Die antike Kunstprosa, Leipzig 1909 I p. 403 adn. 2, qui editione Reiskiana usus est.

redeuntes formas eius dicendi rationis adhibere consuevisse, sed exquirendum quoque esse censeo, quibus locis et quo consilio Libanius plerumque ea locutione usus sit, et de aliis nonnullis proprietatibus uberius agam. Si enim exempla supra prolata diligentius et accuratius contemplabimur, duas res imprimis magni momenti esse cognoscemus, contentionem et enumerationem. Videbimus Libanium plerumque oratione concinna uti, ut aut res opponat, velut: or. XXX 93,19.

τοὺς μὲν ἐπῄνεσε,
τοὺς δὲ ἀπήλασεν,

aut res enumeret,
velut: or. XII 31,22.

ἐπετειχίζετο δ' Ἰταλία,
παρεκαλεῖτο δὲ τὸ Κελτικόν,
ἐκινεῖτο δὲ τὸ Σκυθικόν,
ἐχώρει δὲ ὁ πεζός,
ἐπορεύετο δὲ ὁ τοξότης.

II. De concinnitate violata.

Concinnitate adhuc in universum tractata et diversis formis positionibusque eius cognitis exquiram, utrum Libanius membra semper plane concinne struxerit an interdum ab hac dicendi ratione discesserit. Nonnullas proprietates et discrepantias, quae mihi notabiles esse videntur, accuratius examinabo. Spectant tempus, articulum, positionem.[1])

1. De tempore.

Ordior a tempore. Longe plurimis locis tempora verborum adhibitorum plane concinunt. In tempore 600 locis in hoc opusculo allatis 510 tempore congruunt.[2]) De reliquis nunc agam. Saepe causa discrepantiae facile cognosci potest.

Locis insequentibus sententia concinnitatem temporis non permittit:

or. I 140,19.

τῶν μὲν ἡττημένων,
τῶν δὲ μελλόντων.

---

[1]) De discrepantia notabili Foerster tom. III praef. p. XI egit.

[2]) Apertum est locos ut or. XII 34,18 *ὅτι μὲν αὐτῶν κρατήσεις, λεγόντων,*
ὅτι δὲ κεκράτηκας, οὐκ ἐνθυμουμένων,
ubi eiusdem verbi varia conformatione annominatio efficitur, excipiendos esse. Huiusmodi exempla multa afferam, cum de annominatione agam.

or. II 261,12.

παίδων βουλευταῖς οὐκ ἐσομένων,
γάμων αὐτοῖς οὐ γιγνομένων.

or. XII 10,5.

τοῖς τε παροῦσι ὑμῖν
τοῖς τε ὕστερον ἐντευξομένοις.

or. XVII 207,6.

οἱ μὲν ἤδη λέλυνται,
οἱ δὲ αὐτίκα τοῦτο πείσονται.

or. XXVI 8,11.

τὸ μὲν ἱκανῶς ἐπιδέδειξαι,
τὸ δὲ ἐκείνῳ πρόθες.

or. XLV 362,12.

τῶν μὲν ἐπελάθοντο,
τῶν δὲ οὐ φροντίζουσιν.

or. XLV 367,5.

ἐλπίσαντες μέν τι κάλλιον,
ἐσχηκότες δὲ οὐδέν.

or. LVIII 184,12.

τοὺς μὲν ὑβρίκατε,
τοῖς δὲ ἀπειλεῖτε.

or. LVIII 186,15.

οἱ μὲν εἶξαν τῷ νόμῳ μόνον,
οἱ δὲ καὶ ἀφειμένοι τοῦ νόμου πενθοῦσιν ὅμως.

Praesens et perfectum interdum misceri non ita mirabile est. Inveni:

or. II 252,20.

οἳ πάλαι μὲν ἤστραπτον, νῦν δ' εἰσὶ σκοτεινοί,
καὶ πάλαι μὲν εἷλκον τὴν πανταχόθεν νεότητα, νῦν δ' οὐδὲν εἶναι κέκρινται.

or. VII 373,4.

τοὺς μὲν ἑστῶτας,
τοὺς δὲ οὐδὲ τοῦτο δυναμένους.
τοὺς δὲ . . . .

or. XI 479,20.

. . . εἰρήσθω·
. . . δεικνύσθω.

or. XI 487,19.

. . . τοὺς ὑπερέχοντας . . .
. . . τοὺς πεπαιδευμένους . . .

or. XI 516,4.
... ἑρέπτεται,
... ἄνεισι,
... δέδεκται,
... ὀρύσσεται.

or. XII 18,16.
... ἔχοντος,
... εἰληφότος.

or. XVIII 246,12.
... κειμένους
... πεπαυμένας
... ἀνατετραμμένους
... ἀνῃρημένας
... ἐλαυνομένους[1])
... μεμερισμένον,

or. XVIII 344,3.
... λαμπούσαις
... χρεμετίζουσι
... ἠσκημένοις.

or. XXVI 6,1.
... τὸ μηκέτ' ἐκεῖνον ἄρχειν,
... τὸ σὴν τὴν ἀρχὴν γεγενῆσθαι.

or. XXX 92,18.
καὶ τῆς σπειρομένης γῆς
καὶ τῆς πεφυτευμένης.

or. XXXIII 176,6.
... τρεφομένων ...
... μεμισθωμένων ...

or. XXXVI 229,12.
... ἄγοντας,
... ἐφεστηκότας.

or. XLII 314,9.
... ἰσχυόντων,
... προδιδομένων,[2])

1) ἐληλαμένους?
2) προδεδομένων praeferam.

... ἀπηνθηκυίας,
... ἠμελημένου,
... πεφευγότων.

or. LII 45,14.
... ὄντας,
... διεσπαρμένους.

or. LIII 61,3.
... ἥκει ...
... πέπαυται ...

or. LXIV 476,19.
... ἠθροισμένου,
... ἐχόντων ...

Idem dicendum est de mutatione imperfecti et plusquamperfecti.

or. V 316,7.
καὶ ἡ μὲν ἠφάνιστο, ἡ κόρη,
ἡ δὲ ἦν ἐν χερσίν, ἡ ἔλαφος.

or. XII 31,20.
ἕως μὲν οὖν ὑπῆσαν ἐλπίδες καταλλαγῶν, ἀνεῖχεν·
ἐπεὶ δὲ πόλεμος μὲν ἐκεκήρυκτο[1]) σαφής, ἐπετειχίζετο δ' ...

or. XV 138,14.
... εἶχε ...
... ηὔξητο.

or. XIX 397,5.
... ἐγεγόνεσαν,
... ἐπολιτεύοντο,
... εἶχον πρόσοδον,
... λελύκει ...
... ἱκέτευον δάκρυσιν,
... ἐδάκρυον.

or. LXIV 431,9.
διῄρηντο,
ἤρχετο.

Maioris momenti mihi exempla sequentia videntur esse, in quibus tempus in ultimo membro discrepat. Conferenda sunt

1) *I* praebet ἐκηρύττετο.

cum locis p. 3 allatis, quibus positio in ultimo membro variata est.

or. XIII 82,2

ἐγὼ μὲν ἐφύτευσα,
σὺ δὲ ἔθρεψας,
αἱ δὲ πόλεις δρέπονται.

or. XVIII 258,9.

διαβάντες ἐδίωκον
καὶ καταλαβόντες ἔκτεινον
καὶ παιανίζοντες ἀνεχώρουν.

or. XXVII 34,6.

πάντα πεπραμένα,
πάντα ἀνηλωμένα,
πάντα δι' αἰδοίων τε καὶ γαστρὸς οἰχόμενα.

or. XLI 298,8.

ἐκείνοις ὑπακούειν,
ἐκείνους θωπεύειν,
ἐκείνους θεραπεύειν,
ἐκείνους κοσμεῖν,
ἐκείνων ἐξηρτῆσθαι.

or. LVII 164,11.

καὶ τῷ κακῶς ἀγορεύσαντι
καὶ τῷ ῥαπίσαντι
καὶ τῷ καταβλάψαντι
καὶ τοῖς τὰ μείζω τολμῶσι.

or. LIX 261,15.

. . . *ἐξεῦρε* . . .
. . . *ἔλαθεν* . . .
. . . *κελεύει* . . .

or. XII 11,16.

ἐλευθερίας ἐρῶσα
καὶ πρόνοιαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα,
δεσπότου δὲ ὕβριν οὐ δυνηθεῖσα φέρειν.

Etiam insequentibus locis tempus sententiae causa mutari videtur.

Praesens-Aoristus.

or. I 106,20.

οὐ διώκοντα δρῶν,
οὐ φεύγοντα καλέσας.

or. XI 447,21.

ἡ μὲν εὐφράνασα παρέρχεται,
ἡ δὲ τὸ ἴσον κομίζουσα πρόσεισι.

or. XV 148,3.

ταῦτα χαλάσαντος[1]) *ἦν,*
ταῦτα οὐ τελέως μισοῦντος,
ταῦτα προσδοκῶντος μεταβολήν.

or. XL 291,18.

ἀδικεῖτε μὲν οἷς ἐβιάσασθε,
ἀδικεῖτε δὲ οἷς ψεύδεσθε.

Imperfectum-Aoristus.

or. XI 462,10.

οἷς μὲν γὰρ ἐβοήθησε, τούτους τῶν ἐχθρῶν μείζους ἐποίησεν·
οὓς δὲ ἐποίησεν ἰσχυρούς, ὑπὸ τούτων ἐπεβουλεύετο.[2])

or. XXVII 32,10.

ἐποίει . . .
ἐποίησε δ' ἂν . . .

or. XXXIX 271,16.

. . . *ἡττήθησαν*
. . . *ἧκον.*

Perfectum-Aoristus.

or. II 260,12.

τὸ μὲν λαβόντων,
τὸ δὲ οὐ δεδωκότων.

or. XI 480,18.

διὰ μὲν εὐδαιμονίαν πατρῷα ἐκληρονόμησαν,
διὰ δὲ φιλοτιμίαν πλεῖστα ἀνηλώκασι,
διὰ δὲ φιλεργίαν πολλὰ κέκτηνται.

or. XII 23, 20.

οἱ μὲν ὑμῶν ἤνεγκαν,
οἱ δὲ ἀκηκόασι.

or. XIX 411, 13.

. . . *ἀπόλωλε* . . .
. . . *ἐξέπεσε* . . .
. . . *ἥρπασε* . . .
. . . *προσαφηρέθησαν.*

---

[1]) *χαλάζοντος* scribendum esse censeo.
[2]) Climax.

or. XXI 452,11.
τούς τε οὐκ ἀποδράντας
τούς τε τοῦτο πεποιηκότας.

or. XXII 475,18.
τῶν τε ἠδικηκότων
τῶν τε οὐχ ἁμαρτόντων.

or. XXIV 521,3.
τῶν μὲν ἔξω τειχῶν ἡρπασμένων,
τῶν δὲ εἴσω πάντα φαγόντων.

or. XLI 299,9.
. . . πεποιηκότες,
. . . ἀποστήσαντες.

or. LII 39,8.
τοῖς μὲν ἐξισώθησαν,
τοὺς δὲ καὶ παρεληλύθασιν.

or. XXVIII 57,7.
καταγελᾷ μὲν τῶν λαβόντων,
καταγελᾷ δὲ τῶν δεδωκότων.

or. LII 29,6.
τοὺς μὲν παρακαταθήκας οὐκ ἀποδόντας,
τοὺς δὲ δανείσματα,
τοὺς δὲ ἡρπακότας,[1]
τοὺς δὲ πὺξ πατάξαντας,
τοὺς δὲ λακτίσαντας.

Plusquamperfectum-Aoristus.

or. I 114,21.
οἷα μὲν ἐμεμάχηντο,
οἷα δὲ ἤλπισεν,
οἷα δὲ ἐπεπόνθει.

2. De articulo.

Etiam in articulo ponendo Libanius semper concinnitatem servavit. Paucis locis articulum inserendum esse censeo. Sunt autem hi:

or. I 116,7.
ᾖδον μὲν γὰρ⟨οἱ⟩ ἀλεκτρυόνες
καὶ ἐκήρυττον οἱ κήρυκες.

---

[1]) ἁρπάσαντας scribendum est.

or. II 252,2.
ἥδιστον μὲν⟨τοῖς⟩[1]) οἰκείοις θέαμα,
φοβερὸν δὲ τοῖς ἀντιπάλοις.

or. III 277,21.
φιλία μέν μοι πρὸς τοὺς τούτων γονέας,
φιλία δὲ πρὸς τὰς[2]) πόλεις.

or. XII 31,22.
ἐπετειχίζετο δὲ ⟨ἡ⟩ Ἰταλία.

or. XVIII 284,7.
ἀφίσταντο μὲν⟨οἱ⟩ Μακεδόνες εὐθέως,
ἀφίστατο δὲ ἡ Ἑλλάς.

or. XXI 459,9.
πόρρω μὲν⟨τοῦ⟩[3]) οὐρανοῦ,
πόρρω δὲ τοῦ τὸν οὐρανὸν οἰκοῦντος χοροῦ.

or. XXXVII 246,10.
ἴσα μὲν ὑμῖν τὰ λήμματα,
ἴσαι δὲ⟨αἱ⟩[4]) νύκτες.

or. XLII 311,3.
ἐλευθέρα μὲν αὐτῷ ⟨ἡ⟩ μήτηρ,
ἐλεύθερος δὲ ὁ πατήρ.

or. L 486,6.
τροφὴ μὲν ⟨τοῖς⟩ ἀνθρώποις,
τροφὴ δὲ τοῖς ἄλλοις ζώοις.

or. LVIII 195,16.
οὐδὲ⟨τοὺς⟩ βωμοὺς ἀνατρέψομεν.

or. LXIII 394,11.
μήτε ⟨τοὺς⟩ἀνθρώπους φοβούμενος
μήτε τοὺς θεοὺς αἰδούμενος.

or. LXIV 467,3.
κεκλεῖσθαι μὲν⟨τοῖς⟩ ποιηταῖς ⟨τὰ⟩ διδασκαλεῖα,
κεκλεῖσθαι δὲ τοῖς ὑποκριταῖς τὸ θέατρον.

or. LXIV 469,14.
κατεφρόνησαν μὲν ἂν⟨τῶν⟩θεῶν.

or. I 82,9.
ἠμέληντο μὲν αἱ τῶν ἀγρῶν χάριτες,
ἐπέπραντο δὲ⟨αἱ⟩ περιστεραί.

---

[1]) Foerster iam inseruit.
[2]) τὰς Re iam scripserat.
[3]) τοῦ Re inseruerat.
[4]) »Malim αἱ νύκτες« Re.

Articulus concinnitatis causa delendus esse videtur:
or LI 21,15.

τοιαῦται μὲν αὐταῖς[αἱ] παρειαί,
τοιοῦτοι δὲ ὀφθαλμοί,
τοιαῦται δὲ γλῶτται.

In ultimo membro articulus positus est:
or. IV 288,7. or. XII 34,1. or. XXV 561,2. or. LIX 260,13. or. LXIII 397,13.

Etiam contentionis augendae causa articulus adhibetur or. I 150,9. or. I 172,10.
or. XXXV 217,17.

νίκας μὲν οὐκ ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν οὐδαμοῦ,
ταῖς δ' [1]) *ἥτταις οὐκ ἄχθεσθε.*

3. De positione.

De positione quoque vocabulorum perpauca adiciam. Semper fere vocabula plane concinne posita sunt. Rarissime Libanius ab ea dicendi forma discedit et plerumque causa inveniri potest, cur discesserit. Ultimum membrum interdum soni causa flecti supra (p. 3) dixi. Locis allatis adicias: or. VIII 387,11; or. XIV 107,12; or. XVIII 251,3; or. XVIII 251,17; or. LIX 240,13; or. LXI 335,6; or. LXII 378,13.

In contentionibus a rhetore positionem chiasticam saepius concinnae praeferri exemplis cognosces, quae afferam, cum de chiasmo dicam.

Locis qui sequuntur orationem a positione concinna recedere, ut contentio efficiatur, facile intellegi potest.
or. XI 509,18.

τὸ μὲν ἐστερημένον μεγέθους . . .
τὸ δὲ μεγέθους τυγχάνον . . .

or. XII 11,16.

καὶ πρόνοιαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα,
δεσπότου δὲ ὕβριν οὐ δυνηθεῖσα φέρειν.

or. XVIII 275,1.
or. XVIII 295,3.

Insequentibus locis ordo vocabulorum invertendus est
or. I 141,18.

τὴν δὲ ἀρχὴν pro *τὴν ἀρχὴν δὲ.*

---

[1]) *δὲ* quod Re proposuit scribendum est.

or. XXVII 23,17.

τὸ δὲ κέρδος pro *τὸ κέρδος δὲ,*

or. LXIV 470,1.

τοῖς δὲ βελτίστοις pro *τοῖς βελτίστοις δέ* scribendum est.

Etiam or. I 85,8; or. XIII 73,1; or. LXIV 433,13; or. LXIV 455,14; or. XLVII 409,5 positio non plane concinna est.
His locis anaphoram inveniri memoratu dignum videtur esse.
Qua de causa Libanius
or. VIII 388.16; or. XI 473,6; or. LXIV 470,13 orationem plane concinnam evitaverit, invenire non potui.

B. De figuris rhetoricis.

I. De anaphora, annominatione, chiasmo.

Iam ad alteram partem disputationis meae, qua agam de oratione figuris rhetoricis ornata, transeam. Non raro fit ut concinnitas, qua Libanii orationes valde redundare satis multis exemplis ostendimus, cum aliis elocutionis ornamentis coniungatur. Asyndeton, Polysyndeton, Similiter cadens a Libanio adamari locis supra allatis cognosci potest. Sed de iis figuris, cum minoris momenti sint, postea agam. Primo disseram de anaphora, annominatione, chiasmo, quae multo graviores sunt et a Libanio admirabili quadam arte adhibentur.

Non desunt commentationes, quibus de figurarum oratoriarum apud scriptores antiquos usu agitur:

Volkmann: Die Rhetorik der Griechen und Römer. Leipzig 1885.
Dzialas: Rhetorum antiquorum de figuris doctrina. Vratisl. 1869.
Aemilius Scheel: de Gorgianae disciplinae vestigiis. Rostochii 1890.
Paulus Kleber: Die Rhetorik bei Herodot. Loewenberg 1889.
Paulus Kleber: de genere dicendi Herodoteo. Loewenberg 1890.
Jo. Schacht: de Xenophontis studiis rhetoricis. Berolini 1890.
Eduardus Belling: de periodorum Antiphontearum symmetria. Vratislaviae 1868.
Augustus Nieschke: de Thucydide Antiphontis discipulo et Homeri imitatore. Münden 1885.
Joannes Straub: de tropis et figuris, quae iuveniuntur in orationibus Demosthenis et Ciceronis. Wirceburgi 1883.

Eduardus Norden: de Minucii Felicis aetate et genere dicendi. Greifswald 1897.
Guilelmus Harendza: de oratorio genere dicendi, quo Hieronymus in epistulis usus sit. Vratislaviae 1905.

Sed plurimis vitio tribuendum est, quod satis habent figuras oratorias in ordinem redactas protulisse. Quaerendum enim est, quid quaeque suo loco exprimere velit, quo consilio a scriptore adhibita sit. De anaphora, annominatione, chiasmo id ostendere mihi proposui. Hae quidem figurae optime consiliis conveniunt, quibus Libanium maxime membra concinna reddere supra dixi. Qua de causa concinnitatem saepissime cum anaphora aut annominatione aut chiasmo coniunctam esse non mirandum est.

Annominatione et chiasmo contentio acuitur et augetur, anaphora autem enumeratio confirmatur.

1. De anaphora.

Primus locus anaphorae tribuendus est. Haec figura oritur, *cum continenter ab uno atque eodem verbo in rebus similibus et diversis principia sumuntur.*[1]) Anaphora, cum ad ornandam et exaugendam orationem aptissima sit, Libanius frequenter utitur, ubi et orationis gravitatem et vehementiam augere et ipsius dicentis affectionem exprimere vult.[2]) Liceat mihi proferre, quid Dionysius Halicarnasseus de ea dicendi forma iudicaverit. Scribit de comp. verb. IX 34,7:

τί δὲ δὴ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ λεγόμενον τουτὶ
ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς,
ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς,
ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς,
τρίκωλον ἐν τοῖς πάνυ ἐπαινούμενον οὐχὶ τῆς αὐτῆς ἰδέας ἔχεται; ὃ γὰρ οἷόν τε ἦν ἑνὶ κώλῳ περιληφθῆναι τόνδε τὸν τρόπον· ἐπὶ σαυτὸν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς, τοῦτο εἰς τρία διῄρηται τῆς αὐτῆς λέξεως οὐ τοῦ ἀναγκαίου ἕνεκα, τοῦ

[1]) Auctor ad Herennium IV 13,19.

[2]) Ad Horat. carm. III 11,30.

Inpiae, nam quid potuere maius?
Inpiae sponsos potuere duro
Perdere ferro.

Porphyrio adnotat: *bona ἐπανάληψις, per quam impensior affectio dicentis exprimitur.*

δὲ ἡδίω ποιῆσαι τὴν ἁρμονίαν πολλάκις τιθείσης καὶ πρόσεστι πάθος τῷ λόγῳ.

Iam sequantur exempla:

a. Substantiva.

or. III 274,18.

οὐλὰς ἐν κεφαλαῖς,
οὐλὰς ἐν προσώποις,
οὐλὰς ἐν χερσίν,
οὐλὰς πολλαχοῦ.

or. III 277,21.

φιλία μέν μοι πρὸς τοὺς τούτων γονέας,
φιλία δὲ πρὸς[1]) *πόλεις.*

or. XV 152,2.

ἱκετεύει σε πόλις Ἰνάχου γένος ἔχουσα κατὰ ζήτησιν τῆς Ἰοῦς πλανηθέν,
ἱκετεύει σε πόλις μέρος Ἀθηναίων ἔχουσα,
πόλις Μακεδόνων,
πόλις Ἀλεξάνδρου . . .

Repetitur: or. XI 522,15. *Δάφνη* bis;
or. XII 37,23. *αἵματι* bis;
or. XVIII 239,19. *βασιλέως* bis;
or. XVIII 240,16. *βασιλέως* ter;
or. XXV 545,13. *δοῦλος* bis;
or. XXXII 159,11. *εὐχαί* bis;
or. XXXIII 180,1. *βλάβη* bis;
or. LIII 63,16. *βλάβην* bis;
or. XLIV 354,5. *λόγοι* bis;
or. XLIX 457,9. *συγγνώμην* bis;
or. L 486,6. *τροφή* bis;
or. LII 28,1. *βάθρον* bis;
or. XLI 300,5. *πόλιν* ter.

b. Adiectiva.

or. XXVI 6,10.

ἄδικοι μὲν αὗται πονηρῷ γιγνόμεναι,
ἄδικοι δὲ ἐκεῖναι κατὰ δικαίου τολμώμεναι.

[1]) Cum Reiskio *πρὸς τὰς πόλεις* scribam.

or. XXVI 14,2.
χείρους μὲν ἐλεύθεροι,
χείρους δὲ οἰκέται.

Iteratur: or. XXVI 5,23. *μέγα* bis;
or. XXVII 38,23. *χείρων* bis;
or. XXXIX 274,15. *μεστή* bis;
or. XLIII 342,15. *ἐνεργοί* bis;
or. XLIX 461,11. *λυπηρόν* bis;
or. LI. 11,18. *βλαβεραί* bis;
or. LIX 223,16. *ἄξιοι* bis;
or. LIX 287,3. *κοινός* bis;
or. LXIV 433,13. *φαυλότερος* bis.

or. XXXVII 246,10.
ἴσα μὲν ὑμῖν τὰ λήμματα,
ἴσαι δὲ νύκτες,[1])
ἴσα μὲν ἐκερδάνατε,
ἴσα δὲ κεχάρισθε.

or. XLII 311,3.
ἐλευθέρα μὲν αὐτῷ μήτηρ,[2])
ἐλεύθερος δὲ ὁ πατήρ.

or. XLII 321,17.
ἀθλίους μὲν ποιῶν πατέρας,
ἀθλίους δὲ παῖδας,
ἀθλίας δὲ μητέρας.

or. LIX 261,15.
μόνος μὲν ἐξεῦρε τῶν δρωμένων τὸν νοῦν,
μόνον δὲ οὐκ ἔλαθεν ἡ γνώμη τῆς παρατάξεως,
μόνος δὲ βοήσας κελεύει μὴ διώκειν μηδὲ εἰς πρόδηλον ὠθεῖσθαι κίνδυνον.

or. LXII 378,13.
μόνος πλουτῶ,
μόνος δύναμαι λέγειν,
ἄρχειν ἐπίσταμαι μόνος.[3])

---

[1]) Cum Reiskio *αἱ νύκτες* scribere malim.
[2]) *ἡ* inserendum esse censeo.
[3]) Chiasmus.

Anaphoram a Libanio plerumque in enumerationibus adhiberi supra (p. 34) dixi. Quae sententia maxima copia locorum concinnorum, qui a *πολύς* aut *πᾶς* vocabulis incipiunt, probatur.

Huiusmodi exempla sequantur:

or. LIX 286,6.
ἅπας μὲν ὁ παλαιὸς χρόνος ἥττηται,
ἅπας δὲ φθόνου χαλεπὸς ὀφθαλμὸς ὑπερώρισται.

or. I 108,8.
πᾶν μὲν δρῶν,
πᾶν δὲ φθεγγόμενος.

or. I 198,1.
πᾶν μὲν φθέγξασθαι,
πᾶν δὲ τολμῆσαι.

Repetitur: or. XVIII 282,13. *πᾶν* bis;
or. XX 424,16. *πᾶν* bis.

or. XIV 107,12.
πάντες μὲν γὰρ εἶδον ἀγόμενον,
πάντες δὲ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν.

or. XVIII 354,13. *πάντες* bis;
or. XXXV 224,11. *πάντες* bis.

or. III 275,4.
πάντα φθεγγόμενοι,
πάντα ἐργαζόμενοι,
πάντα χαριζόμενοι.

Repetitur: or. XI 518,18. *πάντα* bis;
or. XIII 73,1. *πάντα* bis;
or. XXV 548,9. *πάντα* bis;
or. XXVII 34,6. *πάντα* ter;
or. LXIII 397,13. *πάντα* ter.

or. XXXIII 172,20.
πάντων μὲν γελώντων,
πάντων δὲ ἐλεγχόντων.

or. XI 496,20.
πάντων μὲν ὁπλιτῶν,
πάντων δὲ τοξοτῶν
καὶ ἱππέων καὶ ἵππων
τῶν μὲν πολεμιστηρίων,

τῶν δὲ ἀχθοφορούντων,
καὶ πάσης μὲν καμήλου,
πάσης δὲ χειρός.

Repetuntur: or. XV 145,2. *πάντας* bis;
or. XXV 554,21. *πάντας* bis;
or. XI 465,17. *πᾶσαν* ter;
or. XII 14,10. *πάσας* bis;
or. IX 394,7. *ἐν ἅπασι* ter.

or. XIII 78,9.
πᾶν μὲν ἀνάλωμα μάταιον ἐκβέβληται,
πᾶς δὲ πόρος οὐκ εὐπρεπὴς λέλυται,
πᾶσα δὲ δόσις εὔλογος τετίμηται.

or. VIII 385,3.
πολὺς μὲν χρυσός,
πολὺς δὲ ἄργυρος.

or. LI 10,13.
πολὺς μὲν ἄργυρος,
πολὺς δὲ χρυσός.

or. II 258,4.
πολλὴ μὲν ἡ χιών,
πολλὴ δὲ ὕβρις,
αἰσχραὶ δὲ ἅμιλλαι,
πονηραὶ δὲ νῖκαι.

or. XII 14,23.
πολὺ μὲν παρὰ τούτοις,
πολὺ δὲ παρ' ἐκείνοις.

or. XI 522,19.
πολλοῦ μὲν πόνου,
πολλοῦ δὲ κινδύνου.

or. XXV 551, 6.
πολλοὶ μὲν γῆς,
πολλοὶ δὲ θαλάττης μυχοί.

XLVI 394,11.
πολλοὶ μὲν ἀργοί,
πολλοὶ δὲ ἄσωτοι,
πολλοὶ δὲ πατραλοῖαι,
πολλοὶ δὲ ⟨αὐτοὺς⟩[1]) *εὐδαιμονίζοντες.*

---

[1]) *αὐτοὺς* a Foerstero insertum est.

or. XXX 89,15.
πολλαὶ μὲν ἐν ὑπωρείαις,
πολλαὶ δὲ ἐν πεδίοις ἐφάνησαν.

or. XL 289,4. *πολλαὶ* bis repetitur.

or. XI 486,15.
πολλὰ μὲν κατ' Αἴγυπτον,
πολλὰ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ τολμᾶται.

πολλά bis repetitur:
or. III 271,17; or. XVIII 346,14; or. XXIV 519,22; or. XXIV 525,8; or. XXXIII 166,4; or. LIII 61,3; or. LXIV 436,1.
quater or. XXV 561,7.

or. LII 40,20.
πολλὰ μὲν εἴρητο,
πολλὰ δ' ἐπέπρακτο[1])
τῷ κρατοῦντι μὲν νοσημάτων,
κρατοῦντι δὲ ἀρχόντων.

or. I 159,3.
πολλῶν μὲν ἡνιόχων,
πολλῶν δὲ ἱπποκόμων.

πολλῶν bis repetitur:
or. XVIII 252,15; or. LIV 105,7.

or. LI 9,4.
πολλοὺς μὲν δικαίως διώκοντας ἡττῆσθαι,
πολλοὺς δὲ ἀδίκως κεκρατηκέναι.[2])

πολλούς bis repetitur:
or. XXVIII 259,24; or. XLIX 455,3.
quater or. LII 29,4.

or. I 155,10.
πολλοὺς μὲν παῖδας παρέδωκε μνήμασι,
πολλαῖς δὲ κλίναις σώματα τούτων φερούσαις ἠκολούθησεν.

or. VII 375,15.
πολλοὺς μὲν οἰκέτας,
πολλὰς δὲ συνοικίας ἀφελομένους,
πολλοὺς δὲ ἀγρούς,
πολλὰς δὲ ὁλκάδας, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα.[3])

---

[1]) Hoc loc Foerstero non assentior, qui *δ' ἐπέπρακτο* e Vaticano scripsit, sed *δὲ πέπρακτο* praeferam, quod reliqui libri edd praebent.
[2]) Contentio et annominatio.
[3]) Asyndeton.

or. IX 398,4.
πολὺ μὲν πῦρ,
πολὺ δὲ αἷμα,
πολλὴν δὲ ἐποίει κνίσσαν.

or. XIX 411,13.
πολλοῖς ἀπόλωλε χρήματα, βασιλεῦ,
πολλοῖς θεράπαιναι ἐν οὐ φορητοῖς καμάτοις,
πολλαῖς μητράσιν ἐκ τῶν γονάτων ἐξέπεσε τὰ παιδία,
πολλοὺς ἄνδρας ἥρπασε ληστῶν κύματα,
πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ ταφὴν προσαφηρέθησαν.

or. XX 425,10.
πολὺ μὲν αἷμα,
πολλοὶ δὲ νεκροί.

or. XXI 450,7.
πολλοὶ μὲν ἄνδρες,
πολλαὶ δὲ γυναῖκες,
πολλὴ δὲ νεότης,
πολὺ δὲ γῆρας.

or. XXVI 15,11.
πολλοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς,
πολλαῖς δὲ χερσί . . .

or. XXXIII 182,3.
πολλοὶ μὲν ὀδυρμοί,
πολλοὶ δὲ θρῆνοι,
πολλὰ δὲ δάκρυα,
πολλὰ δὲ κατὰ τῶν θεῶν ῥήματα.

or. XXXIX 270,20.
πολὺς μὲν ὁ σῖτος,
πολλαὶ δὲ αἱ κριθαί,
πολλὰ δὲ πάντα.

or. L 478,12.
πολλοὶ μὲν ὄνοι,
πολλοὶ δὲ ὀρεῖς,
πολλαὶ δὲ κάμηλοι.

or. LVII 155,19.
πολὺ μὲν τὸ ῥέον αἷμα,
πολλαὶ δὲ αἱ διασπειρόμεναι σάρκες.

or. LVII 166,18.
πολὺς μέν μοι σύνοιδε χρόνος,
πολλαὶ δὲ πόλεις,

πολλὰ δὲ ἔθνη,
πολλοὶ δὲ ἄνθρωποι,
πολλοὶ δὲ τόποι.

or. LX 314,7.
πολλὰ μὲν πρόβατα,
πολλοὺς δὲ βοῦς.

or. LXIII 403,13.
πολλαὶ μὲν βοῶσι δίκαι,
πολλοὶ δὲ δικασταί,
μυρία δὲ δικαστήρια.

c. Pronomina.

or. VI 359,9.
καὶ σὺ δέ, ὦ σύνδικε, τὸ τοῖς λόγοις,
κἂν μηδεὶς ἀρχὴν διδῷ,
καὶ σὺ δέ, ὦ πόλεως ἄρξας,
κἂν μηδεὶς ἑτέρων διδῷ,
καὶ σὺ δέ, ὦ διδάσκαλε, τὸ ζῆν ἐν ἀτελείᾳ.

or. XXII 488,14.
οὗτος αἴτιος,
οὗτος δοτήρ,
οὗτος χορηγός.

οὗτος bis repetitur: or. XXVII 23,19.

or. IV 297,15.
τοῦτ᾽ ἄρχων,
τοῦτ᾽ ἀνήρ,
τοῦτ᾽ εἰδὼς αὐτόν.

Repetitur: or. XXXIX 272,4. *τοῦτο* quater;
or. LII 43,6. *τοῦτο* ter;
or. LV 123,6. *τοῦτο* ter;

or. XI 444,14.
τουτὶ μὲν ⟨γὰρ⟩[1]) *τῆς γῆς πολύπυρον,*
τουτὶ δὲ πολυοινότατον,
τουτὶ δὲ πάντα συνείληφε.

Saepius *τοῦτο μὲν — τοῦτο δὲ* ***partim-partim*** significat.
or. XI 510,7; or. XVIII 332,11; or. XX 425,14; or. XXV 550,13; or. XXVIII 52,17; or. XXXI 131,13.

---

[1]) Post *μὲν* Foerster *γὰρ* inseruit Reiskio auctore.

or. LVIII 184,21.
οὗτοι γὰρ φρουροὶ τῆς ἀνθούσης ἡλικίας,
οὗτοι φύλακες,
οὗτοι τεῖχος.

or. XVIII 370,2.
τούτῳ ⟨δεῖ⟩[1]) *ποιεῖν σκόλια,*
τούτῳ παιᾶνας,
τούτῳ πᾶν εἶδος ἐγκωμίων,
τοῦτον σύμμαχον ἐπὶ βαρβάρους ἀρχομένους πολέμων καλεῖν.

or. XXXV 219,17.
ταῦτά σοι[2]) *καλὸν ποιήσει τὸ στόμα,*
ταῦτα ῥέον δείξει,
ταῦτα ταχεῖάν τε ἀπεργάσεταί σοι τὴν γλῶτταν.

or. XXXIX 271,17.
ταῦτα τοῦτον ἄγει πρὸς τὰ δικαστήρια,
ταῦτα εἰσάγει,
ταῦτα ἐξάγει.[3])

Iteratur: or. XIV 94,18. *ταῦτα* quater;
or. XV 148,3. *ταῦτα* ter;
or. XLV 361,4. *ταῦτα* quater;
or. LVI 146,1 *ταῦτα* bis;
or. LVII 154,20. *ταῦτα* quater;
or. LXIII 404,6. *ταῦτα* ter.

or. XLVII 408,23.
ταῦτ᾽ ἐλάττους ποιεῖ τὰς βουλὰς ἀντὶ μειζόνων,
ταῦτ᾽ ὀλίγους τοὺς καθ᾽ ἑκάστην ἀντὶ πλειόνων,
ταυτὶ δὲ ζημία πόλεως ὅλης.

or. XIV 102,3.
ταὐτὰ μὲν ἡμῖν ηὔξατο,
ταὐτὰ δὲ ἐμίσησε,
τῶν αὐτῶν δὲ ἐπεθύμησεν.

or. XXII 485,5, or. LVI 142,2 *ταὐτὰ* bis repetitur;
or. XXXII 157,11 *ταὐτὰ* ter repetitur.

or. LII 48,1.
τὰ αὐτὰ πρὸς ἕτερον,
τὰ αὐτὰ πρὸς τρίτον,
τὰ αὐτὰ πρὸς ἕκαστον.

---

[1]) Ante *ποιεῖν* Foerster recte *δεῖ* inseruit.
[2]) *σοι* quod Reiskius omiserat, a Foerstero e libris insertum est.
[3]) Annominatio.

or. XXXV 220,21.
ἢ οὐ τοῖς αὐτοῖς ἅπαντες ἐπαιδεύεσθε νόμοις,
ἐν ταὐτῷ γυμνασίῳ,
τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰόντες,
τῆς αὐτῆς φωνῆς ἀκούοντες,
τῶν αὐτῶν ἰχνῶν ἐχόμενοι.

or. XLVII 412,15.
τοιοῦτοι μὲν γεωργοί,
τοιαῦται δὲ θύραι,
τοιοῦτοι δὲ μισθοί,
τοιαῦται δὲ συνθῆκαι,
τοιαῦτα δὲ κέρδη,
τοιαῦται δὲ ζημίαι,
τοιαῦται δὲ εὐφροσύναι,
τοιαῦται δὲ κατήφειαι.

or. LI 21,15.
τοιαῦται μὲν αὐτοῖς αἱ[1]) *παρειαί,*
τοιοῦτοι δὲ ὀφθαλμοί,
τοιαῦται δὲ γλῶτται.

or. XXXII 156,6.
τοιαῦτα ἔδει λέγειν,
τοιοῦτα εἰπεῖν,
ἐπὶ τοιαῦτα βοηθὸν καλεῖν.

Iteratur: or. I 160,21. *τοιαῦτα* bis;
or. XX 428,19. *τοιαῦτα* bis;
or. XXXIII 178,2. *τοιαῦτα* ter;
or. XXXIV. *καὶ τοιαῦτα* ter;
or. XLI 302,7. *τοιαύτας* bis.

or. X 403,5.
τοσαύτη μὲν αἰδὼς ἦν, ἣν . . .
τοσαύτη δὲ ἡσυχία,
τοσαύτη δὲ σιωπή.[2])

---

[1]) *αἱ* quod edd. omiserant, Foersterum non recte e libris reposuisse puto.
[2]) Cf. Cic. in Cat. I 13,32.
tantam in nobis consulibus fore diligentiam,
tantam in nobis auctoritatem,
tantam in equitibus Romanis virtutem,
tantam in omnibus bonis consensionem.

or. I 149,19.
τοσαῦται μὲν αἱ τρικυμίαι,
τοσαῦται δὲ αἱ ἀρωγαί.

or. IV 290,18.
τοσούτων μὲν γονέων,
τοσούτων δὲ πόλεων,
οὕτω δὲ πολλῶν ἐθνῶν.

or. XX 443,1.
ὅσοι τὴν πόλιν οἰκοῦσι,
καὶ ὅσοι τὴν γῆν ἐργάζονται,
καὶ ὅσοι δεσπόταις ὑπηρετοῦσι.

or. I 154,21.
οἷον μὲν τὰ εἴσω,
οἷον δὲ τὰ ἔξω.

or. I 114,21.
οἷα μὲν ἐμεμηχάνητο,
οἷα δὲ ἤλπισεν,
οἷα δὲ ἐπεπόνθει.

or. XIV 102,16 *οἷα* ter repetitur; bis or. XX 444,12; or. XXV 4,2.

or. XLI 298,4.
καὶ οὗτός σφισιν ὁ βίος
ἐκείνοις ὑπηρετεῖν,
ἐκείνοις ὑπακούειν,
ἐκείνους θωπεύειν,
ἐκείνους θεραπεύειν,
ἐκείνους κοσμεῖν,
ἐκείνων ἐξηρτῆσθαι.

d. Verba.

or. I 85,8.
ἐπέπληκτο μὲν τῷ πυρὶ τὰ ὄμματα,
ἐπέπληκτο δὲ ἡ κεφαλὴ τῇ βροντῇ.[1])

or. I 150,16.
ἔδεισα μέν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὸν τῶν ἀπαντώντων ὄχλον,
ἔφυγον δὲ τὰ μέσα τοῦ ἄστεος,
ἔδεισα δὲ μεγέθη λουτρῶν,
ἔδεισα δὲ οἰκίας πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ πάσας.

---

[1]) Chiasmus.

or. IV 288,7.
ὡς ἐλήρει μὲν Πλάτων,
ἐλήρει δὲ Ἰσοκράτης,
ἐλήρει δὲ Σοφοκλῆς,
οὐκ ἐσωφρόνει δὲ Γοργίας,
οὐκ ᾔδει δ' ἑαυτὸν ὁ Τυανεὺς ἐκεῖνος.

or. V 315,3.
ἔδειξε μὲν ἡ Ταντάλου Νιόβη θρηνήσασα κόρας ἐξ τετοξευμένας,
ἔδειξε[1]) *δὲ Ἀκταίων ἰδών, ἃ μὴ θέμις,*
ἔδειξε δὲ ὁ τῶν Αἰτωλῶν ἄρχων Οἰνεύς, ὅς . . .

or. XV 135,6.
ἀφέντα μὲν τοὺς κατασκόπους,
ἀφέντα δὲ[2]) *τοὺς ἀντὶ τῶν κηρύκων.*

or. XIX 412,3.
ἐξῆλθον αὐλοὶ πάντες,
ἐξῆλθον σύριγγες,
ἐξῆλθον[3]) *ᾄσματα.*

or. XIX 412,6.
καταλέλυνται μὲν αἱ περὶ τοὺς[4]) *λόγους διατριβαί,*
καταλέλυνται δὲ αἱ περὶ τὰ γράμματα διδασκαλίαι.

or. LII 41,11.
πράττοιτο μὲν ἂν καὶ[5]) *διὰ σιγῆς,*
πράττοιτο δ' ἂν καὶ διὰ ῥημάτων ὀλίγων.

Bis repetuntur: or. I 132,16. *κατεῖχε,*
or. I 201,16. *διατρίβων,*
or. I 205,10. *ἔστω,*
or. II 253,17. *τρεψαμένων,*
or. IV 291,3. *οἶδα,*
or. IV 294,24. *μαρτυροῦσαν,*
or. VIII 386,6. *κατέχει,*

---

[1]) *ἔδειξε δὲ* Foerster recte e Vindobonensi scripsit, cum reliqui libri *ἔδειξεν* praebeant.

[2]) *ἀφέντα δέ* Foerster recte e *V B M I* inseruit, *ἐφέντα δὲ — κηρύκων* delendum esse Gasda falso censuit.

[3]) *ἐξῆλθεν* praeferam.

[4]) *τούς*, quod praebent *I Pa Bad*, inserendum est.

[5]) *ἂν καί*, quod omiserunt editiones, Foerster recte e libris inseruit.

or. X 404,1. ποιεῖ,
or. XI 473,14. κινήσασα,
or. XI 531,6. τέτμηται,
or. XVI 175,19. φανῶμεν,
or. XVII 210,16. θύσας,
or. XVIII 244,4. ἐπηύξησε,
or. XVIII 283,17. προσλαβών,
or. XVIII 284,2. ἀνεγίνωσκε,
or. XVIII 284,7. ἀφίσταντο,
or. XIX 411,18. κέκλειται,
or. XIX 413,8. κομισάσθω,
or. XX 423,16. ἀπολέσθαι,
or. XX 437,10. μαντεύεται,
or. XXI 458,3. λῦσαι,
or. XXI 458,18. ὄντων,
or. XXI 463,16. ᾀσόμεθα,
or. XXII 478,1. ἧκε,
or. XXV 539,20. ποιεῖ,
or. XXV 544,8. βαρύνοντα,
or. XXV 546,3. πεῖθον,
or. XXVI 6,22. εἰδότες,
or. XXVII 33,3. ἀνέῳκτο,
or. XXVIII 50,8. οἶδε,
or. XXVIII 51,2. εἰρήκει,
or. XXVIII 57,7. καταγελᾷ,
or. XXIX 65,1. τεθνάναι,
or. XXIX 66,3. ἀπιστουμένων,
or. XXX 98,19. χρῶνται.
or. XXXI 146,9. κινείτω,
or. XXXIII 169,9. καλεῖ,
or. XXXIII 179,14. μισεῖ,
or. XXXV 218,5. φείσασθε,
or. XXXV 219,4. ἐᾶτε,
or. XXXVI 235,2. δυσχεραίνειν,
or. XXXVII 240,9. ἤνεγκα,
or. XXXVII 245,17. ἐπαινῶν,
or. XL 291,6. εἰσπηδῶν,
or. XL 291,18. ἀδικεῖτε,
or. XLI 298,4. ζῆν,
or. XLII 311,21. ἠξίωται,
or. XLII 312,15. εἶναι,

or. XLII 319,9. ἦρξε,
or. XLII 328,20. ἔστησε,
or. XLIV 354,1. ὄντων,
or. XLV 368,21. ὀψόμενοι,
or. XLVII 408,9. πωλοῦσι,
or. XLVII 409,5. βλάπτονται,
or. XLVII 414,10. μερίζων,
or. XLVII 414,11. λαμβάνειν,
or. XLIX 458,5. προδεδώκασι,
or. XLIX 463,2. ἀμελεῖται,
or. LI 16,19. μάθοι,
or. LII 33,2. ὑποπεπτώκασι,
or. LII 43,12. ἔστι,
or. LIII 55,19. ἐμαρτύρησε,
or. LIII 64,6. γυμνοῦντα,
or. LIV 96,8. καταγελάσας,
or. LVII 165,4. οἶδα,
or. LVII 170,18. διδόντος,
or. LVIII 190,2. ἀφίησι,
or. LIX 295,10. ἀνεῖται,
or. LIX 232,11. ἔμεινε,
or. LXII 372,9. ἀναμεινάτω,
or. LXIV 462,15. εἶδες,
or. LXIV 466,16. διεφθείροντο,
or. LXIV 467,3. κεκλεῖσθαι.

or. XVIII 268,7.

ἤρα μὲν αὐτοῦ πᾶς στρατιώτης ὅστις ἔργων ἐραστής,
ἤρων δὲ οἱ περὶ τοὺς λόγους.

or. XVIII 327,20.

δηλοῦσι μὲν οἱ σοφοί,
δηλοῖ δὲ καὶ ὁ μῦθος.

Ter repetuntur: or. I 156,2. ἐζημίωνται,
or. V 308,17. τέρπεται,
or. XXV 558,17. κεῖται,
or. XXXV 213,21. λυπῆσαι,
or. XLIII 342,9. γνώτω,
or. LIII 69,1. ἄγε,
or. LVII 155,5. καὶ ἦν,

or. LXII 379,4. *πώλησον,*
or. LXIV 462,8. *εἶδε,*
or. XXIV 515,16. *αἰσχύνομαι.*

Quater repetuntur: or. XXI 461,18. *μακαρίζω,*
or. XXIII 507,7. *αἰσχυνεῖσθε,*
or. LII 27,9. *ὑβρίζοντες.*

Sexies *ὁρῶ* repetitur or. I 125,22.

e. Praepositiones.

or. LIX 254,15.

ὃς ἀντὶ μὲν ἀπίστων πιστοὺς κατέστησεν,
ἀντὶ δὲ ἀτάκτων εὐπειθεῖς,
ἀντὶ δὲ παλιμβόλων βεβαίους,
ἀντὶ δὲ πολεμίων συμμάχους.[1])

or. XVIII 280,13 *ἀντὶ* bis repetitur.

or. XI 480,18.

διὰ μὲν εὐδαιμονίαν πατρῷα[2]) *ἐκληρονόμησαν,*
διὰ δὲ φιλοτιμίαν πλεῖστα ἀνηλώκασι,
διὰ δὲ φιλαργίαν[3]) *πολλὰ κέκτηνται.*

διὰ cum accusativo bis repetitur: or. XXVIII 48,11;

or. XLVI 398,21; or. LXIV 458,16.

or. XXII 479,14.

δι' ἐρήμης μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν ἄνδρα τῶν πυλῶν ἅψεσθαι,[4])
δι' ἐρήμου δὲ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως μέρους ἥξειν ἄχρι τῆς καταγωγῆς.

or. LXIV 494,2,

δι' Ἀθηνᾶς μὲν τὸν Ποσειδῶ,[5])
διὰ δὲ Ἡφαίστου τὴν Ἀθηνᾶν,
διὰ δὲ Ἄρεος Ἥφαιστον,
διὰ δὲ Γανυμήδους Δία,
διὰ δὲ Ἀχιλλέως Πάριν.

---

[1]) Contentio.
[2]) *πατρῷα* Foerster recte Sinteni auctore scripsit.
[3]) Similiter cadens.
[4]) *ἅψεσθαι* Foerster recte e *VBa I* scripsit, cum reliqui libri edd *ἅψασθαι* praebeant.
[5]) *Ποσειδῶ,* quod reliqui libri edd. omiserunt, Foerster recte e *Pa M Ma Cl B V Va* inseruit.

or. XLIX 457,4. *δι' ἡμῶν* sexies repetitur.

or. XLV 362,9.

εἰς τὴν Δάφνην ἀναβαίνοντες,
εἰς ἀγροὺς ἐλαύνοντες,
ἐπ' ἄλλας ἰόντες πόλεις.[1])

εἰς bis repetitur:
or. XI 529,9; or. XXIV 530,3; or. LIX 270,6.

or. I 101,9.

ἔκ τε τῶν ἐν δίκαις ἄθλων
ἔκ τε τῶν ἐν ἀρχαῖς ἐπαίνων
ἔκ τε φιλοξενίας
ἔκ τε τοῦ ῥᾳδίως τὸν λυποῦντα ἐπικλύζειν.

or. LVIII 188,6.

κἂν τοῖς ἄρχουσι
κἂν τοῖς ἀρχομένοις[2])
κἂν ταῖς βουλαῖς
κἂν τοῖς δήμοις
κἂν τοῖς δικάζουσι
κἂν τοῖς συναγορεύουσι
κἂν τοῖς ἄστεσι
κἂν τοῖς ἀγροῖς
κἂν τοῖς γε ποιμέσιν αὐτοῖς.

or. LXIII 397,16.

ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς ἐκείνου ⟨μᾶλλον⟩[3]) *ἢ ταῖς ἑαυτῶν ἡδόμενοι,*
ἐν ταῖς εὐχαῖς τἀκείνου τῶν αὐτῶν προτιθέντες.

or. XXXIII 186,15.

ἐν μὲν τῷ δῆσαι ταχύς,
ἐν δὲ τῷ κρῖναι βραδύς.[4])

ἐν bis repetitur:
or. XVIII 337,9; or. XLII 333,19; or. LII 33,16; or. LVIII 185,7; or. LXII 380,2

or. XXV 553,7.

ἔνι μὲν ἐν οἰκέταις,
ἔνι δὲ ἐν δεσπόταις.[4])

ἐν ter repetitur or. XIII 73,7.

---

[1]) Complexio verbis synonymis evitatur.
[2]) Annominatio.
[3]) *μᾶλλον* a Foerstero rectissime insertum est.
[4]) Contentio.

or. XI 510,18.

ἐπὶ μὲν τοῖς συνηδόμενον,
ἐπὶ δὲ τοῖς συναχθόμενον.[1]

or. XIX 410,7.

κατὰ τῶν ὄνων,
κατὰ τῶν ὀρέων,
κατὰ τῶν καμήλων.

μετά cum genitivo bis repetitur:
or. XI 449,17; or. LIX 272,4.

or. XLIII 342,6.

παρὰ μὲν τούτων ὡς ἐκείνους,
παρὰ δὲ ἐκείνων ὡς τούτους.

παρά cum genetivo bis repetitur:
or. I 161,4; or. XXVII 36,17; ter repetitur or. XLIX 464,16.

or. XIV 112,16.

εὐξάσθων ὅμοια καὶ
παρὰ σφίσιν ἰδεῖν
ἐν Δελφοῖς,
ἐν Πίσῃ,
παρ' Ἀθηναίοις,
παρὰ τοῖς τοῦδε πολίταις.

or. XXIV 533,9.

καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις
καὶ παρ' ἐκείνῳ
καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς.[2]

or. LXIV 478,11.

παρὰ Κόννον ἰόντες,
παρὰ Λάμπρον φοιτῶντες.[3]

or. LII 44,14 *παρά* cum accusativo bis repetitur.

or. XIV 111,11.

περὶ τὴν Ἰταλίαν,
περὶ τὴν Λιβύην,
περὶ τὴν ἔξω θάλατταν.

or. XLI 300,25.

περὶ[4] *μὲν τῶν οὗτοι φαίνονται σεσιγηκότες,*
περὶ δὲ τῶν τὰ εὔφημα εἰρηκότες.

---

1) Contentio.
2) Polysyndeton.
3) Complexio verbis synonymis evitatur.
4) *περὶ μὲν τῶν* Foerster recte e *V* scripsit; reliqui libri edd *ἐπὶ τῶν μὲν* praebent.

or. XV 150,7.

πρὸς θεῶν,
πρὸς δαιμόνων,
πρὸς τῶν[1] *τροπαίων,*
πρὸς αὐτῆς φιλοσοφίας.

or. XXXI 134,4.

πρὸς τοὺς ἄρχοντας,
πρὸς τοὺς ὑπηρέτας,
πρὸς ⟨τοὺς⟩[2] *ἀποδέκτας,*
πρὸς τὸν ἀεὶ σοβοῦντα.

πρός bis repetitur:
or. VIII 385,9; or. XI 479,20; or. XI 487,19; or. LXII 357,11.
or. XXXVI 229,12. *πρός* quater repetitur.
ὑπέρ bis repetitur:
or. XI 457,20; or. XLV 367,18.
ὑπό bis repetitur:
or. XV 128,3.

f. Adverbia.

Idem quod dixi, cum de anaphoris, quae a *πολύς* et *πᾶς* incipiunt, egi, etiam de insequentibus dicendum est.

or. II 293,2.

οὐ[3] *ξένοις,*
οὐ πολίταις,
οὐκ ἀνδράσιν,
οὐ γυναιξίν,
οὐκ ἀπόροις,
οὐκ εὐποροῦσιν.[4]

or. XIV 102,5.

οὐ λιβανωτόν,
οὐχ ἱερεῖον,
οὐ πῦρ,
οὐ σπονδήν.[5]

---

1) *τῶν* deleam.
2) Foersterum rectissime *τοὺς* inseruisse apertum est.
3) Apud Ciceronem post red. II 6 *non* septies repetitur.
4) Annominatio.
5) Ad eiusmodi locum Herodoti (I. 132) Steinius recte adnotat: »Die Asyndeta bei *οὐ* geben der Aufzählung eine sich bei jedem Gliede steigernde Emphase.«

οὐ bis repetitur:
or. I 92,18; or. I 106,20; or. I 186,14; or. XVIII 339,8; or. XXI 454,5; or. XXVIII 52,20; or. XXXII 157,22; or. XLVI 384,3.

οὐ ter repetitur:
or. I 127,4; or. XVIII 329,16; or. XIX 412,1; or. XIX 412,4; or. XLII 313,20; or. XLV 363,23; or. LII 43,9; or. LVII 166,7; or. LXII 379,2.

οὐ quater repetitur:
or. I 143,1; or. XIV 92,15; or. XLVI 384,16; or. LIII 56,19; or. LIV 81,11.

οὐ quinquies repetitur:
or. XVIII 334,11; or. XXI 457,11; or. XXV 547,18; or. LVII 170,22; or. LXII 351,2.

οὐ sexies repetitur:
or. XXV 561,2; or. XLVI 398,15; or. LIX 260,13.

οὐχ οὕτω ter repetitur:
or. XV 138,7.

μή bis repetitur:
or. LXIV 459,6.

μή ter repetitur:
or. XXVII 42,15; or. LXII 362,15.

μή quater repetitur:
or. XXII 488,10.

μή quinquies repetitur:
or. LVII 166,5.

μή septies repetitur:
or. XXXVIII 255,21.

or. XVIII 366,10.
οὕτως ἀπῆλθε Λεωνίδας,
οὕτως Ἐπαμεινώνδας,
οὕτω Σαρπηδών,
οὕτω Μέμνων.

Repetuntur: or. XXII 480,7; or. XLIX 454,14. *οὕτω* bis;
or. LXIV 443,13. *οὕτω* ter;
or. VI 358,18. *πολλάκις* bis;
or. XXXI 130,12. *ἀεί* bis;
or. II 244,14; or. LII 33,7. *τοτέ* bis;
or. LIV 99,13. *ποτέ* ter;
or. XXXIX 270,6. *καὶ πάλιν* ter; or. XLVI 387,13. bis;

or. XL 290,13. *ὁμοῦ* bis;
or. XXI 459,9. *πόρρω* bis.

or. XXXIX 270,10.
πανταχοῦ μὲν πολλαὶ διακονίαι,
πανταχοῦ δὲ αἰτήσεις,
πανταχοῦ δὲ λήψεις,
οὐδαμοῦ δὲ κόρος.[1]

or. V 311,8.
μάλιστα δὴ δοκοῦσα φροντίσαι ⟨τῶν⟩[2] *πολεμικῶν,*
μάλιστα δὴ φαίνεται φροντίσασα[3] *τῶν περὶ θήραν.*

or. XXII 490,3. *ταχέως* bis;

or. LI 16,22. *οὐκοῦν* bis.

νῦν bis repetitur:
or. I 93,14; or. I 174,4; or. IV 296,4; or. XII 37,20; or. XIII 70,17; or. XV 138,4; or. XXI 463,9; or. XXIII 498,20; or. XXV 553,20; or. XXV 558,8; or. XXIX 73,15; or. XXXVI 229,20; or. XXXIX 271,11; or. XXXIX 272,21; or. XLI 296,18; or. XLI 298,11; or. XLIII 345,3; or. XLVI 385,4; or. LVIII 184,5; or. LVIII 189,16; or. LXIV 431,15; or. LXIV 460,6; or. LXIV 462,4.

νῦν ter repetitur:
or. VIII 386,8; or. XV 131,3; or. XXXI 143,16.

νῦν quater repetitur:
or. XXXI 134,2.

or. XI 440,22.
ὅπως μὲν ἀέρων εἴληχεν,[4]
ὅπως δὲ ἔχει πρὸς θάλατταν,
ὅπως δὲ ὑδάτων μετείληφεν.

g. Coniunctiones.

Iterantur:
or. XV 140,12. *ἄν* ter;
or. XXXII 159,1. *ἤν τε* bis;
or. XLIX 458,14. *ἐάν τε* quater;
or. LXIII 392,6. *ἐάν τε* sexies.

---

[1] Contentio in ultimo membro.
[2] *τῶν* a Foerstero rectissime insertum est.
[3] Contentio et annominatio.
[4] Complexio verbis synonymis evitatur.

or. XXXIII 184,3.
εἰ δὲ δίκαιον ἢ μή,
εἰ[1]) συμφέρον ἢ τουναντίον,

εἰ bis repetitur:
or. XXXVIII 243,13.

or. XXXV 220,19.
εἰ μὲν γὰρ οὔ φατε, μαίνεσθε,
εἰ δὲ συγχωρεῖτε, τί οὐκ ἐγκαλύπτεσθε;
εἰ δ' οὐ[2]) δύνασθε ταὐτὸν ἐκείνοις ποιεῖν, ὑμᾶς αὐτοὺς ἀπεστερήκατε.

εἰ quater repetitur:
or. XLVIII 442,12.

or. XIII 80,5.
ὅτ' εὐδαιμονίας αὖραι τὴν γῆν ἐπιπνέουσιν,
ὅτε σῶμα μὲν ἀνθρώπου,
ψυχὴ δὲ θεοῦ βασιλεύει,
ὅτε πῦρ μὲν ἐπὶ βωμῶν αἴρεται,
καπνῷ δὲ ἀὴρ ἱερῷ καθαίρεται.[3])

h. De anaphora in interrogationibus.

Nunc me vertam ad interrogationem, quae cum apud rhetores usitatissima sit, rhetorica nominatur. Praecipue adhiberi solet, cum orator alicuius rei omnem dubitationem exclusam esse exprimere vult. Est igitur nihil aliud nisi affirmatio, cuius vis et vehementia interrogando maxime augetur. Idem anaphora effici dixi, cum de ea figura egi. Qua de causa mirum non est interrogationem et anaphoram saepissime coniunctas esse.

or. XVI 172,10.
τίς ἀνεβόησεν ὡς ἐπ' ἀσεβείᾳ;
τίς προσελθὼν ἐπάταξε;
τίς τὴν καρδίαν ἐπλήγη;
τίς εἶπε πρὸς τὸν πλησίον;[4])
οὐ κωλύσομεν;
οὐ συλληψόμεθα;
οὐ δήσομεν;
οὐκ ἀποκτενοῦμεν;

---

[1]) εἰ a Foerstero recte scriptum est pro ἢ quod libri edd praebent.

[2]) εἰ δ' a Foerstero recte praelatum esse arbitror formae εἶτ' quam libri praebent.

[3]) Annominatio.

[4]) Cic. in Verr. II 1.55 *quid* quinquies, — Sull. 6, Planc. 60 *quis* sexies, — Balb. 50 *quid* septies, in Cat. II 4,7 *quis* ter decies repetitur.

or. XXIII 504,17.
τίς γὰρ ἧκεν ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἄρχων,
τίς ὑπηρέτης,
τίς γείτων,
τίς πολίτης,
τίς ξένος;

Iteratur: τίς bis:
or. XV 139,20; or. LXI 341,5.

ter:
or. XVII 215,15; or. XVIII 310,9; or. XXXII 157,3; or. XLVI 396,4; or. LXI 335,17; or. LXIII 398,3.

quater:
or. LXII 348,4.

quinquies:
or. XVIII 358,5.

sexies:
or. X 407,5; or. LV 127,9.

octies:
or. XLII 324,9.

or. XLVII 413,2.
τίνος δὴ ⟨παῦσαι⟩[1]) ταυτασὶ τὰς διαδύσεις;
τίνος τηρῆσαι τοῖς ἐκδεξαμένοις τοὺς ἀγρούς;

or. LIX 223,11.
ταῦτα τίνος ἀμπέλου θαλλούσης ἐν ὀνείρασιν οὐκ ἀμείνω,
τίνος ὀρνίθων πτήσεως οὐκ ἰσχυρότερα σημεῖα;
τίνος δρακόντων φάσματος οὐκ ἀληθέστερα πρὸς πίστιν;

or. XXIV 524,4.
τίς ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου,
τίς ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦτο,
τίσιν ὁ κτείνας ἀνεπείσθη λόγοις,
ἐπὶ πόσῳ μισθῷ,
τίνες οἱ συνειδότες,
ποῖ τρώσας ἀπεχώρησε,
τίνες αὐτῷ συνέπιον καὶ συνεπαιώνισαν;

or. XXIX 72,2.
τίνα γὰρ ἔδει πρὸ ἐμοῦ τοῖς γενομένοις πληγῆναι;
τίνα ἀλγῆσαι;
τίνα ἀγανακτῆσαι;
ποῖον πατέρα;

---

[1]) παῦσαι a Foerstero insertum est.

τίνα μητέρα;
ποίους ἀδελφούς;
ποίαν συγγένειαν;

or. XLI 299,21.
τίς δ' ἂν καὶ ἀμείνους ὑμᾶς παρὰ τοῦτο νομίζοι;
ποῖος ἄρχων ἐθνῶν;
ποῖος ὕπαρχος;
τίς λοχαγός;
τίς στρατηγός;
ποῖος βασιλεύς;
ποία βουλή;
τίνες γεωργοί;
τίνες στρατιῶται;

or. XXXIV 195,9.
ποίᾳ μὲν οὐκ ἐχρησάμην ὀργῇ;
ποίας δὲ οὐκ ἀφῆκα φωνάς;
τίνας δὲ οὐκ ἐφθεγξάμην λόγους;

or. XI 284,5.
ποία γὰρ εὐγένεια;
τίς τροφή;
ποία παιδεία;
τίς φιλανθρωπία;
τίς δεομένοις βοήθεια;
τίς ὑπὲρ τῶν καλῶν πόνος;

or. LX 316,6.
τί δράσομεν;
ποῖ καταδυσόμεθα;
τίς ἡμῖν θεῶν διαστήσει τὴν γῆν;
ποῖος κῆρυξ,
ποία σάλπιγξ οὐχ ὑποκινήσει δάκρυον;

or. LXIII 395,4.
κατὰ ποίαν ἀνάγκην;
τίνα μὲν ὑμῖν ἐνορῶν ἰσχύν;
τίνα δὲ ἀσθένειαν ἐν ἑαυτῷ;
τίνας μέλλων δι' ὑμῶν δυσμενεῖς καταχώσειν;
ποῖον αὐτῷ χρυσίον αὐξήσειν;
ποῖον ἀργύριον;
ποίαν γῆν;
ποίους ἀγρούς;

or. XV 127,10.
τί μὲν ὠλιγωρήθη;
τί δὲ ἐπεβουλεύθη;
τί μὲν μαλακίᾳ προείθη;
τί δὲ πονηρίᾳ διεφθάρη;

or. LVII 169,7.
τί μὲν γὰρ ἐροῦσιν ἄνδρες;
τί δὲ γυναῖκες;
τί δὲ παῖδες;
τί δὲ νεότης;
τί δὲ γῆρας;
οὗτος ὁ φιλοικτίρμων;
οὗτος ὁ ἐλεήμων;
οὗτος ὁ τοῖς χαλεποῖς ἐχθρός;
οὗτος ὁ τοῖς ἠπίοις φίλος;
τῷ δὲ ἡλίῳ ταῦτα ἀρέσειν νομίζομεν;
τῇ δὲ ἡμέρᾳ;
τῇ δὲ νυκτί;
τοῖς δὲ ἐν ἑκατέρᾳ δαίμοσι;
τῇ δὲ πάντα ὁρώσῃ Δίκῃ;

τί iteratur:

bis:
or. I 133,10; or. XXXIII 170,12; or. XXXIV 206,1; or. XXXVII 249,8; or. XLII 318,20; or. XLVIII 433,2; or. LXII 374,9.

ter:
or. IV 289,3; or. XXIII 501,2.

quater:
or. LXIV 436,7.

or. III 274,23.
ποίαν μάχην;
ποῖον κίνδυνον;
ποίαν πληγήν;
μᾶλλον δὲ ποῖον ῥῆμα;
ποίαν φωνήν;
ποίαν ἀπειλήν;
ποῖον βλέμμα;

or. XV 140,20.
ποίαν δήμευσιν οὐσίας;
ποίαν φυγήν;

or. XX 432,5.
ποίους μὲν Ἀθηναίους,
ποίους δὲ Ἀθηναίων στρατηγούς,
ποίας δὲ ναῦς,
ποίας δὲ ἱππαγωγοὺς τριήρεις δείσειν ἔμελλες;
or. XXIX 75,14.
εἰς ποῖον ῥῆμα,
εἰς ποίαν συλλαβήν,
εἰς ποῖον νεῦμα;
or. XXX 92,12.
διὰ ποῖον αἷμα;
διὰ ποίαν μάχαιραν;
διὰ ποίαν ἔξω τῶν νόμων θεραπείαν;
or. LVII 151,21.
πῶς μὲν οἴσονται τοῦ δικάζοντος τὸ πρόσωπον;
πῶς δὲ τῶν συνηγόρων τὰς τόλμας;
πῶς δ' αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου τὸ σχῆμα;
πῶς repetitur:
bis:
or. XXIX 72,9; or. LII 37,6; or. LX 318,6; or. LXIV 452,11.
ter:
or. XXXV 215,13; or. LIII 66,21.
or. LXI 337,18.
ποῦ νῦν στενωποί;
ποῦ στοαί;
ποῦ δρόμοι;
ποῦ κρῆναι;
ποῦ δὲ ἀγοραί;
ποῦ μουσεῖα;
ποῦ τεμένη;
ποῦ δὲ ὄλβος ἐκεῖνος;
ποῦ νεότης;
ποῦ γῆρας;
ποῦ λουτρὰ Χαρίτων καὶ Νυμφῶν αὐτῶν, ὧν τὸ μέγιστον ὁμώνυμον βασιλεῖ τῷ ἐκπονήσαντι πόλεως ὅλης ἀντάξιον;
ποῦ νῦν βουλή;
ποῦ δῆμος;
ποῦ γυναῖκες;
ποῦ παῖδες;
ποῦ βασίλειον;
ποῦ δὲ ἱππόδρομος Βαβυλωνίων τειχῶν ἰσχυρότερος;

οὐδὲν ἄσυλον,
οὐδὲν ἀνάλωτον.
πάντα εἴσω τῆς συμφορᾶς.
ὦ πλήθη ναμάτων,
ποῦ ῥεῖτε νῦν;
ἐπὶ ποίας οἰκίας;
ἐπὶ ποίας κρήνας;
or. II 240,23.
οὐχ ὁ μέτριος;
οὐχ ὁ κοινός;
οὐχ ὁ καὶ τὰς τῶν πενεστάτων προσρήσεις ἀμειβόμενος τοῖς ἴσοις;
or. XI 532,7.
οὐκ ἀέρων πρᾳότης;
οὐ λουτρῶν χάρις;
οὐκ ἀγορᾶς φαιδρότης;
οὐ iteratur:
bis:
or. XV 144,21.
ter:
or. XV 146,8; or. XXIV 532,8; or. XXXVIII 257,5.
quater:
or. XVI 181,24; or. XLII 324,21, or. XLVIII 340,5.
sexies:
or. XI 533,13.
septies:
or. XVI 182,8.
or. XLII 320,7.
ἆρά γε τῶν τὴν Ῥώμην κτισάντων
ἢ τῶν τοὺς νόμους θέντων
ἢ τῶν ὑπηκόους κτησαμένων
ἢ τῶν τὸ κτηθὲν φυλαξάντων;
or. XIV 73,14.
ἆρά ποτε τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὄψομαι;
ἆρ' ἐρῶ τι πρὸς αὐτόν;
ἆρ' ἀκούσομαι φθεγγομένου;
or. LVII 162,22.
ἀλλ' ἀφῃρεῖτο τοῦ τῆς ἀρχῆς χρόνου;
ἀλλὰ πενίαν ἔφερεν;
ἀλλ' ἀσθενέστερον ἐποίει σε[1]) *τῶν ἐχθρῶν εἶναι βουλομένων;*

---

[1]) Recte *ἐποίει σε* a Foerstero scriptum est pro *ἐποίησε*, quod libri praebent.

ἀλλὰ τὴν οὖσάν σοι παρὰ τῷ κρατοῦντι δόξαν εἰς τοὐναντίον
μετέβαλλεν;[1])
ἀλλ' ἐκώλυεν ἀρχῆς τυχεῖν;

or. LVI 135,1.
ἀλλά quater repetitur.

or. LVIII 191,16.
ἀλλά bis repetitur.

Interdum accidit ut orator ipse sibi interroganti respondeat, qua re alacritas quaedam orationis efficitur.[2])

or. XXIV 528,19.
τί τοὺς σὺν Ἀγαμέμνονι ἑλόντας τὴν Τροίαν ἀπώλεσεν; ὁ χειμών.
τὴν θάλατταν τίς ἐξέμηνεν; ἡ Ἀθηνᾶ.
διὰ τί; ὅτι τῶν περὶ Κασάνδραν Αἴαντι πεπραγμένων οὐκ ἔλαβε
τὸ στρατόπεδον δίκην.

or. XXVII 31,13.
ποῦ γὰρ νῦν ὁ φαλακρὸς τέτακται; ἐν τοῖς ὑπὸ σέ.
ποῦ δ' αὐτὸν ὁ νόμος ἔταττεν; ἐν τοῖς ὑπὸ τὸν Εὐμόλπιον.

or. XXXV 218,22.
πῶς οὖν τοῦτο ἔσται; ἂν δυνηθῆτε λέγειν,
πῶς οὖν τοῦτο δυνήσεσθε; ἂν μὴ φεύγητε τὰ βιβλία.

or. LXIV 486,3.
τίνος οὖν ὁ παρὼν καιρός; πόνων καὶ τοῦ μαθεῖν.
τίνος δὲ ὁ μετὰ ταῦτα; σπουδαίων ὁμοῦ καὶ τερπνῶν.

i. De anaphora in exclamationibus.

Relinquitur ut agam de anaphora quae est in exclamationibus. Hanc dicendi speciem in monodiis quidem a Libanio frequentissime adhibitam esse exemplis allatis cognoscetur. Sequitur orator in his orationibus componendis Menandrum, qui praescribit:[3]) *χρὴ τοίνυν ἐν τοιούτοις τοῖς λόγοις εὐθὺς μὲν σχετλιάζειν ἐν ἀρχῇ πρὸς δαίμονας καὶ πρὸς μοῖραν ἄδικον.*

Multis exclamationibus orator exprimere studet quanto dolore aut Iuliani morte aut Nicomedia, urbe amatissima, terrae motu eversa affectus sit.

---

[1]) *μετέβαλλεν* praeferendum est formae *μετέβαλεν*, quam Marcianus praebet.

[2]) Cf. Cicero pro Milone 22,59.
Quis eos postulavit? Appius.
Quis produxit? Appius.
Unde? Ab Appio

[3]) Rhet. Graec. III 435 ed. Speng.

or. XIII 74,23.
ὦ νυκτὸς ἐκείνης ἱερᾶς,
ὦ φιλονεικίας ὁπλιτῶν ἐνθέου,
ὦ θορύβου πομπῆς ἡδίονος,
ὦ μακαρίας ἀσπίδος.

or. XVII 212,20.
ὦ τῶν λόγῳ δηλουμένων,
ὦ τῶν πείρᾳ δεικνυμένων.[1])

or. XVIII 359,15.
ὦ στρατιᾶς μεγάλης,
ὦ πολλῶν κατασκαφῶν,
ὦ πολλῶν τροπαίων,
ὦ τέλους τῆς διανοίας ἀναξίου.

ὦ iteratur: or. LX 317,7. bis;
or. LX 316,12. ter;
or: XVIII 361,7. septies;
or. XLII 327,10. ter decies.

or. LXI 335,13.
ὦ σεισμῶν ἀδικώτατε, τί τοῦτο ἔδρασας;[2])
ὦ πόλεως ἀπελθούσης,
ὦ προσηγορίας εἰκῇ μενούσης.
ὦ διὰ γῆς καὶ θαλάττης ἀλγηδόνος δραμούσης,
ὦ φήμης ἣ πάσης μὲν ἡλικίας,
πάσης δὲ τύχης ἔσεισε τὴν καρδίαν.

or. LXI 336,1.
ὦ παθήματος μυρία κάλλη τῆς πόλεως εἰς ἓν χῶμα κεράσαντος,
ὦ δυστυχοῦς ἀκτῖνος,
οἵαν μὲν προσέβαλε[3]) *τὴν πόλιν ἀνασχοῦσα,*
οἵαν δὲ ἀφεῖσα κατέδυ;

or. XVIII 370,14. *ὦ* septies repetitur;

or. XVII 217,8. *ὦ* nonies repetitur.

---

[1]) Complexio evitatur.

[2]) *ἔδρασας* a Foerstero e *P U I Ca B M* scriptum est, cum reliqui libri *ἔδρας* praebeant.

[3]) *προσέβαλε* e *C P U I Ca B M La* a Foerstero repositum est, *προσέβαλλε* *V* et edd praebent.

Rarissime Libanius anaphoram verbis sensu tantum aequalibus positis evitavit. Inveni:

or. XII 39,17.
οἳ φρουροῦσιν μὲν αὐτὸν μετὰ δορυφόρων,
φυλάττουσιν δὲ τοὺς δορυφόρους αὐτούς.

or. XIX 412,9.
νοσούντων μὲν ἡ χρόα,
οὐκ ἐρρωμένων δὲ ἡ φωνή.

or. LIX 240,13.
συνήγετο μὲν ὄγκος χρημάτων,
ἠθροίζετο δὲ πλῆθος σωμάτων.

or. LIX 243,14.
ὁρῶν μὲν τὸ πλῆθος τῆς στρατιᾶς,
ὁρῶν δὲ τὸ τῆς ὁπλίσεως ἀρραγές,
λογιζόμενος δὲ καὶ τῆς παρασκευῆς τὸ μῆκος
καὶ τῆς μελέτης τὸν χρόνον
καὶ τῆς κρείττονος τύχης ἀνατυπωσάμενος[1]) τὴν ἐλπίδα.

or. LIX 267,2.
ὀδύρεται μὲν τοῦ παιδὸς τὴν σφαγήν,
ὀδύρεται δὲ καταλόγων ὄλεθρον,
δακρύει δὲ χώραν γεωργῶν ἔρημον.

or. LIX 269,1.

or. XIV 89,14.
πλέων μὲν εἰς Αἴγιναν ὑπὲρ τῶν ἐκείνης ὀργίων,
ἐλαύνων δὲ εἰς Ἰσθμὸν ὑπὲρ τῶν τοῦδε μυστηρίων.

Eodem modo quo Libanius membra concinna ab eisdem verbis incipere studet, in membrorum exitu evitat et verbis synonymis utitur. Qua in re elocutionis ubertas admiranda est.

or. XI 459,10.
καὶ χρήμασιν ἴσχυον
καὶ ὅπλοις ἔρρωντο
καὶ πᾶσιν ἐξέλαμπον.[2])

[1]) Chiasmus.
[2]) Blassio (Die attische Beredsamkeit, tom. II. p. 125.) qui de eiusmodi loco scripsit: »zunächst bloß um der Abwechselung willen; aber soviel Unterschied ist doch da, und derselbe ist so gewahrt, daß sie nicht ihre Plätze ohne Nachteil tauschen können«, assentiri non possum.

or. XI 478,14.
τοὺς μὲν θεοὺς ἱεροῖς τιμῶσαι,
τὴν δὲ πόλιν τιμῇ[1]) κοσμοῦσαι.

or. XII 11,5.
τοὺς μὲν ἰσχύσαι,
τοὺς δὲ μὴ δυνηθῆναι.

or. LIX 225,2.
τῇ μὲν γὰρ πρὸς βασιλείας διοίκησιν, τοσούτου πράγματος, ἐρρυθμίζοντο,
τῇ δὲ πρὸς δεινότητα λόγων καὶ ῥητορικῆς ἰσχὺν ἐπλάττοντο.

or. LIX 246,13.
τὸ μὲν γὰρ ὅλως προσκαθῆσθαι τοῖς ἐκεῖ πράγμασι ταπεινὸν ὑπελάμβανε,
τὸ δὲ μὴ παντελῶς ἐπελθεῖν ἀργίας ἐνόμιζε.

or. LIX 249,4.
ἐκ μὲν τοῦ προτέρου τὸν φόβον ὁμολογοῦντες,
ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι.

or. LIX 255,10.
καίτοι τοῦτο ὁ μὲν ἁπλῶς σκοπῶν δυστύχημα νομιεῖ,
ὅτῳ δὲ πάρεστιν ἱκανῶς λογίζεσθαι, τῆς ἄκρας εὐτυχίας[2]) τὸ συμβεβηκὸς θήσεται.

or. LIX 274,2.
οὗτοι πλήθει μὲν πάντα ἀριθμὸν ὑπερβαίνουσιν,
ἰσχύι δὲ τοῦ σφῶν αὐτῶν πλήθους τὴν ὑπερβολὴν παρέχονται.

or. LXII 379,2.
οὐ χήρας οἰκτείρων,
οὐκ ὀρφανοὺς ἐλεῶν,
οὐχὶ ῥοῇ δακρύων καμπτόμενος.

2. De annominatione.

Ut Libanius in enumerationibus frequentissime anaphora utitur, quae eisdem verbis saepius repetitis ac pari modo eodemque membrorum loco sequentibus efficit, ut oratio perfacile currat,

[1]) τρυφῇ, quod Gasda coniecit, non probandum est.
[2]) Annominatio.

qua re ubertas et abundatia exsistit, ita in contentionibus annominationem adhibere solet, cui violentia quaedam inest, qua dictio impeditur, qua contraria augentur et mirabili arte exprimuntur.

Annominatio, quae ad Libanii artem dicendi cognoscendam aptissima est, effici solet:

a) verbis eiusdem stirpis,
b) verbis similiter sonantibus,
c) verbis eiusdem stirpis cum similiter sonantibus mixtis.

a) Primum quidem de annominatione verborum eiusdem stirpis agam. Oritur:

α. cum eiusdem verbi aut nominis variae conformationes adhibentur.

αα. Verba.

or. I 84,6.
ποθῶν μὲν τοίνυν τὸν οὐκέτ' ὄντα,
χρώμενος δὲ τοῖς οὖσιν.

or. II 259,4.
στῆσον τὴν λύμην τὴν περὶ ἕκαστον
καὶ στήσεις μοι τοὺς περὶ αὐτῆς λόγους.

or. V 305,2.
καὶ ὁρᾶν τε ὑμᾶς
καὶ ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι.

or. V 312,16.
τό τε ὂν
τό τε οὐκ ὂν
τό τε ἐσόμενον.

or. VI 355,4.
ἀδικῶν,
οὐκ ἀδικούμενος.

or. X 411,17.
ταῦτα μὲν ὁρώντων,
τὰ πάλαι δὲ ἑωρακότων.

or. XI 440,14.
τοῖς μὲν νέοις νικᾶν τὴν πόλιν,
τοῖς δὲ ἀρχαίοις νικᾶσθαι.

or. XI 482,1.
οἱ μὲν ἀξίως τῶν ὄντων σφίσιν,
οἱ δὲ μειζόνως ἢ κατὰ τὰ ὄντα σφίσιν.

or. XI 508,11.
εἰς κάλλους μὲν λόγον οὐδαμοῦ νικώμενον,
ἐν μεγέθους δὲ κρίσει πανταχοῦ νικῶν.

or. XII 34,18.
ὅτι μὲν αὐτῶν κρατήσεις, λεγόντων,
ὅτι δὲ κεκράτηκας, οὐκ ἐνθυμουμένων.

or. XIII 74,2.
παρ' οἷς ἐτράφησαν ἐν οἰκετῶν τάξει,
παρὰ τούτων ἐτρέφοντο πάλιν ἐν δεσποτῶν νόμῳ.

or. XIII 81,6.
στρατηγῶν μὲν τῶν τάξεων αὐτός,
στρατηγούμενος δὲ ὑπὸ τῶν κρειττόνων.

or. XV 154,13.
χορηγῶν μὲν ἐγενόμην ἔκγονος, ὦ βασιλεῦ,
χορηγεῖν δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῆς Τύχης ἐκωλύθην.

or. XVI 166,8.
παρ' ὑμῶν μὲν τὸ μηδὲν ἠδικηκέναι πολύ,
παρ' ἐκείνου δὲ τὸ τὰ μέγιστα ἠδικῆσθαι.

or. XVIII 324,21.
καὶ λαμβάνοντες ᾔτουν πάλιν
καὶ λαβόντες οὐκ ἔληγον.

or. XVIII 364,4.
διώκοντες αἱροῦσι,
διωκόμενοι κρατοῦσιν.

or. XXIII 498,11.
οὐκοῦν τοὺς ἡμαρτηκότας,
ἀλλ' οὐ τὰς ἁμαρτούσας.

or. XXV 552,12.
τῶν μὲν σημεῖον τῆς δουλείας τὸ φέρειν,
τοῦ δὲ τὸ φέρεσθαι.

or. XXVI 5,1.
πρῶτον μὲν ὡς νῦν ἔχεις ἡμῖν πρὸς τὴν πόλιν, διελθεῖν,
ἔπειθ' ὡς ἔχοις ἂν εἰκότως, εἰπεῖν.

or. XXVII 32,10.
ἐποίει δὲ ἀσθενεστέραν ἡμῖν τὴν πόλιν,
ἐποίησε δ' ἂν ἰσχυροτέραν ἀποδοθέντα καὶ ἀναβάν.

or. XXXIII 181,10.
τὰς κατὰ τῶν οὐ δυναμένων εἰσπρᾶξαι,
τοὺς οὐ δυναμένους ἐκτίσαι.

or. XXXV 223,21.
ὑμεῖς μὲν ἐμὲ τὸν ὑφ' ὑμῶν ἀδικούμενον,
ἐγὼ δὲ ὑμᾶς τοὺς ἀδικοῦντας ἐμέ.

or. XXXVII 248,22.
ἐγὼ μὲν ἠδίκημαι,
οἱ δὲ ἠδικήκασι.

or. XLI 296,5.
καὶ μὴ δόντες ἠνίασαν
καὶ δεδωκότες εὔφραναν.

or. XLI 304,2.
ἡνίκα ἦρχε μὲν ὁ ἄρχων,
ἤρχετο δὲ ὁ ἀρχόμενος.

or. XLVII 409,8.
καὶ κρατεῖν
καὶ μὴ κρατεῖσθαι
καὶ φοβεῖν
καὶ μὴ φοβεῖσθαι.

or. XLVII 416,16.
τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν
κέρδος καὶ τοῖς ἀδικουμένοις,
τοῖς μὲν μηκέτ' ἀδικεῖσθαι
τοῖς[1] *δὲ μηκέτ' ἀδικεῖν.*[2]

or. XLIX 468,1.
καὶ τὸ πραχθῆναι προσῆκον εὑρίσκεται
καὶ τὸ πραχθὲν ἐγκωμιάζεται.

or. L 478,7.
καὶ δέδοται
καὶ δίδοται.

or. LI 17,7.
ὡς τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν πόλεων πεπαιδευμένους,
ἀλλ' οὐχ ὡς παιδευθησομένους.

or. LII 47,18.
καὶ μήθ' ὁ ἄρχων ἑστιάτω καλῶν
μήτ' αὐτὸς τρεχέτω καλούμενος.

---

1) *τοῖς*, quod Reiskius coniecerat, a Foerstero e *CIBM* repositum est.
2) Cf. p. 5.

or. LIV 77,6.
οὐδὲ γὰρ ταυτὶ γράμματα τοῦ πέμψαντος ἦν,
ἀλλὰ τοῦ πέμψαι πείσαντος.

or. LVI 134,13.
τοὺς μὲν ἀπαντήσαντας σιδηροῦς καλῶ,
τοὺς δ' οὐκ ἀπηντηκότας εἰκός τί φημι παθεῖν.

or. LVI 138,4.
οὔτε αὑτοὺς ἔπεισαν
οὔθ' ὑφ' ἑτέρων ἐπείσθησαν οὐδέτερα.

or. LVII 171,22.
τοῦ τε ἀπεσταλμένου
τοῦ τε ἀπεσταλκότος.

or. LVIII 191,5.
εἴτ' ἀγνοοῖεν τὰ τολμώμενα
εἴτ' οὐκ ἀγνοοῦντες ὀλιγωροῖεν.

or. XVIII 191,16.
ἀλλὰ ἐσομένους μαθητὰς ἐκώλυσεν;
ἀλλ' ὄντας ἀπέστησεν;

or. LXII 367,14.
οὔτε βούλονται ποιεῖν οὔτε δύνανται
μηδὲ βουληθεῖέν γέ ποτε μηδ' αὖ δυνηθεῖεν.

or. LXIII 394,15.
τὸ μὲν πρὶν ἢ φανῆναι,
τὸ δὲ φανείσης.

or. LXIV 497,15.
οὔτε ἔτεκεν
οὔτε μὴ τέκῃ.

or. LI 7,11.
κρατουμένων μὲν οὖν τῶν πολεμίων
καὶ τῶν νόμων κρατούντων.[1]

ββ. Nomina.

or. I 192,7.
ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί,
τὸ δὲ ἐλπίδος ἔξω σωτηρία.

---

1) Chiasmus.

or. XI 522,10.
οὐκ ἂν
ἀγασθείη μὲν τὸ πλῆθος,
ἐκπλαγείη δὲ τὸ κάλλος,
τιμήσειε δὲ ὡς θεῖον,
ἅψαιτο δὲ ἡδέως,
λούσαιτο δὲ ἥδιον,
πίοι δὲ ὡς ἥδιστα;

or. XI 445,11.
τὰ μὲν ἀμείβεται τοὺς πόνους μεγαλοπρεπῶς,
τὰ δ'[1]) ἄνευ πόνων δορυφορεῖ.

or. XI 493,1.
ξένους τε ἐτιμήσαμεν
καὶ ξένων ἀπελαύσαμεν.

or. XIII 75,2.
ὡς καλὸν μὲν σοῦ τὸ διωθεῖσθαι τὴν δόσιν,
κάλλιον δ'ἐκείνων τὸ κατεπείγειν τὴν λῆψιν.

or. XII 29,10.
καλὸς μὲν ἰδεῖν,
καλλίων δὲ χρήσασθαι.

or. XXV 542,1.
οὕτως ὁ μὲν γαμεῖ φεύγων τὸν Γάμον,
ὁ δὲ ἄγαμος ἐβίω θύων τῷ Γάμῳ.

or. XXX 97,12.
οὐκ ἐν τῷ Φλαβιανοῦ δικαστηρίῳ,
ἀλλ' ἐν τοῖς ὡς ἀληθῶς δικαστηρίοις.

or. XXX 110,3.
κρείττω μὲν ἔργα λήθης ἐργασάμενος,
κρείττων δὲ λήθης γεγενημένος.

or. LX 315,6.
καθαρὸν μὲν θορύβων ἡ Δάφνη χωρίον,
καθαρώτερος δὲ ὁ νεώς.

β. cum praepositiones verborum variantur.

a. Verba.

or. I 109,11.
καὶ ὡς ἡ μὲν οὐδὲ φυλάξαι παρὸν εἰδείη καλόν,
αὐτὴ δὲ καὶ ἀπὸν κτήσασθαι.

---

[1]) *δὲ* scribendum est.

or. I 134,4.
τὸν δὲ ἀπόντα μὲν καλοῦντα,
παρόντα δὲ ἀπωθοῦντα.

or. I 137,14.
δεομένου δὲ τοῦ μήκους αὖθις αὐτὸν παρεῖναι πάλιν παρῆν,
δεομένου δὲ καὶ τρὶς οὐδὲ τότε ἀπῆν.

or. XII 40,18.
νῦν μὲν παρόν,
νῦν δὲ ἀπόν.

or. XLIII 345,16.
τῶν μὲν παρόντων,
τῶν δὲ ἀπόντων.

or. LIV 82,4.
εἶτα παρὼν κελευόμενος σιγᾶν ἠδίκητ' ἄν,
ἀπὼν δὲ ἐξελήλεγκτο.

or. XI 447,15.
τὴν μὲν ἀπιοῦσαν οὐ δυνάμενοι κατασχεῖν,
τὴν δ'[1]) ἐπιοῦσαν φρίττοντες.

or. XXXIV 205,17.
εἰσιὼν μὲν λυπῶν,
ἐξιὼν δὲ χαίρειν παρέχων.

or. XI 509,17.
τὸ μὲν αὐτῶν εἰσέχει,
τὸ δὲ ἐξέχει.

or. XI 451,11.
πάντα δὲ πορθμὸν διέπλεον,
πᾶσαν δὲ ἀκτὴν παρέπλεον,
ἀπέβαινον δὲ εἰς νήσους,
διηρευνῶντο δὲ παραλίαν,
ἀνέβαινον δὲ καὶ πρὸς ἤπειρον.

or. XI 493,14.
κἂν εἰς τὰ μέσα προβῇς
κἂν εἰς τοὺς στενωποὺς μεταβῇς.

or. XV 122,16.
τοὺς ἀνθρώπους περιέστησέ μοι
καὶ παρέστησεν ἐλπίδας.[2])

---

[1]) *δὲ* scribendum est.

[2]) Chiasmus.

or. XV 130,20.
καὶ ποῖ δεῖ προελθεῖν
καὶ πόθεν ἀπελθεῖν.

or. XXX 94,18.
καὶ τοὺς μὲν ἐκπέμπεις οἷ συμφέρει,
τοῖς δὲ ἐπιστέλλεις ὑπὲρ τῶν ἐπειγόντων,
τοῖς δὲ ἀντεπιστέλλεις ὑπὲρ ὧν ἐρωτῶσι;

or. XXXIV 195,8.
ὡς ἀπελθεῖν μὲν οὐ παρῄνεσα,
ἀπελθόντας δὲ ἐπῄνεσα.

or. XXXIX 271,17.
ταῦτα τοῦτον ἄγει πρὸς τὰ δικαστήρια,
ταῦτα εἰσάγει,
ταῦτα ἐξάγει.

or. XLVI 396,10.
προθείη μὲν ἀνδρὸς τοιούτου μειράκιον ἀσελγές,
προσθείη δὲ μοιχείᾳ φόνον.

or. LIX 275,19.
καὶ δεξιὰς εἰς μὲν δορατίων ἄφεσιν οὐκ ἀνέτειναν,
εἰς δὲ συνθηκῶν αἴτησιν προὔτειναν.

or. LXI 333,5.
ἐπιβαίνουσα μὲν τῆς χηλῆς,
ἀναβαίνουσα δὲ ἐπὶ τὸν λόφον.

or. LXI 335,12.
οἷον ἄλσους τὸ μήκιστον ἐκτεμὼν
ἢ οἷον μορφῆς τῆς καλλίστης ῥῖνα περιτεμών.

ββ. Hanc quoque annominationis speciem non solum verbis sed etiam nominibus effectam invenis:

or. I 106,9.
συνωμότῃ μὲν οὐκ ἂν φαίην,
ἀνωμότῳ δὲ καὶ τὰ αὐτὰ βουλομένῳ.

or. I 191,12.
καὶ τῶν μὲν ματαίων ἐπιμελῶς,
τῶν δὲ ἀναγκαίων ἀμελῶς εἴχετο.

or. II 247,19.
ἐξ ἐνδόξων ἄδοξοι
καὶ ἐξ εὐπόρων ἄποροι.

or. XI 469,7.
καὶ πρὸς ὁμωνυμίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ
καὶ πρὸς ἐπωνυμίαν τῶν ἐν τῇ συγγενείᾳ κλήσεων.

or. XVIII 292,20.
ποιοῦντες δὲ
τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόρους ἐξ εὐπόρων,
αὐτοὺς δὲ ἐξ ἀπόρων εὐπόρους.[1]

or. XVIII 327,14.
μήτε τὴν νυκτομαχίαν, ἐν ᾗ δράσαντές τι καὶ παθόντες διεκρίθησαν,
μήτε τὴν ἐν ἠπείρῳ ναυμαχίαν, ἐν ᾗ μόλις τὴν πολλὰ παθοῦσαν πόλιν[2] *ἔσωσαν.*

or. XVIII 370,17.
ὦ νενικηκὼς μάχαις μὲν τοὺς ἀλλοφύλους,
ἀμαχεὶ δὲ τοὺς ὁμοφύλους.

or. LIX 228,19.
εἴτε γὰρ εἰς ἰδιώτας τελεῖν ἀφεὶς οὕτω παιδεύειν ἐπεχείρει,
ἀθυμότερον ἂν ἐδέχοντο τὴν μάθησιν τιμῆς οὐ παρούσης,
εἴτ' εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἦγε τῆς ἐξουσίας,
ῥαθυμότερον ἂν πρὸς τὰς μελέτας διέκειντο τὸ πᾶν ἤδη κεκτημένοι.

or. LIX 283,4.
ἐν προσθήκῃ διορθωμάτων διεξελθεῖν τὸν βίον,
ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ κατορθωμάτων[3] *ἀπολαύσει.*

or. LIX 288,3.
τί ποτ' οὖν τὸ αἴτιον
τῆς τε προτέρας ἀγνωμοσύνης
καὶ τῆς νῦν εὐγνωμοσύνης;

or. VII 374,13.
οὔτε ἐπὶ γῆς
οὔτε ὑπὸ γῆς.

or. V 305,12.
καὶ ποιητὴς ὕμνον ἐν μέτρῳ
καὶ ῥητορικὸς ὕμνον ἄνευ μέτρου.

or. XI 443,8.
τοὺς δὲ καρποὺς εἰς πλῆθος,
τὸ δὲ κάλλος ὑπὲρ τὸ πλῆθος.[4]

or. XI 443,19.
τὰ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ,
τὰ δ' αὖ περὶ τὴν χώραν.

---

1) Chiasmus.
2) Allitteratio.
3) *κατορθωμάτων* recte a Foerstero pro *κατωρθωμένων* scriptum est.
4) Gasda 443,8 *τὸ*—9 *πλῆθος* delere voluit iniuria.

γ. cum aut verbum simplex composito aut compositum simplici succedit.

or. I 102,14.
ὁ μὲν οὐδὲ ἀνθήσας ἀρχήν,
ὁ δὲ ἀπηνθηκώς.

or. II 247,12.
τὸ τὰ πάλαι μὲν ὄντα ποθεῖν τε καὶ ἐπαινεῖν,
τῶν παρόντων δὲ κατηγορεῖν.

or. XI 449,12.
τοὺς μὲν γὰρ ἔξωθεν καταπλέοντας δέξεται,
τοὺς δὲ αὐτὴ πλέοντας παρέξεται.

or. XI 519,7.
καὶ τὸ μὲν ἕλκει,
τὸ δὲ ἀνθέλκει.

or. XII 36,7.
δι' ἐκείνης μὲν ὧν πεπόνθαμεν ληψόμεθα δίκην,
διὰ δὲ ταύτης οὐ προσπεπόνθαμεν.

or. XIII 77,8.
καὶ ἃ μηνύσοντες ἦλθον,
ἀκούσαντες ἀπῆλθον.

or. XVIII 246,3.
στῆναι μὲν τὴν φθορὰν τῆς οἰκουμένης,
ἐπιστῆναι δὲ τοῖς νοσοῦσι τὸν ἐπιστάμενον τὰ τοιαῦτα ἰᾶσθαι.

or. XVIII 278,16.
φεύγοντος δὲ τὴν ταινίαν τὴν χρυσῆν
καὶ καταφεύγοντος ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον.

or. XIX 388,9.
ἃ γὰρ οὐκ ἂν ἔδρασε φρονοῦσα,
ταῦτα ἐτόλμα παραφρονοῦσα.

or. XXIII 504,3.
οὗτοι συγκρύπτουσι μὲν δυσγένειαν,
κρύπτουσιν δὲ ἀμορφίαν.

or. XXVI 7,4.
ᾗεσάν τε πρὸς ταῦτα λαβόντες
ἀπῄεσάν τε ληψόμενοι.

or. XXX 90,14.
ἦν μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς πενία,
παρῆν δὲ ὁρᾶν ἅπαντα τἄλλα πληρούμενα.

or. XIV 89,16.
ἐν μὲν τῇ νήσῳ κορυφαῖος ὢν τοῦ θιάσου,
ἐν δὲ τῇ χερρονήσῳ
συντελῶν ⟨μὲν⟩[1]) ἀπὸ τῶν μικροτέρων,
τελῶν δὲ εἰς τὸ μέγα συνέδριον.

or. XLVI 384,23.
οἱ μὲν ἀπῆλθον,
οἱ δ' ἦλθον.

or. XLVIII 442,5.
τὰ μὲν ὄντα μικρὰ διατηρεῖν,
πειρᾶσθαι δὲ τὰ ἀπόντα προσκτᾶσθαι.

or. LIX 226,15.
ἀλλ' ἦν μὲν καὶ ταῦτα τῶν ἐγκυκλίων ἀσκημάτων,
προσῆν δὲ μέρος ἕτερον πολὺ τούτων ἐντιμότερον.

or. LIX 230,18.
τοῖς μὲν δεξαμένοις ἔθνεσιν ἀντὶ πατέρων φανέντες,
τὸν δὲ ἐκπέμψαντα πανταχῇ σεμνότερον ἀποφήναντες.

or. LIX 266,7.
ἀπέβαλον μὲν τὸ φυλακτήριον,
προσαπέβαλον δὲ καὶ τὸν ἐν ταῖς σκηναῖς πλοῦτον.

or. LIX 282,7.
φρουρὰν δὲ σώματος οὐκ αὐτὸς ἔχει τὴν παρὰ τῶν δορυφόρων,
τὴν δὲ παρ' αὑτοῦ τοῖς δορυφόροις παρέχει.

or. LI 20,7.
καλὸν μὲν οὖν καὶ τὸ μὴ λαβεῖν,
πολὺ δὲ κάλλιον τὸ μηδ' ἀπολαβεῖν.

or. LXI 336,11.
ἀνεφαίνετο μὲν τὸ κρυπτόμενον,[2])
τὸ φαινόμενον δὲ ἀπεκρύπτετο.

or. LXIV 431,7.
ὥστ' ἴσον ἦν
τῷ τὴν τάξιν λιπεῖν
τὸ τὴν ὄρχησιν ἐκλιπεῖν.

---

[1]) *μέν*, quod Foerster inserendum coniecit, in textum recipiendum censeo.
[2]) Chiasmus.

δ. cum alterum membrum cum alpha privativo compositum est.

αα. Verba.

or. XVIII 304,9.
ἀτιμαζόμενον μὲν ὑφ' ἁπάντων ἀμελεῖται,
τιμώμενον δὲ ἀσκεῖται.

or. LXII 354,9.
ἀσκεῖται δὴ τὸ ἀεὶ τιμώμενον,
ἀμελεῖται δὲ τὸ ἀτιμαζόμενον.

ββ. Nomina.

or. II 259,15.
καὶ τιμιώτερα τὰ φαυλότερα
καὶ ἀτιμότερα τὰ κρείττω.

or. XII 28,3.
τοῖς τε βαρβάροις ἂν ἦν εἰς τόλμαν παράκλησις,
τοῖς θ' ἡμετέροις εἰς ἀτολμίαν ἀνάγκη.

or. XII 31,14.
ἄδικον μὲν γὰρ τιμὴν οὐκ ἂν ἐπῄνουν,
δικαίαν δ' ἂν εἰσῆγον.

or. XV 151,14.
τοὺς μὲν ἑκόντας γνώμῃ,
τοὺς δὲ ἄκοντας ἀνάγκῃ τὰ δέοντα ποιεῖν.

or. XVII 218,13.
ἐν ᾧ κακία μὲν τίμιον,
ἀρετὴ δὲ ἄτιμον.

or. XXVI 18,17.
βέλτιον γὰρ σὲ βιασθῆναι πρὸς ὕπνον
ἢ ἐκείνους πρὸς ἀγρυπνίαν.

or. XXVII 28,11.
τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἰατροῦ δεινῶς ὕποπτα,
τὰ δὲ τῶν διακόνων ἀνύποπτα.

or. XXXV 223,14.
τὰ μὲν ἡδέα ἡμῖν εἰς ἀηδίαν τελευτᾷ,
τὰ δὲ ἀηδῆ δοκοῦντα εἰς ἡδονήν.

ε. cum membrum positivum negativo opponitur.

αα. Verba.

or. I 136,10.
σιγῶν τε οὖν ᾠδυνᾶτο
καὶ οὐ σιγῶν, ὅτι σιγᾶν εἴη βέλτιον, ἐμάνθανε.

or. II 250,2.
οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, οὗ ταῦτα οὐκ ἔστιν
ἀλλ' ὅτι, οὗ ταῦτα ἔστιν, ἔνι.

or. XVIII 322,19.
οἱ μὲν γὰρ οἷς οὐκ ἐπεπόνθεσαν ἔχαιρον,
ὁ δὲ οἷς ἐπεπόνθεσαν ἤλγει.

or. XX 442,6.
μέγα μὲν δὴ καὶ τὸ λῆξαι τὴν ὀργήν,
πολλῷ δ' ἔτι μεῖζον τὸ μὴ τὸν ἔρωτα λῆξαι.

or. XXVI 7,23.
λέγειν τε ἃ μὴ δεῖ
καὶ μὴ λέγειν ἃ δεῖ.

or. XXVIII 51,21.
ἐν μὲν τοῖς οὐκ εἰρημένοις ἐκέρδαινεν,
ἐν τοῖς εἰρημένοις δὲ οὐκ ἠδικεῖτο.

or. XXXII 156,18.
ἐν οἷς μὲν γὰρ ἔλεγες, τὸ τοῦ δυσμενοῦς ἐποίεις,
ἐν οἷς δὲ οὐκ ἔλεγες, τὸ τοῦ φειδομένου.

or. XXXV 220,7.
τρεῖς μὲν εἶναι τοὺς οὐ λέγοντας,
πολλάκις δὲ τοσούτους τοὺς λέγοντας.

or. XXXVI 231,15.
βουληθείς τις ἔδωκε,
οὐκ ἐθελήσας οὐκ ἔδωκε.

or. XLI 296,5.
καὶ μὴ δόντες ἠνίασαν
καὶ δεδωκότες εὔφραναν.

or. XLV 370,19.
καὶ τὸν ποιήσαντα ἐπαινέσαι
καὶ τὸν μὴ ποιήσαντα πλῆξαι.

or. XLV 368,22.
νῦν μὲν καλούμενοι,
νῦν δὲ καὶ οὐ καλούμενοι.

or. XLVII 411,6.
ὃ μὲν οὐκ ἦν, ἦν,
ὁ δ' ἦν, οὐκ ἦν.

or. XLVIII 444,20.
οὐ δὴ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν,
εἰ τὸ μὴ βουλεύειν τοῦ βουλεύειν ἀπονώτερον,
ἀλλ' εἰ τὸ βουλεύειν τοῦ μὴ βουλεύειν εὐσεβέστερον.

or. XLIX 456,10.
ἀλλ' οὐ διδόντων μὲν δεινὰ πάσχειν ἔλεγον,
διδόντων δὲ οὐκ ἐχρήσαντο.

or. L 480,15.
ἃ δὲ οὐ καλὸν δοῦναι,
μὴ δοῦναι καλόν.

or. LIII 60,13.
πολλαὶ τοιαῦτα 'Ολυμπιάδες εἱστίασαν.
πλείους δέ γε τοιαῦτα οὐχ εἱστίασαν.

or. LV 114,9.
τὸ μὲν γὰρ οὐχ ὑπακούειν χαλεπὸν ἂν εἴη ποιοῦντος,
τὸ δ' ὑπακούειν ἀναισθήτου τε καὶ οὐ βουλομένου . . .

or. LIX 329,6.
λόγους μὲν οὓς εἶχον ἐπηύξησα,
φήμην δὲ ἣν οὐκ εἶχον ἐπεκτησάμην.

ββ. Nomina.

or. I 192,18.
καὶ τὸ μὲν φίλους,
τὸ δὲ καὶ οὐ φίλους,

or. XVIII 362,10.
ὁ μὲν εὐπορῶν οἴκοθεν ἔθηκεν,
ὁ δ' οὐκ εὐπορῶν δεθεὶς τέθνηκε.[1]

or. XXIV 518,22.
τουτὶ μὲν οὖν καλῶς,
ἐκεῖνο δὲ οὐ καλῶς.

or. L 472,17.
εἰ μὲν γὰρ ὠμὸν τοῦτο, κἀκεῖνο,
εἰ δ' οὐ δεινόν,[2] *οὐδ' ἐκεῖνο.*

or. LIII 67,17.
ὁ μὲν φανερὸς καὶ κατὰ νόμον,
ὁ δὲ διὰ κλοπῆς καὶ οὐ κατὰ νόμον.

or. LVII 152,11.
τὰς μὲν νίκας ἡδέως,
ταῦτα δὲ οὐχ ἡδέως ἤκουον.

---

[1]) *τέθνηκε* praefero formae *τέθεικε,* quam Reiskius coniecit, et formae *ἔθηκε,* quam Foerster in apparatu critico dubitanter profert.

[2]) *τοῦτο* post *δεινὸν* cum Reiskio et Monnerio inseram.

or. LXII 359,11.
τὰς μὲν οὔσας αἰτίας ὑπερπηδᾶν,
τὰς δὲ οὐκ οὔσας πλάττειν.

b. Deinceps ut erat propositum, dicatur de annominatione, quae verbis similiter sonantibus efficitur. Lege exempla:

or. XI 501,9.
καὶ σχῆμα ἡμαρτημένον
καὶ ῥῆμα διεφθαρμένον.

or. XIII 80,6.
ὅτε πῦρ μὲν ἐπὶ βωμῶν[1]) *αἴρεται*[2]),
καπνῷ δὲ ἀὴρ ἱερῷ καθαίρεται.

or. XVIII 256,12.
τὴν μὲν εὐρὼν μυρίαις προσβολαῖς κεκακωμένην,
τὴν δ' ἔναγχος ἐφόδῳ μιᾷ κεκενωμένην.

or. XXXVI 233,12.
τοῖς μὲν συνήσθην τῆς τύχης,
ἐμαυτῷ δὲ οὐ συνηχθέσθην.

or. XXXVIII 260,19.
οἱ δὲ καλοῦσιν ἀπόντα,
δέχονται προσιόντα.

or. XLVII 421,15.
σβέσαντα μὲν τυραννίδα,
στήσαντα δὲ Σκυθικὴν φλόγα.

or. LIX 234,17.
εἰσκληθέντες δὲ τὴν βασιλείαν ἔλαβον,
οὐκ ἐκκλεισθέντες εἰσεβιάσαντο.

or. LIX 249,19.
καταρώμενον μὲν τοῖς ἐμβαλοῦσι τοῦ πολέμου τὸ σπέρμα,
ὀδυρόμενον δὲ τὴν τῆς πατρίδος ἐρημίαν.

or. LIX 223,9.
ἢ λογισμὸς ὑπὲρ ἅπασαν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐπὶ νοῦν ἤρχετο
ἢ τὸ βουλευθὲν εἰς ἔργον ἤγετο.

or. XXV 550,2.
τυχὼν μὲν μετ' εὐθυμίας θεραπεύων,
ἀτυχήσας δὲ πάσῃ τέχνῃ καὶ δουλείᾳ τὰ παιδικὰ θηρεύων.

---

[1]) *βωμῶν* scripsit Foerster Reiskio auctore, *βωμοῦ* (ῶ superscr.) *S*, reliqui libri *βωμῷ*, edd *βωμοῦ* praebent.

[2]) *αἴθεται,* quod Cobetus scribere vult, non probo.

c. Postremo de annominatione agam, quae et verbis eiusdem stirpis et similiter sonantibus fit.

or. XXX 91,19.

ἔπειτα Μυσῶν λεία καθαιρουμένων ὀροφῶν,
κατασκαπτομένων τοίχων,
κατασπωμένων ἀγαλμάτων,
ἀνασπωμένων βωμῶν.

or. LIX 236,9.

ἡμῖν γὰρ ἡ γνώμη νῦν
οὐχ ἱστορίαν συνθεῖναι πάντα περιλαμβάνουσαν
οὐδὲ διήγησιν ψιλὴν ἀποτεῖναι μηδὲν ἔξω καταλείπουσαν ἑαυτῆς,
ἀλλ' εὐφημίαν τινὰ τοῖς σωτῆρσι τῆς οἰκουμένης ἀναθεῖναι.

Ut anaphora nunquam nisi in concinna structura a Libanio adhibetur, ita annominatio interdum concinnitate evitata invenitur:

or. I 196,2.
καὶ οὔτε ἀπόντα ἐπόθει παρόντα τε εἶδεν ἂν ἡδέως ἀπιόντα.

or. II 241,21.
διεκώλυσα — ἐκώλυσα.

or. V 306,10.
σταθείσης — στησάσης.

or. VI 355,4.
ἀδικῶν — οὐκ ἀδικούμενος.

or. XII 11,6.
ἐπαινούντων — ἐπαινουμένων.

or. XIII 68,3.
τῇ παρούσῃ λύπῃ τὴν ἐσομένην βοήθειαν.

or. XIV 106,19.
λαβεῖν — ἀπολαβεῖν.

or. XIX 388,4.
ἀντείποι — προσείποι.

or. XIX 389,6.
ζημίαι ζημιοῦσαι καὶ αὐτοὺς τοὺς ζημιοῦντας.

or. XIX 396,15.
πιστευομένου — ἀπιστουμένου.

or. XIX 398,16.
ἀναβαινόντων — καταβαινόντων.

or. XXVII 27,6.
λιμόν — λοιμόν.

or. XXV 547,12.
τῶν παρόντων οὐδέν — τὸ δὲ ἀπόν.

or. XXVII 29,9.
λελειτουργηκὼς — λειτουργῶν.

or. XXVII 29,17.
τετολμηκότι — τετολμημένον.

or. XXVII 38,8.
εἰπὼν — εἶπεν.

or. XXIX 77,15.
τυροπώλου — ὀξοπώλου — ἰσχαδοπώλου.

or. XXXI 134,7.
ῥήμασι — σχήμασι.

or. XLII 314,6.
κατορύττουσι — ἀνορύττουσι.

or. LIV 77,9.
ἀμελουμένους — ἀμέλειαν — ἀμελοῦντα.

or. LV 113,13.
μισῆσαι — μισοῦντα — μισούμενον.

or. LV 114,8.
ἑστιᾶν — ἑστιᾶσθαι.

or. LV 120,16.
διὰ τί τῶν παρόντων ἀμελῶν τὰ ἀπόντα ζητεῖς;

or. LVI 134,5.
μισούντων — μισουμένων.

or. LVII 151,15.
τὸν οὐ δώσοντα τοῖς διδοῦσι.

or. LVIII 189,5.
εἰσεπράττετο — ἐπράττετο.

or. LIX 244,20.
πάρεργον — ἔργου.

Cum chiasmo annominatio coniuncta est:

or. XV 122,16.
or. LI 7,11.
or. LXI 336,11.

3. De chiasmo.

Non raro accidit ut orator in contentionibus illud schema adhibeat, cui nomen chiasmus dari solet. Ea positionis specie aptissime contraria, quae sententiis insunt, ordine verborum exprimi quis est quin concedat? Iam cognosce exempla.

or. XI 438,1.

ἡδὺ μὲν ἀκοῦσαι,
μνηστεῦσαι δὲ ἴσως ἀβελτέρον.

or. II 258,7.
καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο ἀπιόντες,
ὁ δὲ μένων πεισόμενος ἔμεινε.

or. XI 449,17.
μετὰ μὲν τῶν ἐν μεσογείᾳ τῆς λύμης ἔξω καθέσταμεν,
μετὰ δὲ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ καρπούμεθα τὴν θάλατταν.

or. XI 485,1.
φθέγγεται δὲ ἡ νεότης
καὶ τὸ[1]) *γῆρας οὐκ ἄχθεται.*

or. XI 487,3.
ἀλγῶν μὲν ἐν ταῖς ἐκείνης δυσθυμίαις,
ἐν δὲ ταῖς εὐημερίαις ὡς μάλιστα γεγηθώς.

or. XI 502,13.
γέγευται τῆς τέχνης
καὶ ῥητορείας κεκοινώνηκεν.

or. XI 535,2.
κἂν ἀφεὶς ταύτην ἔλθῃς ἑτέρωσε, τῆσδε μεμνήσῃ,
κἂν ἄλλοθεν ἀφίκῃ δεῦρο, λήσῃ[2]) *τῶν ἔμπροσθεν.*

or. XII 16,19.
καὶ συνεθίζουσι
νικᾶν μὲν ἐκείνους,
αὐτοὺς δὲ φεύγειν.

or. XIII 74,5.
ἥτησε μὲν στρατιὰν οὐδείς,
νίκην δὲ πάντες ἐμήνυον.

or. XIII 80,8.
ἑστιῶσι δὲ ἄνθρωποι δαίμονας
καὶ δαίμονες ἀνθρώποις ὁμιλοῦσι.

or. XIV 107,12.
πάντες μὲν γὰρ εἶδον ἀγόμενον,
πάντες δὲ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν,
παρῄει δὲ οὐδείς.

or. XV 122,16.
τοὺς ἀνθρώπους περιέστησέ μοι
καὶ παρέστησεν ἐλπίδας.[3])

---

[1]) *τὸ*, quod *CAPUIMo* Mor omiserant, a Reiskio recte insertum est.

[2]) *λήσῃ* recte Foerster scripsit e *M Mo Ca* praeeunte Reiskio pro *λήθῃ*, quod reliqui libri edd. praebent.

[3]) Annominatio.

or. XV 122,20.
λέγοντος ἡδόμενος,
ἀχθόμενος σιγῶντος.

or. XVIII 344,16.
οἱ μὲν κάτω περικαθήμενοι τὰς ἁμίλλας,
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων,
τὸν μὲν μακαρίζοντες, ὡς ἂν ἐν ταῖς εὐφροσύναις τῶν νενικηκότων ὄντα,
σφᾶς δὲ αὐτούς, ὡς ἂν οὐκ ἔχοντας ταῦτα κωλύειν, θρηνοῦντες.

or. XXII 482,3.
ἀρχὴν μὲν δεξαμένας,
ποθούσας δὲ τελευτήν.

or. XXIII 504,3.
οὗτοι συγκρύπτουσι μὲν δυσγένειαν,
κρύπτουσι[1]) *δὲ ἀμορφίαν,*
πλοῦτον δὲ φυλάττουσι,
λύουσι δὲ πενίαν.

or. XXXI 135,7.
μὴ χρήσθω μὲν ὡς ἐπισταμένοις,
ὡς δὲ ἀχρήστους ἀτιμαζέτω.

or. XXXIV 201,12.
οὐκ ἐρεῖς μὲν τοῦτο τῇ γλώττῃ,
τοῖς δ᾽ ἔργοις ὁμολογεῖς.

or. LI 7,11.

or. LII 29,18.
καὶ ὁ μὲν συκοφαντεῖ, κἂν μὴ συκοφαντῇ,
ὁ δέ, κἂν ᾖ πονηρός, χρηστός ἐστι.

or. LVIII 185,5.

or. LXI 336,11.

II. De ceteris figuris oratoriis.

Quamquam anaphoram, annominationem, chiasmum, de quibus adhuc egi, cum a Libanio maxima diligentia eas adhibitas et plerumque cum concinnitate coniunctas esse viderimus, ad artem oratoris cognoscendam multo maioris momenti esse aliis figuris oratoriis supra (p. 33) dixi, tamen ne has quidem plane praetereundas esse arbitror, immo vero nos rectius de Libanii arte rhetorica iudicaturos esse puto, si eas quoque in quaestionem vocaverimus. De iis igitur hac parte commentationis meae disseram.

---

[1]) Annominatio.

1. De figuris verborum.

a. De conversione.

Conversionem, quam figuram effici, cum oratio in idem verbum conicitur, Cicero[1]) explicat, a Libanio multo rarius quam anaphoram adhiberi et vocabula synonyma praeferri iam supra vidimus.[2]) Epiphoram, ut figura a Graecis vocatur, iam a sophistis saeculi quinti a. Chr. n. potius evitatam quam adhibitam et pro vocabulis paribus in sententiis exeuntibus synonyma posita esse ex loco Xenophonteo cognosci potest.

In libris enim, qui *Ἀπομνημονεύματα Σωκράτους* vocantur, Xenophon Gorgianam elocutionem imitatus alteram feminam ad Herculem his verbis loquentem facit:

τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σιτίον ἢ ποτὸν εὕροις,
ἢ τί ἂν ἰδὼν ἢ ἀκούσας τερφθείης,
ἢ τίνων ἂν ὀσφραινόμενος ἢ ἁπτόμενος ἡσθείης,
τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ' ἂν εὐφρανθείης;

Conversionem inveni:

or. I 88,14.
μέχρι μὲν Τυάνων δάκρυα,
ἐντεῦθεν δὲ σὺν πυρετῷ δάκρυα.

or. V 310,16.
ὅστις θηρᾶν ἀγαθός,
οὗτος καὶ πολεμεῖν ἀγαθός.

or. XI 482,1.
οἱ μὲν ἀξίως τῶν ὄντων σφίσιν,
οἱ δὲ μειζόνως ἢ κατὰ τὰ ὄντα σφίσιν.

or. XI 532,2.
ποῦ γὰρ ἑτέρωθι πανήγυρις τοσούτοις θάλλει τοῖς ἅπασιν,
ὅσοις ἐνταῦθα ὁ σύμπας χρόνος τοῖς ἅπασιν;

---

1) Cic. de orat. III 53,205:
Conversio est, per quam non primum repetimus verbum, sed ad postremum continenter revertimur hoc modo:
iustitia vicit,
armis vicit,
liberalitate vicit.

2) Exemplis supra (p. 62) allatis haec adicias:
or. XI 445,14; or. XI 534,10; or. XII 11,16; or. LIX 239,9; or. LXIV 451,1.

or. XXXVIII 262,14.
τοῦτο δέ ἐστιν οὐχὶ μηδὲν ἀδικεῖν,
ἀλλὰ διὰ πολλῶν ἀδικεῖν.

or. XXXIX 272,15.
μητρὸς οὔσης,
ἀδελφῆς οὔσης.

or. LI 16,13.
τοὺς μὲν οὐκ ἀχθομένους τοὺς ὀλίγους οὐδενὸς αὐτοῖς ἀπολλυμένου,
τοὺς δ' ἀποπνιγομένους τοὺς πολλοὺς πολλῶν αὐτοῖς ἀπολλυμένων.

or. LII 31,20.
ὥσπερ τοῖς γεωργοῖς πονεῖται τὰ περὶ τὴν γῆν, καὶ ζεύγη καὶ ἅμαξαι καὶ βόες καὶ ἄροτρον,
καὶ ἄρουρα τέμνεται
καὶ σπορὰ ⟨εἰσ⟩ πέμπεται[1])
καὶ τὰ ἄλλα γίγνεται θερίσαι καὶ τρυγῆσαι βουλομένοις,
οὕτω καὶ τούτοις θερίσαι καὶ τρυγῆσαι βουλομένοις.

or. LIV 75,15.
οὐ φανέντα τε ἐν τοῖς ἀπηντηκόσι ζητῆσαι
πάλιν τε ἐν ταῖς δίκαις οὐ φανέντα ζητῆσαι.

or. LXIV 454,7.
ὥσπερ ἐκεῖνον οὐ κατέσχεν ὁ τρίβων ἐν τῷ σωφρονεῖν,
οὕτω τοῦτον ὁ τρόπος ἐν τοιούτοις ἐσθήμασιν ἐποίησε σωφρονεῖν;

Locos velut or. L 472,17.
εἰ μὲν γὰρ ὠμὸν τοῦτο, κἀκεῖνο·
εἰ δ' οὐ δεινόν, οὐδ' ἐκεῖνο

attuli, cum de annominatione egi (p. 74), cum par vocabulum minoris momenti esse quam contentionem, quam orator efficere vult, putaverim.
or. LIII 65,20; or. LVII 158,22.

b. De complexione.[2])

Complexione, quae a rhetoribus Graecis *συμπλοκή* vocata anaphoram et epiphoram complectitur, Libanius usus est:

---

1) Cf. p. 3.
1) Cf. auctorem ad Her. IV 14,20.

or. XI 469,15.
ἔξεστι μὲν ἐπιόντι Φοινίκην τὰς ἐκείνου πόλεις ὁρᾶν,
ἔξεστι δὲ ἐπιόντι Συρίαν ταυτηνὶ τὰς ἐκείνου καὶ πλείους καὶ μείζους ὁρᾶν.
or. XI 497,10.
οὕτω μὲν ἡμέρως ὑπεδέξατο στρατιώτην ἕκαστος, ὥσπερ
οὕτω δὲ γῆς εὐπόρησεν ἕκαστος.
or. LI 16,19.
μάθοι γὰρ ἄν τι τῶν δεόντων παρὰ τῶν εἰσιόντων,
μάθοι δ' ἄν τι καὶ πονηρὸν παρὰ τῶν εἰσιόντων.
or. LXIV 464,17.
ὅταν μὲν ἐκεῖνα ποιῶσι, τήκουσι τὰς ψυχάς,
ὅταν δὲ ταῦτα δεικνύωσιν, ἐγείρουσι τὰς ψυχάς.

Complexio evitata est:
or. XI 479,20.
πρὸς μὲν οὖν τοὺς οἰομένους οὐ πάλαι τὴν πόλιν ἡμῖν ἐν λόγῳ καθεστάναι ταῦτα εἰρήσθω,
πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ λαμπροῦ σχήματος κατενεχθῆναι τὰ παρόντα δεικνύσθω.
or. XIV 94,18.
ταῦτα αὐτὸν ἐμποδίζει,
ταῦτα δεσμεύει,
ταῦτα τῶν οἰκείων διείργει.
or. LIX 226,21.
τί μὲν δεσποτεία λέγων,
τί δὲ βασιλεία δεικνύς.
or. XLV 362,9.

Iam supra allata sunt:
or. II 258,11; or. XI 440,22; or. XI 444,6; or. XVII 212,20; or. XLIII 342,22; or. XLV 362,9; or. XLV 366,1; or. LII 44,14.

c. De gradatione.

Me vertam ad gradationem, de qua auctor ad Herennium IV 25,34 agit: *Gradatio est, in qua non ante ad consequens verbum descenditur, quam ad superius conscensum est, hoc modo: Nam quae reliqua spes manet libertatis, si illis et quod libet, licet, et quod licet, possunt, et quod possunt audent, et quod audent faciunt, vobis molestum non est?*

Libanius gradationem minime sprevit. Ea figura usus est: or. VI 354,7 (p. 21); or. VI 356,1 (p. 21); or. LI 14,20 (p. 22); or. LXIV 432,11 (p. 3).

Exempla iam supra exscripta sunt. Adicio:
or. XII 34,1.
τῷ στεφάνῳ μὲν ὀργή,
τῇ δὲ ὀργῇ κίνησις,
τῇ κινήσει δὲ ὁ σὸς δρόμος.

d. De regressione.[1])

Regressionis apud Libanium tria genera sunt:

α. Ea, quae coniunctim dicta sunt, disiunguntur et eodem ordine ita repetuntur, ut enuntiata ab iis incipiant.

or. I 127,10.
ἐμέ τε καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀποφαίνοντες,
ἐμὲ μὲν ὡς τέχνῃ λέγοντα,
σφᾶς δὲ αὐτοὺς ὡς ἀρεταῖς πολιτῶν ἡδομένους.

or. XXV 556,2.
ἢ πενίας ἢ πλούτου·
πενίας μέν, εἰ ὑπὲρ ἀναγκαίας τροφῆς πλέοιεν,
πλούτου δέ, εἰ ὄντων σφίσιν οὐχὶ μικρῶν ὑπὲρ μεγάλων πλέουσιν.

or. XLV 366,13.
καὶ λυπεῖσθαι καὶ χαίρειν,
λυπεῖσθαι μὲν τεθνεῶτος συνήθους,
χαίρειν δὲ κληρονομοῦσι τοῦ τόπου.

or. I 126,7; or. XVIII 310,3; or. XXV 560,2; or. LI 7,2.

β. Ea, quae coniunctim dicta sunt, disiunguntur et eodem ordine ita repetuntur, ut enuntiata in ea exeant.

or. XV 123,4.
ἐμὲ καὶ σφᾶς αὐτούς,
τῶν μὲν τιμῶν ἐμέ,
τῆς δὲ βοηθείας αὐτούς.

or. XXXI 130,14.
καὶ φεύγειν καὶ διώκειν.
ὡς μὲν γὰρ ὀφείλοντες φεύγουσιν,
ὡς δὲ χρήζοντες διώκουσι.

or. LIX 234,9.

---

[1]) Cf. p. 5 adn. 4.

γ. Ea, quae coniunctim dicta sunt, disiunguntur et inverso ordine repetuntur.

or. VI 355,16.

ταὐτὸ σμικρόν τε αὐτοῖς καὶ μέγα,
μέγα μέν, πρὶν παραγενέσθαι,
σμικρὸν δέ, ἤδη ὂν ἐν χερσί.

or. XI 491,20.

ἄγει . . . τοὺς δὲ ἀέρων ἔρως τε καὶ φυγή·
φεύγουσι μὲν γὰρ τὸν αὐτῶν,
ἐρῶσι δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν.

or. XII 28,11.

οἱ μὲν ἔδρων,
οἱ δὲ ἔπασχον,
ἔπασχον μὲν οἱ περὶ Ῥῆνον,
ἔδρων δὲ οἱ περὶ Τίγρητα.

or. XIII 68,17.

τοὺς μὲν ἐδίδοσαν,
τοὺς δὲ ἡτοίμαζον.
ἡτοίμαζον μὲν τὸ σκῆπτρον,
ἐδίδοσαν δὲ τὴν σωτηρίαν.

or. I 167,16; or. I 194,5; or. XXV 559,7; or. XLVII 416,16.

e. De polysyndeto.

Alia forma repetitionis est polysyndeton, quod efficitur, »cum sententiae multorum articulorum convenienti copia continentur.«[1]) Saepissime coniunctio *καί* repetitur. Inveni:

ter repetitam:

or. IV 292,8; or. IV 296,2; or. V 313,8; or. XI 450,14; or. XI 506,13; or. XIV 97,10; or. XV 125,3; or. XV 133,1; or. XV 137,18; or. XVI 165,10; or. XVII 209,3; or. XVIII 294,1; or. XXIII 501,19; or. XXIV 516,14; or. XXXI 140,16; or. XXXVIII 256,18; or. XXXIX 269,13; or. XLII 317,18; or. XLVI 381,10; or. LI 10,12; or. LII 34,1; or. LIII 62,9; or. LIV 75,5; or. LIV 90,3; or. LIV 92,13; or. LV 116,19; or. LVI 137,17; or. LVI 143,7; or. LIX 212,6; or. LIX 254,2; or. LXI 333,11; or. LXIII 398,1.

[1]) Dzialas p. 14.

καί quater repetitur:

or. II 249,3; or. III 278,10; or. VII 374,18; or. IX 396,19; or. XI 468,9; or. XI 510,16; or. XI 511,8; or. XI 513,3; or. XI 518,6; or. XIII 77,18; or. XVI 171,2; or. XXV 548,2; or. XXVI 7,14; or. XXVII 43,11; or. XXX 109,6; or. XXXIX 268,17; or. XLVII 411,4; or. XLIX 455,18; or. LI 9,9; or. LII 31,21; or. LIV 87,15; or. LVII 169,5; or. LIX 242,9; or. LIX 248,15; or. LIX 278,12; or. LXIV 462,8; or. LXIV 488,3.

καί quinquies positum est:

or. II 248,16; or. X 409,6; or. XI 518,20; or. XII 28,8; or. XIV 90,7; or. XIV 97,22; or. XV 123,17; or. XV 125,18; or. XVI 175,8; or. XVI 178,18; or. XXII 488,3; or. XXV 541,10; or. XXV 543,1; or. XXV 557,20; or. XXXV 211,13; or. XXXIX 267,14; or. XLVII 416,20; or. L 474,3; or. L 472,9; or. L 480,6.

sexies:

or. VIII 385,3; or. XI 493,12; or. XI 504,14; or. XI 519,4; or. XIX 387,8; or. XIX 413,13; or. XXII 491,15; or. XXV 542,3; or. XXV 556,22; or. XLII 315,22; or. XLII 316,22; or. LIX 226,8; or. LXI 339,11; or. LXIV 460,4.

septies:

or. XXV 540,12.

octies:

or. XV 134,14.

quater decies:

or. XII 25,1.

ἤ ter invenitur:

or. IV 288,2; or. XLV 361,20.

quater:

or. XXVIII 48,15; or. XXXI 130,7; or. LXIV 494,15.

quinquies:

or. LXIV 457,7.

f. De asyndeto.

Libanius asyndeton non rarius quam polysyndeton adhibuit. In asyndetis enumerandis numerum membrorum respicio.

Ponuntur sine coniunctione:

membra tria:

or. I 153,19; or. IV 294,6; or. XIV 112,14; or. XV 135,10; or. XVI 165,6; or. XXIV 524,3: or. XXXIV 205,23; or.

XXXV 217,2; or. L 473,10; or. LI 10,7; or. LIII 61,12; or. LV 111,21; or. LVI 142,12; or. LXVIII 189,8; or. LIX 260,10; or. LIX 283,12; or. LXIV 457,2; or. LXIV 450,12.

quattuor:

or. IV 296,3; or. VII 375,17; or. XVIII 245,19; or. XVIII 249,5; or. XX 439,5; or. XXIV 523,20; or. XXX 113,8; or XXXVII 241,11; or. XXXIX 275,2; or. XLI 301,10; or. XLI 446,17; or. XLIX 462,21; or. LII 26,16; or. LIX 240,1; or. LXII 360,18; or. LXIV 472,3.

quinque:

or. XII 19,11; or. XIV 94,14; or. XV 146,6; or. XIX 410,5; or. XXII 488,1; or. XXV 552,18; or. XXX 174,17; or. XXXVI 231,11; or. XLIII 339,11; or. LII 33,4; or. LVIII 186,2; or. LXII 352,8; or. LXII 358,16; or. LXIII 362,17; or. LXIII 397,9; or. LXIV 443,12; or. LXIV 463,1.

sex:

or. IV 290,3; or. XII 14,2; or. XIV 109,14; or. XXVIII 50,19; or. XXX 114,1; or. XXXIX 271,23; or. XLVII 405,23; or. XLVII 410,10; or. XLIX 454,20; or. LI 9,6; or. LII 32,14; or. LIV 100,2; or. LVIII 185,2; or. LIX 262,7; or. LXIII 394,8; or. LXIV 466,6; or. LXIV 473,13; or. LXIV 484,12.

septem:

or. LXIV 469,5.

octo:

or. XIV 110,6; or. XVIII 359,8; or. LXII 367,12; or. LXIV 496,17.

novem:

or. LVI 144,18; or. LXIV 432,6.

undecim:

or. I 108,17, or. XV 149,9.

quindecim:

or. XX 440,12.

g. De allitteratione.

Deinceps mihi perpauca dicenda sunt de allitteratione et similiter cadente, quae a Graecorum et Romanorum oratoribus valde amantur. Allitterationem, quae litteram initialem binorum vocabulorum complectitur, praetereo, quia minoris momenti est.

Maior vis inest allitterationi, quae ad syllabas initiales binorum vocabulorum pertinet.

or. XXXIX 276,1.
οὔτε ἀντέβλεψεν
οὔτε ἀντεῖπεν.

or. XXXIII 186,6.
οὔτ' ἀπολογησόμενον
οὔτ' ἀποθανούμενον.

or. LIX 278,7.
διαρρήδην διαμάχεται.

or. LIX 283,4.
ἐν προσθήκῃ διορθωμάτων διεξελθεῖν.

or. XXVIII 50,12.
εἰσφορὰς εἰσέπραττε.

or. LIX 227,19.
ἐκπλαγεὶς ἐκβάλλει.

or. LVI 143,6.
ἐκβάλλοντας, ἐξωθοῦντας, ἐκκηρύττοντας.

or. XVIII 249,15.
ἐμβιῶναί τε καὶ ἐντελευτῆσαι.

or. LIX 281,6.
τῆς τοῦ πᾶσιν ἐπιχειρεῖν ἐπιθυμίας.

or. XXXII 156,13.
ἐπῆλθεν, ἐπεστράτευσεν.

or. XXXIX 272,18.
κατασείων καὶ καταφέρων.

or. XLVII 407,19.
καταφρονούμενοι δὲ καὶ καταγελώμενοι.

or. LIV 85,11.
καταβέβλητ' ἂν εὐθὺς καὶ καταπεπάτητο.

or. LIV 87,16.
κατέγνωστο καὶ κατείχετο.

or. XI 457,1.
παραπέμποντος καὶ παρασκευάζοντος.

or. LXIII 397,9.
παραμυθίαν, παραψυχήν.

or. XI 485,2.
καὶ προτρέπουσιν καὶ προάγονται.

or. XI 455,21.
περιήλασε περίβολον.

or. LIX 235,19.
προσθήκης προσδέονται.
or. II 250,14.
συνδειπνοῦμεν καὶ συνευχόμεθα.
or. IV 294,3.
συγκαθημένων, συνδειπνούντων.
or. VIII 386,2.
συνησθησόμενοι καὶ συνεορτάσοντες.
or. XII 19,7.
συνῆγεν ἀμφοτέρας καὶ συνεκεράννυε.
or. XVIII 243,9.
συνεχῶς συνόντων.
or. XXIV 524,7.
συνέπιον καὶ συνεπαιώνισαν.
or. LIII 55,5.
συνησθεὶς καὶ συναχθεσθείη.
or. LIII 57,15.
συνεσθίοντα μόνον καὶ συμπίνοντα.
or. LIX 221,12.
τὴν συνουσίαν συμπλάσαντες.
or. LIX 294,21.
συνῆλθε μὲν καὶ συνῆπται.
or. XI 511,18.
δι' ἃ τῆς συνουσίας τὸ συνεχὲς διασπασθήσεται.
or. XXXIX 267,14.
συνεῖεν καὶ συσσιτοῖεν.
or. XLVI 385,4.
νῦν μὲν συγγενῆ,
νῦν δὲ συνήθη.
or. LIV 75,20.
συναριστῆσαι καὶ συνδειπνῆσαι
or. LIV 100.15.
συζῇς, σύνει, συνδιατρίβεις, ὁμιλεῖς, συνδειπνεῖς, συμπίνεις, συναριστᾷς.

Posita est allitteratio trium vocabulorum:

or. LII 35,19.
εἰ μὲν ἄνδρες ἄριστοι τὰς ἀρχὰς ἐλάμβανον.
or. LIX 285,9.
πρὸς ἀλλήλους ἀμεῖψαι τὰς ἀρχάς.
or. LIX 285,10.
τὰς ἀλλήλων ἁρμονίας ἀντέλαβον.

or. LIX 282,10.
τοῖς μὲν οὐκ ἀσύγγνωστον τὴν ἀνάπαυλαν ἀφίησιν.
or. LIX 264,16.
ἄνδρας μὲν ἀγαθοὺς ἀπέλαβον.
or. LXI 334,12.
ἄλλος δὲ ἄλλας ἀλλαχόθεν.
or. XI 496,13.
τῆς χρείας ἀντιπαρασκευὴν ἀπαιτούσης ἀξιόμαχον.
or. XI 529,9.
τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἄλλοις ἅπαντα πολλά.
or. LIX 261,4.
εὐθὺς ἐγκλίναντες ἔφευγον.
or. LIX 270,13.
πρὸς τὰς εὐορκίας ἔχειν εὐλαβῶς.
or. XXVIII 48,8.
καὶ ὧν ἀδικεῖ δικαίως ἂν δοίη δίκην.
or. LVIII 194,14.
δοίη δίκην δικαίως.
or. XI 447,16.
καταναγκάζει καὶ καλινδεῖσθαι περὶ τὰς κρήνας.
or. LIX 281,5.
μᾶλλον δὲ μιᾶς μόνης παρούσης ἀνάγκης.
or. XI 460,8.
ἐπὶ τοῖς πόνοις πίνει τῆς πηγῆς ὕδωρ ψυχρόν.
or. XI 472,5.
παραπλήσιόν τε καὶ οὐ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ.
or. XI 480,13.
πατέρας καὶ πάππους καὶ ἐπιπάππους.
or. XI 524,5.
ἔξεστι δὲ τὸν μὲν τῶν πηγῶν πλοῦτον τῷ πλήθει τῶν οἰκιῶν σκοπεῖν.
or. XL 283,4.
ὥσπερ οὖν ἔλαττον ποιμένι ποίμνιον ποιῶν.
or. XLII 321,15.
οὗτος πολλοῖς ἐν πολλαῖς πόλεσι ταῦτα ὑπηρετηκώς.
or. LIII 57,2.
τούτων καὶ παῖδες καὶ πολλαχοῦ πάντες
or. LIII 66,13.
ἀπειλαὶ γὰρ δὴ καὶ πληγαὶ καὶ πολλὰ τὰ πικρά.
or. LIV 85,7.
πρός γε τῶν ἄλλων πολλοὺς πολλοὶ πόδες ἤνεγκον,

or. LVI 140,12.
σκότῳ ποιεῖ πλείω τὴν παρρησίαν.
or. LIX 296,1.
πάλαι πάρεστιν ἡ πεῖρα.
or. LXI 337,6.
καὶ νῦν ἡ πολλὴ πόλις κολωνὸς πολύς.
or. XVIII 327,16.
ἐν ᾗ μόλις τὴν πολλὰ παθοῦσαν πόλιν ἔσωσαν.
or. XXV 542,3.
καὶ πενία δὲ καὶ πλοῦτος καὶ παῖδες καὶ ἀπαιδία.
or. XXVI 15,3.
τοῦ δὲ μὴ προστεθῆναι τῷ παρέδρῳ πάρεδρον.
or. LIX 275,1.
τῇ σκευῇ συμπεφυκότας σιδηροφορεῖν.
or. XI 440,2.
καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν μοι χρήματα χορηγεῖν ἀποχρῶντα.
quattuor vocabulorum:
or. LIX 286,11.
τοσοῦτον γὰρ ἀπέχουσι τοῦ τοῖς ἀλλήλων ἀγαθοῖς ἀλγεῖν.
or. XLVI 395,2.
ἢ νόμος τίς ἐστι μόνον κάπηλον τὰ κακὰ κακίζειν κωλύων.
or. LII 35,4.
εἰ δὴ πάλαι κέκριται τὸ κλείειν τοῦ μὴ κλείειν κάλλιον.
or. XI 468,1.
Πηγάσου τῷ ποδὶ τὴν πέτραν πλήξαντος.
or. XI 517,11.
τοῦτο μὲν κῶμαι μεγάλαι καὶ πυλυάνθρωποι πόλεων οὐκ ὀλίγων πλέον πολυανδρούμεναι.
or. XVIII 370,18.
ὦ πατράσι μὲν παίδων, παισὶ δὲ πατέρων, ἀδελφοῖς δὲ ἀδελφῶν ποθεινότερε.
or. LIX 217,9.
πλείω τοῦ πράγματος ποιούμενος πρόνοιαν.
or. LIX 231,12.
πᾶσι δὲ τοῖς πραττομένοις παρεῖναι τὸν πατέρα νομίζοντες.
or. LIX 250,17.
πόλεις μέν γε πολλοὶ πολλάκις παρεστήσαντο.
or. LIX 257,17.
ἣν τελευταίαν τε καὶ μεγάλην τὴν αὐτὴν ἔξεστι προσειπεῖν καὶ πολὺ πλέον πρέπουσαν κεκλῆσθαι μεγάλην ἢ . . .

quinque vocabulorum:
or. XI 525,3.
οὕτω καὶ προκαλεῖται πιεῖν καὶ προευφραίνει πρὶν ἢ πιεῖν.

Ut allitteratio litterae π ceteras omnes multitudine longe superet, aliarum autem litterarum, σ et ζ dico, aut rarissime adhibeatur aut omnino vitetur non casu factum esse omnes concessuros esse puto, qui a Dionysio Halicarnaseo compererint, quanta diligentia quantoque studio veteres rhetores litteras aures delectantes elegerint et minus suaviter sonantes evitaverint.[1])

h. De similiter cadente.

Transeo ad similiter cadens, de quo quam brevissime agam. Similiter cadens inveni:
or. II 242,14.
πάππου δὲ καὶ ἐπιπάππου.
or. II 250,23.
τοὺς μὲν ἀθλιωτάτους ποιοῦσιν, αὑτοὺς δὲ πλουσιωτάτους.
or. II 259,14.
καὶ τιμιώτερα τὰ φαυλότερα
καὶ ἀτιμότερα τὰ κρείττω.
or. IV 297,4.
ταὐτὰ ζητοῦντας,
τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας,
περισκοποῦντας.
or. X 405,19.
τῶν ἐντιμοτάτων τε καὶ σεμνοτάτων.
or. XII 19,13.
καὶ θεραπείας καὶ κολακείας.
or. XIII 69,14.
τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ σοφωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην.
or. XIV 103,17.
παιόμενος καὶ ἀγχόμενος.
or. XIV 105,12.
οὐ γὰρ ἀπορήσουσιν ὅθεν ἐνοχλήσουσιν.
or. XV 123,1.
ταύτης τοίνυν τηλικαύτης.

---

[1]) Egregie de ea re Norden: Die antike Kunstprosa (p. 57) egit.

or. XV 131,5.
ἑταιρίας καὶ συνουσίας.
or. XVI 160,7.
σεμνυνομένου μᾶλλον ἢ παραμυθουμένου.
or. XVI 161,3.
παύσαιμεν καὶ δόξαιμεν.
or. XVI 169,7.
ἀδυναμίαν καὶ προθυμίαν.
or. XVI 171,21.
τοῦ σωφρονεστάτου καὶ δικαιοτάτου καὶ φρονιμωτάτου.
or. XVII 207,12.
ἁρπάζουσί τε καὶ κτείνουσι καὶ ὑβρίζουσιν.
or. XVII 208,9.
τῶν μὲν ἔνδοθεν πονηρίᾳ λυμαινομένων,
τῶν δὲ σὺν ὅπλοις ἔξωθεν ἐπιόντων καὶ ἐχόντων.
or. XIX 385,7.
καὶ λόγῳ χρησομένην
καὶ ἔργῳ δεησομένην.
or. XIX 392,5.
ὡς πολεμικώτερος εἴης μᾶλλον ἢ φιλανθρωπότερος.
or. XIX 410,20.
καὶ στενοχωρία μὲν ἐν ἀγροῖς,
ὀλιγανθρωπία δὲ ἐν τῇ πόλει.
or. XX 428,3.
τὰ μὲν εἰρηκότας,
τὰ δὲ ἀκηκοότας.
or. XXII 492,18.
καὶ παρούσης καὶ βοηθούσης.
or. XVIII 245,18.
συνειλεγμένη καὶ δεικνυμένη.
or. XVIII 256,13.
κεκενωμένην τε καὶ κειμένην.
or. XXIII 504,2.
καὶ θρέψασα καὶ αὐξήσασα καὶ κοσμήσασα.
or. XXV 541,4.
οὔτε ἰσχυροτέρας
οὔτε ἀσθενεστέρας.
or. XXVI 6,9.
λοιδορίαι καὶ νὴ Δία γε εὐφημίαι.

or. XXVI 14,24.
οἵ τε ὀρχούμενοι
οἵ τε μιμούμενοι
αἵ τε μιμούμεναι.
or. XXVII 23,5.
τῶν μὲν εὐλογίας,
τῶν δὲ κατηγορίας.
or. XXXIII 167,12.
μωρίᾳ καὶ ἀτεχνίᾳ.
or. XXXIX 276,1.
παρούσης καὶ ἀκουούσης.
or. XLII 333,14.
ὀρθότερον καὶ δικαιότερον καὶ σωφρονέστερον.
or. LI 11,8.
κουρεῖα δὲ οὐκ ἔστιν, ἰατρεῖα δέ.
or. LI 16,23.
πονηρότερος ἢ χρηστότερος.
or. LI 17,1.
ἑωράκαμεν δὲ τοὺς κεκλεικότας τὰς θύρας εὐδοκιμηκότας αὐτοῖς συμβεβουλευκότας.
or. LII 38,15.
ταῦτα ποιήσαντας, συμμαχήσοντας, πολεμήσοντας.
or. LII 36,6.
ἐμποιῆσαι καὶ στῆσαι.
or. LIV 73,2.
ποιούμενος καὶ ἐπαινούμενος.
or. LIV 78.1.
καὶ καταβοῆσαι καὶ ἀπειλῆσαι.
or. LIV 89,1.
καὶ ἦν τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πολλῷ χαλεπώτερα.
or. LIV 90,12.
μηνύσαντος καὶ παραινέσαντος.
or. LV 128,1.
ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα.
or. LVI 133,9.
τοιούτοις καὶ τοσούτοις.
or. LVI 134,4.
ἰδεῖν τε καὶ περιβαλεῖν.
or. LVI 140,11.
παραλειφθείη μηδὲν μηδὲ σιωπηθείη.

or. LVI 142,5.
ῥωμαλεωτέρων τῶν τε ὡραιοτέρων.
or. LIX 291,12.
φιλανθρωπότερα πλέον ἢ νομιμώτερα.
or. LIX 291,17.
τοὺς φονικωτάτους ἀρχικωτάτους ἐνόμιζον.
or. LIX 293,12.
φιλοτιμίᾳ τε καὶ ἀνδρίᾳ.
or. LIX 294,10.
σπέρματα καὶ βοσκήματα.
or. LIX 215,8.
πατρῴας καὶ παππῴας.
or. LIX 251,5.
φιλανθρωπίας καὶ μεγαλοψυχίας.
or. LIX 255,4.
ἀνδρίᾳ πλέον ἢ σοφίᾳ.
or. LIX 285,7.
ἤν τε δριμυτέρων ἤν τε πρᾳοτέρων.
or. XI 462,9.
καὶ πρότερον καὶ δεύτερον.
or. XI 465,14.
ὁρμή τε καὶ ἀρχή,
or. XI 470,6.
πρεπωδεστέραν ἑτέραν οὐχ ὁρῶν.
or. XI 474,21.
ἐπιχειρεῖν τε καὶ ἐξαρκεῖν.
or. XI 475,21.
εἰρηνικός τε ὁμοῦ τὸν τρόπον καὶ πολεμικός.
or. XI 481,22.
εἰς ἀγῶνας ἱππικούς τε καὶ γυμνικούς.
or. XI 487,16.
συγγράψασθαι καὶ φυλάξασθαι.
or. XI 490,18.
κραυγῇ καὶ ὀλολυγῇ.
or. XI 497,5.
δόρυ δὲ καὶ κυνῆν ὁρᾶσθαι πανταχοῦ, κτύπου δὲ καὶ θορύβου καὶ χρεμετισμοῦ γέμειν πάντα.
or. XI 481,12.
ὠφελοῦντές τε καὶ ψυχαγωγοῦντες.

2. De figuris sententiarum.

a. De contentione.

Satis dictum esse arbitror de figuris verborum. Transeo ad figuras sententiarum et primum agam de contentione. Cum contentio plerumque cum concinnitate coniuncta sit, plurima exempla iam supra allata sunt. Quibus nonnulla adiungo.

or. II 251,7.
καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο ἀπιόντες,
ὁ δὲ μένων πεισόμενος ἔμεινε.[1])
or. II 252,2.
ἥδιστον μὲν ⟨τοῖς⟩[2]) οἰκείοις θέαμα,
φοβερὸν δὲ τοῖς ἀντιπάλοις.
or. II 252,20.
οἳ πάλαι μὲν ἤστραπτον,
νῦν δ' εἰσὶ σκοτεινοί.
or. III 275,12.
λύπῃ τε τῇ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν
ἡδονῇ τε τῇ παρὰ τῶν δυσκόλων.
or. VIII 387,6.
οὔτε παρόντων πλουτεῖν λέγουσιν ἄνθρωπον
οὔτε οἰχομένων πένεσθαι.
or. XI 439,14.
τυγχάνων μὲν τῆς σπουδῆς ἐπαίνου ἄξιος,
ἁμαρτάνων δὲ οὐδὲ συγγνώμης.
or. XI 469,4.
οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι βασιλεῖς τῷ τὰς οὔσας καθελεῖν σεμνύνονται,
τὸν δὲ τὰς οὐκ οὔσας ἐγεῖραι κεκόσμηκεν.[3])
or. XII 16,18.
τὰ μὲν τῶν οἰκείων εἰς φαῦλον κατάγουσι,
τὰ δὲ τῶν ἐναντίων αἴρουσι.
or. XII 33,22.
νόμῳ μὲν γὰρ μεθ' ἑτέρων ἦσαν,
φίλτρῳ δὲ μετὰ σοῦ πυνθανόμενοι
γνώμῃ μὲν εἶναι βασιλέα,
πόνοις δὲ συστρατιώτην.
or. XIII 64,17.
μεγάλα μὲν ἐκ τοῦ γένους ἔχων τὰ παραδείγματα,
μικρὰ δὲ τοῖς σαυτοῦ καὶ τὰ μέγιστα ἀποφήνας.

---
1) Chiasmus.
2) Recte Foerster τοῖς inseruit.
3) Paronomasia.

or. XIII 74,19.
ταῖς μὲν φαινομέναις ἀνάγκαις ὑπ' ἐκείνων ἐδρᾶτο,
ταῖς δὲ κρυπτομέναις ψήφοις ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκυροῦτο.

or. XX 443,15.
καὶ συνάχθονταί τε πληττομέναις
καὶ συγχαίρουσιν ἐν τοῖς ἀμείνοσι.

or. XXV 542,16.
λαμπροὺς μὲν τοὺς ταπεινούς,
ταπεινοὺς δὲ τοὺς λαμπρούς.

or. XXV 566,7.
τὰ σώζοντα μὲν βλαβερά,
τὰ δ' αὖ βλαβερὰ σωτηρίαν ἔχειν ἔδοξεν.

or. XXVI 7,11.
τὸ μὲν κακῶς φρονοῦν ὀλίγον,
τὸ δὲ εὖ πολύ.

or. XXVI 9,18.
μὴ μόνον ἐκείνους μισεῖν,
ἀλλὰ καὶ τούσδε φιλεῖν.

or. XXVI 17,17.
τοῦ μὲν ἀφεκτέον σοι, πικρότερον γάρ,
τὸ δὲ τηρητέον, καλὸν γάρ.

or. XXXI 139,8.
τοὺς μὲν ἐξ ἐνδόξων γενομένους τὰ αὑτῶν πεπρακότας,
τοὺς δὲ ἐξ ἀνωνύμων τὰ 'κείνων ἐωνημένους.

or. XXXIII 167,19.
μισοῦντος μὲν ἐδόκει,
φιλοῦντος δὲ ἔργον ἐποίει παρ' ἀνθρώποις.

or. XXXV 216,11.
ἐκείνοις μὲν ἐφυλάχθη τὸ κτηθέν,
ὑμῖν δὲ διερρύη.

or. XXXV 220,5.
ὀλίγοι μὲν οὗτοι,
πολλοὶ δὲ ἐκεῖνοι.

or. XXXVIII 261,11.
ὁ μὲν Σιλβανῷ πολεμῶν Γαυδεντίῳ φίλος,
ὁ δὲ τοῦτον εὖ ποιῶν ἐχθρὸς ἐκείνῳ.[1])

[1]) Chiasmus.

or. XXXIX 267,6.
σοὶ μὲν τὸ πολεμεῖσθαι κέρδος,
ἐκείνῳ δὲ ἡ συμμαχία ζημία.

or. XLIII 341,15.
τὰ πάλαι μὲν οὖν μικρόν τι,
τὸ δὲ νῦν τοῦτο πολύ.

or. XLV 360,8.
ἀποθνήσκειν μὲν ᾧ τι τοιοῦτο τετόλμηται,
ζῆν δὲ ὃς οὐδὲν τηλικοῦτον ἠδίκηκε.

or. LI 9,4.
πολλοὺς μὲν δικαίως διώκοντας ἡττῆσθαι,
πολλοὺς δὲ ἀδίκως κεκρατηκέναι.[1])

or. LII 32,17.
τοὺς μὲν ἡττῆσθαι,
τοὺς δὲ νενικηκέναι.

or. LIII 67,4.
ἡγήσεται μὲν ἀθυμία,
ἕψεται δὲ ἡδονή.

or. LIV 97,2.
καὶ μεγάλα ποιεῖν πειρωμένους ἐκ μικρῶν,
ἀλλ' οὐκ ἐκ μεγάλων μικρά.[2])

or. LV 113,16.
χαίρειν μὲν τοῖς ἀλλήλων κακοῖς,
προσποιεῖσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς.

or. LV 126,1.
λυπήσεις δὲ μέλλων,
εὐφρανεῖς δὲ φανείς.

or. LVI 135,6.
ἢ τῷ τὴν μὲν λύπην τῆς βουλῆς εἶναι χαρὰν ἐκείνῳ,
τὴν δὲ χαρὰν ἀνίαν,
καὶ τὴν μὲν αὐτοῖς ἐντιθέναι, τὴν λύπην,
τὴν δὲ ἢ κωλύειν ἢ ἐνοῦσαν ἐκβαλεῖν.

or. LVI 140,8.
ὥσπερ ἐν τοῖς ἐκείνων ἢ αὐτοῦ βελτίονος ἀντὶ χείρονος
ἢ χειρόνων ἐκείνων ἀντὶ κρειττόνων ἐσομένων.

or. LIX 216,2.
καὶ συνέβαινε
τοὺς μὲν ἀφαιρεθέντας ἐν δάκρυσι καὶ πενίᾳ διαζῆν,
τοῖς δὲ λαβοῦσιν ἀνόνητον κεῖσθαι τὸν πλοῦτον.

[1]) Anaphora.
[2]) Chiasmus.

or. LIX 216,11.

οὕτω τῷ μὲν ἑκουσίῳ τὸ φιλότιμον πρόσεστιν·
ᾧ δὲ ἀνάγκη συνέζευκται, τοῦτο οὐκ εὐμενῶς ὑπακούειν πέφυκε.

or. LIX 219,3.

καὶ ὡς τὸ μηχάνημα καθ᾽ ὧν μὲν εὑρέθη, τούτους οὐκ ἐλύπησε,
τῷ δὲ συνθέντι πρὸς ὄλεθρον ἤρκεσε.

or. LIX 219,14.

τὸ μὲν λυμαινόμενον ἐξορίζων ἅπαν,
τὸ δὲ σωτήριον ἀντεισάγων πανταχῇ.

or. LIX 247,8.

τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβυτάτας,
τῇ δὲ τῶν ἐδαφῶν κατασκευῇ νεωτάτας.

or. LIX 269,1.

τὸ μὲν τραχὺ πρὸς τὰς συνουσίας τυραννικὸν οἰόμενος,
τὸ δὲ εὐπρόσοδον τῶν τρόπων ἄρχοντος μοίρᾳ προστιθείς.

b. De interrogatione.

Interrogationem rhetoricam a Libanio valde amari iam supra (p. 54) vidimus. Cum interrogationes plerumque accumulentur sed ab iisdem vocabulis incipiant, de iis egi, cum de anaphora scripsi. Interdum accidit, ut orator ipse sibi interroganti respondeat, qua re vivacitas quaedam orationis efficitur. Qua quidem interrogationis specie Libanius praecipue utitur, cum ad aliam partem orationis transit, velut:
or. LIX 213,11; or. LIX 290,3; or. LIX 238,10; or. LIX 244,18; or. LIX 288,3.

c. De dubitatione.

Dubitationem quoque Libanius interrogando exprimit. Luculentissimis dubitationis exemplis, quae enumeravi, cum de anaphora verba feci, adiungo, quod praebet:
or. LIX 255,3.

πότερον ἐπ᾽ ἀνδρίᾳ πλέον ἢ σοφίᾳ γνώμης ἄξιος θαυμάσαι.

or. XIII 76,7.

d. De correctione.

Etiam correctionem Libanius amavit. Haec sunt exempla:
or. XI 462,6; or. XI 471,2; or. XI 498,8; or. XI 533,8.
or. LXI 331,2.

τῆς νῦν οὔσης,
μᾶλλον δὲ τῆς οὐκέτ᾽ οὔσης.

or. LIX 281,4.

e. De omissione.

Omissionis hoc unum exemplum attulisse satis habeo:
or. LIX 265,11.

καὶ οὐ προστίθημι τοῦ χωρίου τὴν φύσιν πλείω λυπήσασαν τῆς τῶν πολεμίων ἀλκῆς οὐδ᾽ ὅτι Πέρσαι μὲν αὐταῖς γυναιξὶν συνήραντο τοῦ κινδύνου, τῆς δ᾽ ἡμετέρας στρατιᾶς τὸ κράτιστον οὐ μετέσχε τῆς μάχης.

f. De personarum fictione.

Haud raro Libanius in orationibus suis adversarios suos loquentes facit. Multa exempla inveniuntur imprimis in orationibus LI, LII, LXIV.

g. De exclamatione.

Cum exclamatio semper cum anaphora coniuncta sit, ad ea te delego, quae supra (p. 60) exposui.

Iam ad finem huius commentationis partis, qua de Libanii figurarum oratoriarum usu agendum erat, venimus.

C.

Venio ad tertiam partem, qua ostendam quomodo Libanius proprietates, de quibus egi, in singulis orationibus adhibuerit.

Et concinnitatem et figurarum oratoriarum abundantiam maxime proprietates orationum generis demonstrativi esse Ciceronis loco supra (p. 2) allato apparet et virorum doctorum, qui de veterum oratorum genere dicendi egerunt, iudiciis et testimoniis comprobatur. Hoessii [1]) et Scheelii [2]) mentionem facio, quorum alter dicendi ubertatis exempla multo pauciora exstare in Isocratis orationibus iudicialibus quam in demonstrativis dilucide demonstravit, alter de Lysiae dicendi ratione hoc iudicavit: *Sed ut Lysiam ante XXX viros exactos soli generi ἐπιδεικτικῷ deinde re familiari amissa vel maxime generi δικανικῷ studuisse constat, item* (corr. *ita!) opera eius omnia nobis minime promiscua habenda sed in orationes demonstrativas et iudiciales dividenda sunt, quarum illae verborum ornatu sophisticisque sententiis redundant, hae vero etsi multo rariores tamen paucas Gorgiae imitationes exhibent.*

---

[1]) Guilelmus Hoess, de ubertate et abundantia sermonis Isocratei observationum capita selecta. Friburgi Brisigaviae 1892.

[2]) Aemilius Scheel, de Gorgianae disciplinae vestigiis. Rostochii 1890.

Sic etiam apud Libanium primum perquirendum est, utrum concinnitatem et figuras rhetoricas modo in orationibus generis demonstrativi adhibuerit an iis etiam in aliis orationibus usus sit, utrum in illis saepius inveniantur quam in his. Comparemus duas orationes:

In oratione XI, laudatione urbis Antiochiae, invenitur:

concinnitas	centies quinquies.
anaphora	vicies sexies,
annominatio	duodevicies,

in oratione LVII, *κατὰ Σευήρου,* invenitur:

concinnitas	undevicies,
anaphora	septies decies,
annominatio	bis.

Sed in orationibus comparandis numerus membrorum et circuitus orationis respiciendi sunt.

Inveniuntur autem

in oratione XI

concinnitatis ducenta nonaginta, anaphorarum sexaginta sex, annominationum triginta sex membra,

in oratione LVII

concinnitatis quinquaginta duo, anaphorarum duodesexaginta, annominationum quattuor membra.

Cum oratio XI mille nongentarum viginti quinque, oratio LVII quingentarum quindecim linearum sit, in vicenis lineis utriusque orationis quattuor membra artificiose constructa inveniuntur.

Duas alias orationes diversi generis comparemus.

In oratione XVII, quae *μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ* inscribitur, concinnitatis quadraginta tria, anaphorarum viginti unum, annominationum duo membra, in oratione LII, *πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορᾷ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς,* concinnitatis sexaginta quattuor, anaphorarum quadraginta duo, annominationum sex membra inveniuntur.

Cum oratio XVII ducentarum octoginta quattuor, oratio LII quingentarum quinquaginta sex linearum sit, in vicenis lineis utriusque orationis quattuor membra artificiose constructa reperiuntur.

Quaerendum quoque est, quo modo Libanius diversis temporibus vitae suae illas proprietates adhibuerit, utrum iuvenis illa dictionis lumina pluris aestimaverit quam senex an semper iis pari modo usus sit.

Comparemus orationem III *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου* a Libanio sene conscriptam cum oratione LIX inscripta *Βασιλικὸς εἰς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα,* quam iuvenis composuit.

Inveniuntur in oratione III:

concinnitatis	viginti tria,
anaphorarum	duodeviginti,
annominationum	duo membra,

in oratione LIX:

concinnitatis	trecenta octo,
anaphorarum	sexaginta,
annominationum	undequadraginta membra.

Cum oratio III ducentis triginta tribus, oratio LIX mille sescentis nonaginta tribus lineis contineatur, in vicenis lineis utriusque orationis quattuor membra artificiose constructa reperiuntur.

Duas alias orationes diversis temporibus aetatis conscriptas comparemus.

In oratione LXI *μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ* inscripta, quam Libanius iuvenis scripsit, concinnitatis triginta unum, anaphorarum viginti septem, annominationum sex membra, in oratione VI *περὶ ἀπληστίας* inscripta, quae a Libanio sene conscripta est, concinnitatis viginti quinque, anaphorarum decem membra inveniuntur.

Cum oratio LXI mille nonaginta septem, oratio VI centum septendecim linearum sit, in vicenis lineis orationis LXI sex, orationis VI quinque membra artificiose constructa inveniuntur.

Quibus expositis Libanium et in orationibus demonstrativi generis et in aliis et in iis, quas iuvenis et in iis, quas senex conscripsit, concinnitatem adamavisse et figuras oratorias adhibuisse cognoscimus. Quomodo id in singulis orationibus factum sit, tabula, quae sequitur, apertum fiet.

	Concinnitas		Anaphora		Annominatio		In vicenis lineis
	numerus locorum	numerus membrorum	numerus locorum	numerus membrorum	numerus locorum	numerus membrorum	
I. *Βίος ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης*	46	112	39	92	9	18	1,56
II. *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*	26	70	7	16	4	8	3,93
III. *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*	10	23	5	18	1	2	3,69
IV. *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*	14	33	10	28	—	—	4,34
V. *Ἄρτεμις*	16	45	3	8	4	9	3,86
VI. *περὶ ἀπληστίας*	7	25	3	10	—		5,98
VII. *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*	3	11	1	4	1	2	5,48
VIII. *περὶ πενίας*	7	17	3	6	—	—	5,22
IX. *εἰς τὰς καλάνδας*	8	23	2	6	—	—	5,47
X. *περὶ τοῦ πλέθρου*	6	16	8	22	1	2	3,76
XI. *Ἀντιοχικός*	105	290	26	66	18	36	4,07
XII. *εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον*	37	112	11	25	7	14	4,01
XIII. *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ*	25	75	6	16	5	10	5,27
XIV. *πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ Ἀριστοφάνους*	13	33	12	37	1	2	2,63
XV. *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν*	23	64	17	45	5	10	3,86
XVI. *πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*	12	29	9	33	1	2	2,81
XVII. *μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*	12	43	6	21	1	2	4,64
XVIII. *ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ*	136	302	48	134	6	12	3,36
XIX. *πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως*	15	40	9	26	3	6	2,88
XX. *πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς*	7	14	11	25	4	8	1,97
XXI. *εἰς Καισάριον μάγιστρον*	8	17	12	32	—	—	3,17
XXII. *εἰς Ἑλλέβιχον*	28	73	9	32	1	2	5,48
XXIII. *κατὰ τῶν πεφευγότων*	13	30	11	32	3	6	5,17
XXIV. *περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*	11	30	13	48	2	4	3,46

	Concinnitas		Anaphora		Annominatio		In vicenis lineis
	numerus locorum	numerus membrorum	numerus locorum	numerus membrorum	numerus locorum	numerus membrorum	
XXV. *περὶ δουλείας*	26	70	19	47	8	18	4,06
XXVI. *πρὸς Ἰκάριον*	16	35	7	14	6	12	3,63
XXVII. *κατὰ Ἰκαρίου*	10	21	10	22	2	4	2,03
XXVIII. *κατὰ Ἰκαρίου*	4	8	16	33	1	2	3,24
XIX. *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν*	7	17	6	16	1	2	1,97
XXX. *πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν*	15	33	8	22	6	12	2,18
XXXI. *πρὸς τοὺς Ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων*	14	37	8	22	2	4	2,63
XXXII. *πρὸς Νικοκλέα περὶ Θρασυδαίου*	3	10	9	23	1	2	2,30
XXXIII. *πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα κατὰ Τισαμενοῦ*	5	10	13	29	—	—	1,64
XXXIV. *πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας*	6	17	2	5	3	6	1,80
XXXV. *πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας*	16	34	11	34	4	12	5
XXXVI. *περὶ τῶν φαρμάκων*	3	9	4	11	2	4	2,79
XXXVII. *πρὸς Πολυκλέα*	5	10	5	12	1	2	2,21
XXXVIII. *κατὰ Σιλβανοῦ*	7	18	3	12	1	2	2,58
XXXIX. *Ἀντιόχῳ παραμυθητικός*	11	25	8	21	2	6	4,21
XL. *πρὸς Εὐμόλπιον*	5	10	10	22	2	4	2,39
XLI. *πρὸς Τιμοκράτην*	11	29	9	27	3	6	5,76
XLII. *ὑπὲρ Θαλασσίου*	12	49	16	57	3	6	3,85
XLIII. *περὶ τῶν συνθηκῶν*	10	31	5	14	1	2	3,95
XLIV. *εἰς Εὐστάθιον τὸν Κᾶρα*	2	4	1	2	—	—	2,50
XLV. *πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν*	16	34	8	20	1	2	2,89
XLVI. *κατὰ Φλωρεντίου*	10	27	8	25	3	6	2,40
XLVII. *περὶ τῶν προστασιῶν*	12	29	9	25	6	12	3,16
XLVIII. *πρὸς τὴν βουλήν*	11	25	6	17	3	6	2,14

		Concinnitas		Anaphora		Annominatio		In vicenis lineis
		numerus locorum	numerus membrorum	numerus locorum	numerus membrorum	numerus locorum	numerus membrorum	
XLIX.	πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν	11	26	9	25	2	4	2,91
L.	ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν	11	28	5	12	4	8	2,52
LI.	πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν	14	38	8	18	2	4	3,42
LII.	πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς	26	64	17	42	3	6	4,03
LIII.	περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων	5	11	8	18	1	2	1,95
LIV.	πρὸς Εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν	12	27	9	27	3	6	1,65
LV.	πρὸς Ἀναξέντιον	10	22	4	15	3	6	2,28
LVI.	κατὰ Λουκιανοῦ	11	35	4	10	3	6	3,68
LVII.	κατὰ Σευήρου	19	52	17	59	2	4	4,46
LVIII.	πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος	14	32	11	30	2	4	3,43
LIX.	Βασιλικὸς εἰς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα	125	308	22	60	19	39	4,07
LX.	μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ Δάφνῃ νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος	5	12	7	21	1	2	6,60
LXI.	μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ .	11	31	8	27	3	6	6,49
LXII.	πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας . . .	40	90	14	40	4	8	4,10
LXIII.	ὑπὲρ Ὀλυμπίου	16	36	13	41	5	10	4,20
LXIV.	πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν	72	190	24	60	1	2	3,83

Conspectus libelli.

Vita.

Natus sum Carolus Rother a. d. X. Kal. Iul. anni 1884 in vico comitatus Glacensis, cui nomen Albendorf est, patre Ansgario, quem praematura morte mihi ereptum esse vehementissime lugeo, matre Anna e gente Wiesanetzia, quam valere maxime gaudeo. Fidei addictus sum catholicae. Primordiis litterarum imbutus gymnasium Glacense adii, unde vere anni 1905 maturitatis testimonium adeptus hanc almam litterarum matrem Viadrinam petivi, ut studiis philologicis, historicis, germanicis, philosophicis operam darem. Docuerunt me viri doctissimi: Baumgartner, Cichorius, Drescher, Foerster, Freudenthal †, Hoffmann, Iacoby, Koch, Kuehnemann, Nikel, Norden, Siebs, Skutsch †, Stern, Wendland, Zacher †, Ziegler.

Per tria semestria proseminarii philologici exercitationibus interfui, deinde per duo semestria sodalis fui ordinarius seminarii philologici moderantibus Foerstero, Skutschio, Wendlandio. Praeterea me admiserunt ad exercitationes archaeologicas Foerster, historicas Cichorius, germanicas Koch, philosophicas Baumgartner, Kuehnemann, Stern.

Omnibus his viris illustrissimis doctissimisque debitam iustamque gratiam habeo semperque me habiturum esse profiteor.

Autumno anni 1909 examen publicum pro facultate docendi superavi.

Duobus insequentibus annis in gymnasiis Svidnicensi, Oppoliensi, Leobschuetziano, Kattowitziano munere candidati functus autumno anni 1911 hypodidascalus factus sum, ex quo tempore in gymnasiis Kattowitziano, Megalostreliciensi, Nissano litteras graecas, latinas, germanicas docui.

Tempora subsiciva in hoc libello conscribendo consumpsi.

Foersterum, qui me non solum ut huic commentationi operam darem incitavit verum etiam liberali consilio summaque benevolentia prosequi non desiit, pio gratoque semper colam animo.